

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 28.11.2016
COM(2016) 856 final

2016/0365 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a změně nařízení
(EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012 a (EU) 2015/2365**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 368 final}

{SWD(2016) 369 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Ústřední protistrana (CCP) vstupuje mezi účastníky na finančních trzích a plní roli kupujícího pro každého prodávajícího a prodávajícího pro každého kupujícího pro určenou skupinu smluv. Ústřední protistrany se zabývají finančními transakcemi v různých kategoriích aktiv, například akciemi, deriváty a zpětnými odkupy. Tyto služby jsou obvykle poskytovány členům clearingového systému ústředních protistran (obvykle bankám), kteří mají přímé smluvní spojení s ústřední protistranou, a klientům členů clearingového systému (např. penzijním fondům).

Koncentrace transakcí a výsledných pozic v ústředních protistranách umožňují provést započtení těchto pozic a tím významně snížit celkové expozice ústřední protistrany, stejně jako jejich členů clearingového systému a jejich klientů. Výměnou za převzetí a započtení pozic vybírá ústřední protistrana od členů clearingového systému a jejich klientů kolaterál (v podobě „marže“ a příspěvků do fondu pro riziko selhání) za účelem pokrytí svých závazků pro případ, že některý z účastníků selže ve svých závazcích vůči ústřední protistraně. Tím ústřední protistrana provádí řízení rizik spojených s finančními trhy (např. riziko protistrany, riziko likvidity a tržní riziko) a tím zlepšuje celkovou stabilitu a odolnost finančních trhů. V průběhu tohoto procesu se stávají klíčovými uzly finančního systému, které spojují několik účastníků finančních operací a soustřeďují významné množství expozic vůči různým rizikům. Z tohoto důvodu je klíčové efektivní řízení rizika ústřední protistrany a rozsáhlý dohled a dozor, který zajistí, aby byly tyto expozice dostatečně kryté.

Rozsah a důležitost ústředních protistran v Evropě i mimo ni se ještě zvýší díky implementaci závazku G20 týkajícího se clearingů standardizovaných derivátů obchodovaných mimo burzu (OTC) prostřednictvím ústředních protistran. Tato povinnost je v EU implementována prostřednictvím nařízení o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů („EMIR“)¹. Toto nařízení také stanoví komplexní obezřetnostní požadavky pro ústřední protistrany, jakož i požadavky týkající se fungování ústředních protistran a dohledu nad nimi.

I když se na ústřední protistrany v Evropě vztahují přísné normy vzhledem k jejich ústřední roli v ekonomice a k dodatečným rizikům, která přebírají, neexistují žádná harmonizovaná pravidla pro celou EU pro ty nepravděpodobné situace, při kterých by došlo k přetížení těchto norem a ústřední protistrany by čelily vážným finančním potížím nad rámec předpokládaný v rámci nařízení EMIR, nebo dokonce selhání. V zásadě platí, že pro krachující podniky by mělo být zahájeno úpadekové řízení. Předcházející krize však jasně ukázala, že selhání důležité finanční instituce, která je do velké míry spojena s jinými účastníky finančních trhů, může způsobit kritické potíže pro zbytek finančního systému a může mít negativní dopad na další růst v širší ekonomice. Důvodem je to, že nesolventnost může náhle omezit poskytování klíčových funkcí, kterou instituce plní v hospodářství, a tím může spustit paniku na trhu a rozšíření krize v důsledku nejistoty protistran a investorů ohledně jejich aktiv a závazků v průběhu zdlouhavého právního řízení. Vlády, které čelily těmto hrozbám týkajícími se finanční stability, které byly způsobeny například nedostatkem důvěry v trh, musely často také s ohledem na obecný veřejný zájem zachraňovat krachující finanční instituce pomocí veřejných finančních prostředků, aby předešly těmto dopadům.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1-59)

Plány ozdravných postupů a plány řešení krize představují opatření, účelem kterých je zajišťovat finanční stabilitu a kontinuitu klíčových funkcí, jakož i chránit daňové poplatníky v případě finančních potíží nebo krachu instituce, která zaznamenává finanční problémy, pokud by nebyla úpadkové řízení dostatečná k dosažení těchto cílů. Proto jsou tato opatření navržena tak, aby chránila klíčové funkce a nevystavovala daňové poplatníky ztrátě s cílem ochránit schopnost finančního systému financovat hospodářský růst a předcházet socioekonomickým nákladům spojeným se zhroucením finančního systému. Opatření ozdravných postupů a řešení krize plní nejdůležitější roli v případech, kdy je finanční instituce považována za systémovou – to znamená, že by finanční potíže nebo neřízený úpadek instituce v důsledku například její velikosti, důležitosti na trhu nebo spojení s jinými účastníky trhu mohl ohrozit běžnou funkci finančního systému a v důsledku toho by mohl mít negativní dopad na skutečné hospodářství.

I když jsou ústřední protistrany v současnosti dobře regulovány, mají velké množství prostředků pro případ finančních potíží v souladu s nařízením EMIR a v minulosti nečelily finančním potížím ani hromadně neselhaly, vlády, orgány a jiní účastníci trhu si obecně uvědomují výzvy spojené s rostoucím významem ústředních protistran týkajícím se zpracování stále vyššího množství nových typů rizik. S ohledem na jejich ústřední a stále rostoucí roli na finančních trzích jsou proto všechny ústřední protistrany v Evropě považovány za systémové².

Opatření ozdravných plánů představují opatření přijatá samotnou finanční institucí za účelem obnovení vlastní dlouhodobé životaschopnosti. Klíčovým cílem politik ústředních protistran je zajištění správných podmínek pro opatření ozdravných plánů, protože selhání těchto protistran by mohlo potenciálně velmi narušit širší finanční systém. Orgány konající ve veřejném zájmu by však také měly mít pravomoci vyřešit úpadek ústřední protistrany, pokud příslušná opatření selžou nebo by mohla poškodit finanční stabilitu. Opatření k řešení krize představují výjimečné kroky, díky kterým by mohly orgány provést rychlou restrukturalizaci ústředních protistran a zajistit pokračování jejich funkcí, které jsou pro ekonomiku klíčové, a tím snížit míru poškození finančního systému i širší ekonomiky. Pro zbylé části ústřední protistrany by bylo zahájeno úpadkové řízení a tím by byla zajištěna účinnost trhu. V rámci tohoto postupu by byly náklady a ztráty snášeny v největší možné míře právě majiteli a věřiteli ústřední protistrany, nikoli daňovým poplatníkem, v souladu s případem, kdy by bylo pro ústřední protistranu zahájeno úpadkové řízení, jakož i v plném souladu s Listinou základních práv, relevantní judikaturou Soudního dvora Evropské unie i Evropskou úmluvou o lidských právech. Účelem řešení krize není zabránit selhání neefektivních institucí; jeho účelem je udržovat klíčové funkce instituce a zároveň umožnit řízené ukončení činnosti zbývajících částí instituce.

Analýza potřeby reagovat na možné ozdravné postupy a řešení krize jiných finančních podniků, než jsou banky a ústřední protistrany, nepostupovala stejným tempem. To je zejména v důsledku poznatků získaných v průběhu finanční krize, které neprokázaly stejně naléhavou potřebu těchto opatření. Taková opatření nicméně mohou být v budoucnosti potřebná, pokud zohledníme rozvoj ekonomických i finančních rizik v příslušných sektorech.

² V souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2205 ze 6. srpna 2015 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/592 z 1. března 2016 doplňujícím nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulačních technických norem povinnosti clearingů, musí mít několik kategorií úrokových OTC derivátů denominovaných v měnách EUR, GBP, JPY a USD spolu s několika kategoriemi úvěrových OTC derivátů denominovaných v EUR centrálně provedený clearing u oprávněných nebo uznávaných ústředních protistran k 21. červnu 2016 nebo 9. únoru 2017.

Navíc platí, že specifické i širší mezinárodní úsilí zabývající se pojišťovnami na úrovni G20 je také v relativně raných fázích doporučení, a reforma právních předpisů v této oblasti byla uvedena do praxe pouze v několika jurisdikcích. Jen tři členské státy v rámci EU zatím zavedly právní předpisy týkající se ozdravných postupů a řešení krize pojišťoven, nebo se k takovému zavedení chystají. Orgán EIOPA zahájil rozsáhlou důkladnou srovnávací kontrolu vnitrostátních postupů ozdravných postupů a řešení krize a dalšího vývoje v této oblasti a plánuje podat zprávu na toto téma v první polovině r. 2017. Na základě této zprávy zváží Komise v úzké spolupráci s Evropským parlamentem, Radou a všemi relevantními zúčastněnými stranami vhodný další postup.

1.2. Soulad s platnými předpisy v dané oblasti politiky

Pro banky a investiční podniky byl přijat komplexní rámec EU ozdravných plánů a řešení krize³. Navrhovaný rámec pro ústřední protistrany nekopíruje tento režim ani požadavky nařízení EMIR, ale doplňuje je. Obsahuje ustanovení srovnatelná s ustanoveními rámce pro banky a investiční podniky umožňujícími řízené provádění ozdravných plánů a řešení krize, zároveň je však přizpůsobuje specifickým vlastnostem obchodních modelů ústředních protistran i rizik, která podstupují, včetně určení toho, jakým způsobem budou sdíleny ztráty v případech, že dojde k vyčerpání rezervních prostředků ústředních protistran vyžadovaných v souladu s nařízením EMIR.

V širším hledisku podpořili vedoucí představitelé skupiny G20 na mezinárodní úrovni přístup vytvořený Radou pro finanční stabilitu týkající se řešení rizik, která by mohlo představovat selhání jakékoli finanční instituce (banky, infrastruktury finančního trhu, pojišťovny atd.) globálního systémového významu pro finanční systém, pomocí komplexních a odpovídajících nástrojů pro ozdravné postupy a řešení krize⁴. Výbor pro platební a tržní infrastrukturu a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry navíc vydaly pokyny týkající se ozdravných plánů pro tržní infrastrukturu včetně ústředních protistran, zatímco Rada pro finanční stabilitu vydala další pokyny týkající se uplatnění jejich klíčových vlastností účinných režimů řešení krize pro infrastruktury finančního trhu, jako jsou ústřední protistrany, i pro pojišťovny⁵. V polovině roku 2016 tyto organizace dále konzultovaly klíčové části těchto pokynů, včetně pokynů týkajících se načasování řešení krize ústřední protistrany orgány příslušnými k řešení krize z důvodu ohrožení životaschopnosti a finanční stability ústřední protistrany, i ohledně pravomocí a nástrojů, které by měl orgán příslušný k řešení krize v takovém případě použít za účelem nejlepšího zajištění kontinuity klíčových funkcí, minimalizace rozšíření krize a nejefektivnějšího přiřazení nákladů a ztrát⁶. A konečně, v prosinci 2013 přijal Evropský parlament zprávu z vlastní iniciativy, která vyzývá Komisi k navržení příslušných opatření

³ Směrnice 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení úpadků bank (BRRD) V rámci kroků k integraci povinností týkajících se dohledu nad bankami a řešení úpadků v rámci bankovní unie bylo řešení úpadků doplněno pomocí jednotného mechanismu řešení úpadků (nařízení (EU) č. 806/2014). Viz http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm
http://ec.europa.eu/internal_market/finances/banking-union/index_en.htm

⁴ Klíčové vlastnosti účinných režimů řešení úpadků finančních institucí, Rada pro finanční stabilitu (listopad 2011) http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf Aktualizováno v říjnu 2014 přílohami specifickými pro odvětví http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁵ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d121.pdf>; http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁶ <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/Essential-Aspects-of-CCP-Resolution-Planning.pdf>;
<https://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD539.pdf>.

pro EU zajišťujících možnost zmírnění dopadů potenciálního selhání klíčových finančních institucí, zejména ústředních protistran⁷.

1.3. Soulad s ostatními politikami Unie

Návrh na vytvoření evropského rámce pro ozdravné plány a řešení krize ústředních protistran byl avizován v pracovním programu Komise na rok 2015 a v dubnu 2015 byl zveřejněn plán pro tuto iniciativu⁸. Aby bylo možné zohlednit další upřesnění příslušných mezinárodních pokynů zmíněných v předchozí části, byla iniciativa přesunuta do pracovního programu na rok 2016. Tato iniciativa je součástí úsilí Komise, které má zajistit vyřešení krize ohrožujících hladké fungování finančního systému a daňové poplatníky, jakož i to, aby mohly finanční trhy nadále plnit svoji roli a přispívat k udržitelnému dlouhodobému růstu za účelem dalšího prohloubení vnitřního trhu v zájmu spotřebitelů i podniků.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1. Právní základ

Právním základem tohoto návrhu je čl. 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který umožňuje přijímat opatření ke sbližování vnitrostátních ustanovení, jejichž cílem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Návrh harmonizuje vnitrostátní právní předpisy o ozdravných plánech a řešení krize ústředních protistran v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby byly při řešení možných finančních problémů a krize ústředních protistran uplatňovány podobné nástroje a postupy. V současnosti jsou právní předpisy týkající se řízení možných krizí přesahujících požadavky nařízení EMIR nejednotné i přesto, že schválené ústřední protistrany mohou fungovat a poskytovat služby v rámci celé EU. Některé členské státy přijaly požadavky pro ústřední protistrany týkající se přípravy pohotovostních plánů pro případ finančních problémů, nebo zahrnují ústřední protistrany do širších režimů řešení krize pro finanční sektor, které jsou navrženy zejména pro banky. Žádný z členských států zatím nevyvinul úplný vnitrostátní režim pro ozdravení a řešení krize ústřední protistrany, který by zcela splňoval principy FSB doporučené skupinou G20, včetně například zohlednění potřeby efektivní koordinace a dohledu zabráňujícímu šíření krize do jiných států⁹. Je nepravděpodobné, že členské státy vytvoří bez rámce na úrovni EU komplexní a kompatibilní režimy. Různé přístupy, pomocí kterých by ústřední protistrany a příslušné orgány zmírňovaly nebo řešily finanční problémy nebo selhání ústředních protistran, by nebyly plánovány s úplnou návazností a mohly by být uplatňovány nejednotně. To by mohlo vést k narušení klíčových funkcí pro členy clearingového systému a klienty za hranicemi a k širší finanční nestabilitě. Je proto nezbytné provést opatření na úrovni EU, která poskytnou orgánům členských států nástroje a pravomoci, které lze vymáhat účelným, návazným a jednotným způsobem v celé Unii.

Opatření na úrovni EU jsou také nezbytná pro ústřední protistrany s menším počtem přímých mezinárodních spojení, u kterých by však harmonizace mohla zmírnit možné potíže týkající se rovných podmínek a hospodářské soutěže vyplývající z perspektivního a skutečného řešení krize ústřední protistrany na vnitrostátní úrovni. Příkladem mohou být vnitrostátní režimy s

⁷ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0533+0+DOC+XML+V0//EN>.

⁸ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2015_fisma_029_cwp_ccp_resolution_of_non_bank_resolution_en.pdf.

⁹ Viz oddíl 3.2 příloženého posouzení dopadů.

různou mírou možného zásahu států pomocí veřejných prostředků, které by vedly k nerovným podmínkám ve prospěch ústředních protistran usazených v členských státech, ve kterých je taková podpora pravděpodobnější. Zkušenosti se selháním bank v různých členských státech jen zvyrazňují hrozbu roztržštění jednotného trhu na vnitrostátní hospodářské zóny v důsledku problémů systémových finančních institucí. Předpojatosti a vnímání trhu ve prospěch subjektů nacházejících se v jurisdikcích s relativně silnější konkludentní podporou ze strany států mohou vést k deformacím hospodářské soutěže a svévolnému ovlivnění nákladů podniků podle jejich zeměpisného umístění a vnímané potřeby nebo nezbytnosti preventivní ochrany aktiv, likvidity nebo kapitálu ze strany členského státu za účelem minimalizace zahraničních expozic. I když tento druh rizika roztržštění jednotného trhu nepatří v případě ústředních protistran mezi bezprostřední, různá vnímání a nejistoty týkající se schopnosti členského státu převzít kontrolu nad krachující ústřední protistranou a efektivně řešit její úpadek mohou vést k poklesu důvěry účastníků trhu a tím také k poklesu integrity a fungování jednotného trhu. Nejistota týkající se způsobu řízení selhání klíčových trhových infrastruktur v absenci společných pravidel pro celou EU je skutečně považována za jeden z důvodů zpožděné integrace kapitálových trhů v Evropě¹⁰.

Harmonizace podmínek týkajících se ústředních protistran by vylepšila rovnost podmínek pro hospodářské subjekty a pomohla vylepšit integraci vnitřního trhu. Pokud harmonizovaný rámec zajistí, že mají všechny relevantní orgány členských států stejné minimální nástroje k zajištění řádného ozdravení a řešení krize ústředních protistran a podpoří spolupráci mezi orgány, aby se snížily případné efekty šíření krize za hranice při řešení finančních problémů nebo selhání, přispěje také k vylepšení finanční stability napříč celým vnitřním trhem a zabrání situacím, kdy by členské státy musely konat nekoordinovaně a osamoceně vzhledem k jiným subjektům usazeným v jejich jurisdikci.

Článek 114 SFEU je tudíž vhodným právním základem.

2.2. Subsidiarita

Podle zásady subsidiarity, která je stanovena v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, by měla Unie v oblastech, které nespadají do její výlučné pravomoci, jednat pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Finanční trhy EU jsou otevřené a integrované. Ústřední protistrany mohou působit ve více zemích v rámci trhů a produktů, se kterými podnikají. V rámci tohoto procesu spojují více účastníků finančních operací, protistran a klientů ve více zemích napříč celým jednotným trhem. V důsledku této pokročilé a víceúrovňové mezinárodní integrace finančního sektoru je nezbytné vytvořit rámec ozdravení a řešení krize pro EU, který odráží úroveň integrace podnikání. V současnosti dostupné nástroje řešení krize ústředních protistran jsou omezené na vnitřní opatření ústředních protistran, nebo jsou vnitrostátní, pokud jsou vyvinuté státem. To znamená, že potenciálně existují různé přístupy, pomocí kterých by ústřední protistrany a příslušné orgány zmírňovaly nebo řešily finanční problémy nebo hrozící selhání v rámci ústředních protistran, což by mohlo v konečném důsledku vést k narušení klíčových funkcí hospodářství, roztržštění vnitřního trhu a širší finanční nestabilitě. Selhání ústřední protistrany, která působí ve více zemích, což platí o většině ústředních protistran, pravděpodobně v různé míře ovlivní stabilitu finančních trhů v členských státech, ve kterých tato protistrana působí. Pouze opatření na úrovni EU může zajistit, aby se na ústřední protistrany spolu s jejich členy

¹⁰ Viz oddíl 4 příloženého posouzení dopadů.

clearingového systému (kteří se mohou nacházet v jiných členských státech, než daná ústřední protistrana) vztahovaly dostatečné a efektivní zásahy umožňující zmírnit nebo vyřešit krizovou situaci koordinovaným a návazným způsobem. Proto je za účelem dosažení těchto cílů na úrovni Unie i na úrovni členských států vhodné, aby Unie vytvořila nezbytný právní rámec.

2.3. Proporcionalita

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma činnosti Unie neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Ústřední protistrana v úpadku by měla v zásadě podléhat úpadkovému řízení jako kterýkoli jiný podnik. Ústřední protistrany však představují ústřední finanční infrastruktury, které jsou úzce spojeny s velkým množstvím účastníků finančních transakcí a jejich jménem centralizují riziko. To znamená, že pokud tito účastníci ztratí přístup ke klíčovým službám poskytovaným ústřední protistranou, může to vést k vážným následkům pro finanční stabilitu a širší hospodářství. Ke zmírnění těchto následků je opodstatněné požadovat odpovídající pohotovostní plány týkající se řízeného ozdravení a řešení krize a udělení pravomocí umožňujících v případě potřeby rychlou restrukturalizaci provozu dané protistrany orgánům příslušným k řešení krize.

Jelikož systémový význam úpadku ústřední protistrany nelze s plnou jistotou určit předem, měl by se navrhovaný rámec v zásadě uplatnit na všechny ústřední protistrany neohledně na jejich velikost a složitost. Většina ústředních protistran usazených v EU poskytuje služby členům clearingového systému a klientům v celé EU (a v některých případech také za hranicemi EU). To znamená, že jejich finanční problémy nebo selhání by mohly mít globální dopad. Ozdravné plány a plány řešení krize by tedy měly být přizpůsobeny konkrétním rizikovým profilům daných ústředních protistran. Uplatnění jakýchkoli výjimečných opatření ze strany orgánů za účelem zachování finanční stability a ochrany daňových poplatníků by také mělo být plně odůvodněné a přiměřené, nemělo by přesahovat rámec nezbytný k dosažení cílů, a mělo by být v souladu s Listinou základních práv s ohledem na její výklad Soudním dvorem Evropské unie, co se týče jakéhokoli omezení vlastnického práva, které mohou dané pravomoci umožňovat. Konečně, tato opatření by byla uplatňována způsobem zajišťujícím, aby s postiženými zúčastněnými stranami nebylo nakládáno hůře než v případě, kdy by nebyl úpadek ústřední protistrany vyřešen, ale daná ústřední protistrana by byla podrobena dalším řízením podle svých provozních pravidel týkajících se přiřazení ztrát, nebo by byla podrobena úpadkovému řízení.

2.4. Volba nástroje

Článek 114 SFEU umožňuje přijmout akty v podobě nařízení nebo směrnic. V tomto případě je z následujících důvodů zachováno přijetí nařízení.

Zaprvé, nařízení nejlépe doplňuje a dále staví na přístupu stanoveném pomocí nařízení EMIR, které stanoví požadavky týkající se ústředních protistran v oblasti obezřetnostních nařízení. Nové požadavky týkající se vytvoření komplexních opatření ozdravení pro ústřední protistrany staví na cílech a ustanoveních nařízení EMIR a zaručují spolehlivost ústředních protistran. Stanovení těchto požadavků v jiné právní formě (konkrétně v podobě směrnice) by vedlo k nesouladu a vyžadovalo by, aby členský stát přijal zákony v konkrétní oblasti, která je jinak řízena přímo použitelným právem EU. Ustanovení, která svěřují orgánům cílené pravomoci a nástroje umožňující provést v případě potřeby efektivní a řízené řešení krize k udržení finanční stability, pokud dojde k selhání požadavků nařízení EMIR a ozdravných opatření, se již nezabývají podpořením běžné spolehlivosti ústředních protistran, zahrnují však zajištění životaschopnosti jejich klíčových funkcí způsobem, kdy bude provoz těchto

funkcí (v rámci stejného právního subjektu nebo v jiné podobě) nadále splňovat požadavky a cíle nařízení EMIR. Z toho také vyplývá, že by měla mít ustanovení sloužící k dosažení tohoto cíle stejnou rámcovou právní podobu, jako nařízení EMIR.

Zadruhé, nařízení je nejvhodnější k zavedení společného přístupu a jednotné sady pravidel pro orgány a umožní předejít odlišnostem mezi vnitrostátními pravidly spolu s možnými právními nejistotami, ke kterým by mohly takové odlišnosti vést, zejména v kontextu situací týkajících se více zemí nastíněném výše. Nařízení by také umožnilo mezinárodní spolupráci v relevantních případech a usnadnilo obchodování s EU i v rámci EU, protože by vedlo k vytvoření jednotného systému v rámci EU. Pokud navíc zvážíme možný dopad, který by mohlo mít selhání ústřední protistrany usazené v EU na finanční systémy všech členských států EU, tento jednotný rámec by také vedl ke snížení míry škodlivé nejistoty týkající se podmínek, za jakých by bylo takové selhání řešeno příslušnými orgány u ústředních protistran v různých členských státech, a tím by přispěl k uklidnění napjatých trhů.

Zatřetí, obecně se rozumí, že selhání ústředních protistran je v důsledku jejich obchodních modelů mnohem méně pravděpodobné, než selhání bank. Na rozdíl od bank různých velikostí a s různými rizikovými profily, u kterých může dojít k selhání v různých situacích, stejně jako mohou mít tato selhání různé rozměry a tím pádem vyžadovat širší nabídku nástrojů k řešení (jakož i odchylek), u ústředních protistran mnohem pravděpodobněji dojde k selhání z předem známých důvodů (selhání ze strany členů clearingového systému nebo vážné výpadky provozu). Tato selhání lze tedy řešit pomocí konkrétnější sady nástrojů. Z této omezenější použitelnosti a potřeby vyhovět menšímu počtu možností vyplývá, že k dosažení cílů je vhodnější použít nařízení, zároveň je však nutné zachovat jistou pružnost umožňující orgánům reagovat na okolnosti konkrétního případu.

Konečně, v porovnání s bankami usazenými v EU představují ústřední protistrany usazené v EU mnohem menší počet subjektů a podniková struktura ústředních protistran i způsob poskytování jejich služeb v jiných zemích se liší od těch, kterými se vyznačují mezinárodní bankovní skupiny. V případě bankovních skupin často dochází k vytvoření dceřiných podniků nebo poboček v různých jurisdikcích za účelem poskytování služeb zákazníkům, získávání aktiv nebo finančních prostředků atd., čímž je odůvodněna vyšší citlivost místního práva při implementaci rozhodnutí o řešení krize. V případě ústředních protistran dochází k poskytování služeb soustředěnějším způsobem, obvykle z jedné jurisdikce do jiných, bez prostředníků tvořených dceřinými podniky nebo pobočkami. Z tohoto pohledu je také výhodnější zajistit jednotné uplatňování rozhodnutí napříč jurisdikcemi pomocí nařízení.

3. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

3.1. Konzultace se zúčastněnými stranami

Od 5. října do 28. prosince 2012 probíhala veřejná konzultace týkající se rámce pro ozdravné postupy a řešení krize pro nebankovní instituce¹¹. Tato konzultace kladla otázky týkající se potřeb v oblasti opatření ozdravení a řešení krize zejména s ohledem na ústřední protistrany, centrální depozitáře cenných papírů a pojišťovny. Bylo získáno 67 odpovědí¹².

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf.

¹² Shrnutí je k dispozici na následujících adresách: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/summary-of-replies.pdf.

Z konzultace celkově vyplynulo, že by mělo být prioritou vytvoření rámce pro ozdravné postupy a řešení krize pro ústřední protistrany platného pro celou EU. Jako pádný argument ve prospěch takového kroku byla uvedena implementace požadavků skupiny G20 týkajících se centrálního clearingů standardizovaných OTC derivátů. Respondenti se obecně shodli na tom, že stejně, jako tomu bylo v případě směrnice BRRD u bank, by měl rámec pro ústřední protistrany zajistit pokračování jejich klíčových funkcí, minimalizovat expozici daňových poplatníků spojenou se ztrátami těchto institucí v případě jejich selhání a vylepšit právní jistotu jejich členů clearingového systému a klientů. Téměř všechny zainteresované strany se shodly na tom, že v zájmu ochrany finanční stability by mělo být prioritou zajištění pokračování klíčových operací ústředních protistran. Mnozí respondenti také uvedli, že i když je klíčové zajistit důvěryhodnost a odolnost opatření ozdravení a řešení krize pro ústřední protistrany, neměla by tato opatření představovat nadměrnou zátěž pro členy nebo účastníky operací za účelem pokrytí potenciálně významných závazků vyplývajících ze selhání ze strany velkého člena clearingového systému, a ještě v menší míře by měli být členové a účastníci zatíženi případy interních chyb řízení rizika ze strany ústřední protistrany. Zúčastněné strany obecně uvedly, že tyto požadavky vyžadují přizpůsobení nástrojů směrnice BRRD specifickým podmínkám obchodních modelů ústředních protistran.

3.2. Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Kromě konzultace se zúčastněnými stranami se Komise zúčastnila diskuze a výměny názorů, která byla základem pro zprávu Výboru pro platební a tržní infrastrukturu a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry obsahující pokyny pro ozdravení infrastruktur finančního trhu. Komise se také zúčastnila pracovních postupů Rady pro finanční stabilitu souvisejících s řešením krize jiných nebankovních finančních institucí, včetně poslední diskuze o úpravách části těchto pokynů za účelem podpory orgánů při plánování efektivních strategií řešení krize. Jak Výbor pro platební a tržní infrastrukturu a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry, tak i Rada pro finanční stabilitu žádaly při vytváření zpráv navrhuje pokyny týkající se ozdravení a řešení krize zúčastněné strany o připomínky k návrhům dokumentů s pokyny a zveřejnily získané odpovědi¹³. Obecně platí, že tyto konzultace na mezinárodní úrovni týkající se infrastruktur finančního trhu potvrzují názory vyjádřené v konzultacích uskutečněných Komisí, a poskytují užitečnou dodatečnou zpětnou vazbu ohledně relativního přínosu některých navrhovaných možností politik a nástrojů k řešení krize.

Útvary Komise také uspořádaly čtyři schůzky s odborníky členských států za účelem diskuze o mezinárodním úsilí ze strany Rady pro finanční stabilitu, Výboru pro platební a tržní infrastrukturu a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry, nejspornějších možnostech politik a rozsahu a povaze návrhu. Odborníci členských států celkově souhlasili se směřováním politiky navrhovaným Komisí na základě mezinárodních pokynů a stavění na relevantních částech nařízení EMIR a směrnice BRRD.

3.3. Posouzení dopadů

Komise provedla posouzení dopadů relevantních alternativ politiky. Možnosti politiky byly posouzeny s ohledem na klíčové cíle zajištění finanční stability a důvěryhodnosti ústředních protistran, minimalizace ztrát pro společnost jako celek a zejména pro daňové poplatníky a posílení jednotného trhu z hlediska služeb poskytovaných ústředními protistranami, to vše při zachování rovných podmínek.

¹³ Veřejné odpovědi naleznete na následující adrese: <http://www.bis.org/publ/cpss109/comments.htm> a: https://www.financialstabilityboard.org/publications/c_131121.htm.

Posouzení dopadů bylo 6. května 2015 schváleno Výborem pro posuzování dopadů. Výbor pro posuzování dopadů doporučil několik zlepšení. Posouzení dopadů bylo dále upraveno s ohledem na tato doporučení. Zejména byla důkladněji odůvodněna potřeba akce na úrovni EU a identifikace a posouzení příslušných možností. Posuzované možnosti a dosažené závěry byly také zkontrolovány s ohledem na nejnovější pokyny vyplývající z probíhajícího mezinárodního úsilí, které Komise pečlivě sledovala. Legislativní návrh je plně v souladu s nejnovějšími diskuzemi a doporučeními Rady pro finanční stabilitu i skupiny G20 týkajícími se politik¹⁴.

Co se týče potřeby akce na úrovni EU, posouzení dopadů dospělo k závěru, že akce na úrovni EU je nezbytná s ohledem na mezinárodní povahu podnikání ústředních protistran, které spojuje více účastníků finančních operací, protistran a klientů v rámci celého jednotného trhu. Nástroje, které mají členské státy v současnosti k dispozici, nejsou dostatečné k řešení ústředních protistran potýkajících se s významnými problémy, které by mohly ohrozit jejich životaschopnost. Různé přístupy ke zmírnění nebo řešení možných vážných problémů ústředních protistran v různých členských státech by mohly v konečném důsledku vést k narušení funkcí klíčových pro hospodářství a k širší finanční nestabilitě. Akce na úrovni EU je nezbytná a umožní poskytnout orgánům členských států nástroje a pravomoci s vymahatelností v celé Unii, které jim pomohou řešit selhání ústředních protistran nacházejících se v jejich jurisdikcích, jakož i zajistit efektivní komunikaci mezi všemi příslušnými orgány ve stejném i jiných členských státech.

Řádné plánování ozdravení a řešení krize by mělo napomoci tomu, aby náklady nesli místo daňových poplatníků účastníci trhu spojení s ústřední protistranou (věřitelé, členové clearingového systému a jejich klienti) rovnoměrným a nediskriminačním způsobem.

Co se týče otázky zajištění včasného a odolného řešení krize ústřední protistrany, posouzení dopadů prozkoumalo možnosti týkající se možných podnětů ke vstupu do řešení krize, jakož i možnosti týkající se toho, kterými nástroji a pravomocemi k řešení krize by měly být orgány vybaveny.

Posouzení dopadů dospělo k závěru, že stanovení předepsaných spouštěčů pro řešení krize, například porušení konkrétních požadavků, by rámci řešení krize dodalo transparentnost a *ex ante* vyjasnilo všem zúčastněným stranám, kdy může dojít ke spuštění možného veřejného zásahu. Použití předepsaných spouštěčů by však nebylo vhodné, protože by bylo těžké identifikovat samostatné nebo složené ukazatele, které by umožnily jasně předpovědět budoucí události vedoucí k oslabení finanční stability. Předepsané spouštěče by také mohly ponechávat subjektům příliš velký prostor k „obcházení systému“, tedy přijmout opatření zacílená na konkrétní spouštěče, která by snížila platnost daných spouštěčů; k selhání ústředních protistran by navíc mohlo dojít způsobem, který nesplňuje konkrétní předepsané podmínky – v tom případě by řešení krize nebylo k dispozici jako možnost dosažení řízené restrukturalizace nebo ukončení činnosti. Pružnější spouštěče, které ponechávají rozhodnutí o vstupu do řešení krize na orgánech, by umožnily vyhnout se těmto problémům a poskytny by orgánům možnost rychle a rozhodně zasáhnout a řešit jakoukoli systémově důležitou ústřední protistranu, která selhává (nebo která pravděpodobně selže) ještě před tím, než se tato protistrana stane insolventní. Posouzení dopadů proto dospělo k závěru, že pružnější podněty představují upřednostňovanou možnost; bylo však zdůrazněno, že je klíčové zajistit, aby orgány používaly nástroje k řešení krize pouze v případech, kdy hrozí selhání ústřední

¹⁴ Viz poznámky k diskuzi Rady pro finanční stabilitu ze srpna 2016 týkající se „Klíčových prvků plánování řešení úpadku ústředních protistran“ na adrese: <http://www.fsb.org/2016/08/essential-aspects-of-ccp-resolution-planning/>.

protistrany a žádná jiná opatření nejsou dostatečná k obnovení její životaschopnosti a zajištění celkové finanční stability, a zejména pokud je ve veřejném zájmu, aby bylo zahájeno řešení krize ústřední protistrany místo běžné likvidace nebo úpadkového řízení.

Co se týče nástrojů a pravomocí k řešení krize, dospělo posouzení dopadů k závěru, že by měly být orgány příslušné k řešení krize vybaveny harmonizovanou, avšak ne vyčerpávající ani normativní sadou nástrojů, která umožní orgánům dostatečnou volnost při zohlednění okolností možné krize. V nezávazných plánech řešení krize by byly uvedeny možné způsoby řešení krize subjektu v různých scénářích. Alternativní možnost spočívající ve vybavení orgánů komplexní a vyčerpávající sadou nástrojů a stanovení pořadí, ve kterém by měly být dané nástroje použity, byla zavržena, protože by mohla ohrozit efektivitu řešení krize v důsledku omezení schopnosti orgánů pružně reagovat na konkrétní okolnosti vyvíjející se krizové situace. Bylo považováno za nepravděpodobné, že se povede vytvořit dokonale vhodné nástroje k řešení krize a hierarchii jejich použití vhodnou k řešení všech možných krizových scénářů. Tento přístup by mohl tedy vést k tomu, že by navrhovaná opatření k řešení krize nemusela být vhodná k řešení daných konkrétních problémů.

S ohledem na konkrétní nástroje dospělo posouzení dopadů k závěru, že pokud komplexním z dostupněním nástrojů stanovených v rámci mezinárodních pokynů pro ozdravení i řešení krize se umožní minimalizovat náklady snášené daňovými poplatníky a nejlépe dosáhnout tržní disciplínu ex ante. Také by to umožnilo rozložení nákladů mezi všechny zúčastněné strany ústřední protistrany způsobem, který předem poskytne jistotu všem účastníkům trhu a je co nejspravedlivější.

Různé možnosti by mohly mít různý dopad na účastníky trhu, klíčovým cílem řešení krize je však dosáhnout, aby nebyli tito účastníci v horším postavení, než pokud by nedošlo k řešení krize ústřední protistrany a místo toho by byli vystaveni dalším možným akcím podle provozních pravidel ústřední protistrany týkajících se přiřazení ztrát, nebo pokud by bylo pro ústřední protistranu zahájeno úpadkové řízení.

U některých dalších nástrojů, například požadavku na ústřední protistranu a členy clearingového systému týkajícího se vybudování dodatečných předem financovaných rezerv umožňujících absorbovat ztráty a doplnit prostředky, nebylo shledáno efektivní vylepšení tržní disciplíny, nebo byly tyto nástroje posouzeny jako nepřiměřeně nákladné s ohledem na nízkou pravděpodobnost jejich použití. Celkově platí, že byly upřednostněny ty možnosti, u kterých se předpokládalo, že kladně přispějí k udržení finanční stability a důvěry v širší finanční systém bez toho, aby představovaly nepřiměřené nebo nadměrné náklady, které by mohly představovat vážnou zátěž pro širší hospodářský růst.

3.4. Základní práva

Stejně jako předchozí směrnice BRRD, i rámec pro ústřední protistrany je plně kompatibilní s Listinou základních práv. I když mohou akce spojené s řešením krize zahrnovat změny týkající se aktiv a práv vlastníků ústředních protistran a účastníků clearingového systému, omezení jistých práv a svobod je povoleno v souladu s článkem 52 Listiny. V souladu s požadavky Listiny jsou tato omezení týkající se uplatňování daných práv a svobod uvedena v nařízení, respektují podstatu příslušných práv a svobod a jsou uplatňována pouze v případě, kdy je to skutečně nezbytné k dosažení cílů obecného zájmu uznávaných Unií. Ochrana finanční stability byla uznána Soudním dvorem jako obecný zájem, což odůvodňuje omezení základních práv a svobod v souladu se Smlouvou, pokud jsou tato omezení přiměřená a vhodná k dosažení vytyčených cílů. Zúčastněné strany, kterých se tato omezení týkají, se také mohou odvolat proti konkrétním prvkům rozhodnutí o řešení krize, která se jich dotýkají, a

mají právo na kompenzaci, pokud je tento dopad horší, než by byl v případě, kdy by nedošlo k řešení krize ústřední protistrany a místo toho by byly vystaveny dalším možným akcím podle provozních pravidel ústřední protistrany týkajících se přiřazení ztrát, nebo pokud by bylo pro ústřední protistranu zahájeno úpadekové řízení.

3.5. DOPAD NA ROZPOČET

Výše uvedené varianty politik nebudou mít důsledky pro rozpočet Unie.

Tento návrh by vyžadoval, aby Evropský orgán pro cenné papíry a trhy i) vypracoval 5 technických norem a 2 pokyny a ii) podílel se na kolegiích k řešení krize (společně s Evropským orgánem pro bankovníctví), rozhodoval v případě sporu a plnil závaznou úlohu zprostředkovatele. Termín dodání technických norem je 12 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost. Navrhované úkoly svěřené Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy nevyžadují zřízení dodatečných pracovních míst a lze je splnit při využití stávajících prostředků, většinou na základě práce, kterou už provedl Evropský orgán pro bankovníctví v kontextu implementace směrnice BRRD. Úkoly svěřené Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy by také byly připraveny nově zřízeným výborem ESMA pro řešení krize, k účasti ve kterém by byly přizvány příslušné orgány Evropského orgánu pro bankovníctví v úloze pozorovatelů v zájmu maximálního využití stávajících prostředků.

4. OSTATNÍ PRVKY

4.1. Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Po vstupu nařízení v platnost je příprava a vytvoření přiměřených ozdravných plánů a plánů řešení krize a opatření implementovaných ústředními protistranami a orgány založených na těchto plánech zřejmým střednědobým indikátorem pro následné postupy. V případě, že je ústřední protistrana ohrožena finančními problémy, by dalšími indikátory, které je nutno sledovat, byly zjištění, zda, kdy a jakým způsobem realizuje ústřední protistrana svoje ozdravné plány, jakož i to, zda, kdy a jakým způsobem postupují orgány dohledu v souladu s pravomocemi včasného zásahu, které jim byly svěřeny tímto rámcem. Konečně, v případě selhání ústřední protistrany a splnění podmínek pro řešení krize, by sledované indikátory byly následující – kdy zasáhnou orgány příslušné k řešení krize, jaké nástroje použijí a jakým způsobem jsou ztráty sdíleny mezi soukromými zúčastněnými stranami. Po třech letech je možné provést přezkum funkce konkrétních ustanovení, jakož i obecnější přezkum. Rámec sledování a hodnocení lze v tomto kontextu podle potřeby upřesnit na základě konkrétních zkušeností s režimem.

4.2. Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

4.2.1. Rozsah působnosti a cíle

Rozsah působnosti zahrnuje všechny ústřední protistrany usazené v EU s ohledem na jejich funkci a ústřední roli na finančních trzích. Relevantní pravomoci a nástroje udělené na základě tohoto nařízení by tedy byly k dispozici pro použití u všech ústředních protistran bez ohledu na jejich velikost, propojenost nebo další vlastnosti. Zároveň by však byla zajištěna proporcionalita, protože by byly ozdravné plány a plány a řešení krize specifické pro jednotlivé ústřední protistrany a braly by přiměřený ohled na jejich systémovou důležitost. Uplatnění pravomocí včasného zásahu a řešení krize ze strany příslušných orgánů by také mělo být ve všech případech úměrné a odůvodněné.

Cílem by mělo být v první radě usilovat o řádné ozdravení ústředních protistran v různých scénářích finančních problémů prostřednictvím implementace odolných a komplexních

ozdravných plánů domluvených mezi ústřední protistranou a jejími členy clearingového systému. Zadruhé, pokud by tato opatření byly nedostatečná a došlo by ke splnění podmínek pro řešení krize, orgány by měly rychle zakročit s cílem zachovat finanční stabilitu, zajistit pokračování klíčových funkcí ústřední protistrany a v největší možné míře ochránit daňové poplatníky. V případě řešení krize by mělo být opatření ze strany orgánu podmíněno tím, aby vlastníci, věřitelé a protistrany ústřední protistrany nesli ztráty v souladu s hierarchií nároků při úpadkovém řízení, a aby bylo vedení instituce vyměřeno a pohnáno k odpovědnosti za případné protiprávní jednání v souladu s vnitrostátním právem.

V důsledku právní a podnikové struktury ústředních protistran nemusí efektivní ozdravení a řešení krize těchto institucí nezbytně zahrnovat širší skupiny, kterých součástí může daná ústřední protistrana být. Pokud to však je výhodné z hlediska dosažení cílů uvedených výše, mohou se konkrétní pravomoci vztahovat na mateřské společnosti ústředních protistran. Tyto pravomoci zahrnují například možnost orgánů rozhodnout se na základě konkrétních případů, zda se mají ozdravné plány týkat také mateřských společností.

4.2.2. Zřízení příslušných orgánů a kolegií k řešení krize

Orgány příslušné k řešení krize ústředních protistran jsou zřízeny a vybaveny harmonizovanou sadou pravomocí umožňujících jim provádět všechny příslušné přípravné akce i opatření k řešení krize uvedené níže. Tyto orgány mohou být centrální banky, příslušná ministerstva, příslušné orgány (tj. orgány dohledu) pro ústřední protistrany nebo jiné veřejné úřední orgány. Pokud jsou pravomoci přiděleny existujícímu orgánu, měl by být tento orgán vybaven přiměřenou operační nezávislostí k provádění funkcí řešení krize. Pokud jsou pravomoci svěřeny více orgánům, měly by být úkoly jasně přiřazeny. Jmenovaný orgán nebo orgány by měly mít zákonné úkoly zaručující řádné řešení krize ústředních protistran, pokud dojde ke splnění podmínek pro řešení krize, způsobem zajišťujícím ochranu finanční stability a daňových poplatníků. Není vyloučeno, že daný orgán může mít podobné povinnosti týkající se dalších finančních institucí. Pokud to vyžaduje vnitrostátní zákon v daném členském státě, mohou být do schvalování rozhodnutí o řešení krize ústřední protistrany zapojeny soudy, jejich postup však musí být rychlý.

S ohledem na úlohu a precedens stanovený nařízením EMIR ohledně kolegií a jejich úkolů, stejně jako na dopad, který mohou mít opatření k řešení krize na členy clearingového systému a další zúčastněné strany, je od orgánů příslušných k řešení krize ústředních protistran požadováno, aby pro každou ústřední protistranu vytvořily a obsadily kolegium k řešení krize. Tato kolegia by měla do velké míry odrážet složení kolegií stanovených nařízením EMIR. Členy kolegia by tedy měly být kromě orgánu příslušného k řešení krize ústřední protistrany také příslušné orgány členů clearingového systému, ústřední protistrany, centrální depozitáře cenných papírů a obchodní systémy, které zasedají v kolegiích nařízením EMIR, jakož i příslušná centrální banka a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy. Dalšími členy by měly být orgány příslušné k řešení krize členů clearingového systému, jejichž příslušné orgány jsou také členy kolegia (pokud jde o jiné orgány), příslušný orgán jakéhokoli mateřského podniku, na který by se vztahovaly ozdravné plány, jakož i jakákoli příslušná ministerstva, která plní konkrétní úlohu při řešení krize ústředních protistran, a Evropský orgán pro bankovníctví. Stávající kolegia ustanovená nařízením EMIR i nově zřízená kolegia k řešení krize by měla společně pracovat na specifických úkolech, které jsou jim přiděleny podle tohoto nařízení, jak je popsáno níže.

4.2.3. Příprava – ozdravné plány

Ústřední protistrany musí připravit ozdravné plány umožňující překonat jakoukoli formu finančních problémů, které by přesahovaly jejich běžné zdroje řízení a další požadavky vyplývající z nařízení EMIR. To by mělo zahrnovat scénáře týkající se selhání ze strany členů clearingového systému (tj. události selhání), jakož i naplnění jiných rizik a ztrát (tj. jiné události (nesouvisející se selháním)). Konkrétní okolnosti pro zahájení realizace plánů by nebyly zakotveny v právních předpisech, ústřední protistrany však musí vytvořit vhodné indikátory, které informují účastníky clearingového systému i orgány o spuštění těchto plánů. Plány by neměly spoléhat na neobvyklou veřejnou finanční pomoc, měly by však nastítnit způsoby zajištění možného přístupu k prostředkům centrální banky za běžných podmínek.

V souladu s pokyny Výboru pro platební a tržní infrastrukturu a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry by měly být plány komplexní, efektivní, transparentní a měřitelné pro subjekty, kterých se mohou týkat, stanovit přiměřené pobídky a minimalizovat záporný dopad na všechny zúčastněné strany i širší finanční systém. Ústřední protistrana může při dodržení těchto principů určit vhodný rozsah možností a nástrojů ozdravení. To zahrnuje nástroje na opětovné sladění účetnictví ústřední protistrany prostřednictvím vypovězení smluv, které povede k ukončení smluv a jasnému vyčíslení ztrát a příjmů, vytvoření dobrovolných dohod, například formou dražby, se zbývajících členy clearingového systému, kteří dobrovolně zaujmou pozice, nebo získání dodatečných prostředků prostřednictvím požádání členů clearingového systému o dodatečné prostředky s určenou horní hranicí („žádosti o hotovost“), jakož i uplatněním srážky na platby pro členy clearingového systému v důsledku hospodářského zisku v derivátové smlouvě („srážky variační marže“). Nařízení neurčuje konkrétní možnosti, které by měly ozdravné plány obsahovat, ani žádné možnosti nevylučuje. Vyžaduje však, aby tyto plány představovaly dohody mezi ústředními protistranami a jejich členy clearingového systému za účelem posílení jejich účinnosti za všech okolností, a aby zavazovaly členy clearingového systému k dodržení předem domluvených provozních pravidel v případě jejich spuštění, bez ohledu na jurisdikci, ve které jsou tyto členové usazeni. Členové clearingového systému jsou povinni plně informovat své klienty o způsobu, jakým by přenášeli případné ztráty nebo náklady vyplývající z aktivace nástrojů na ozdravení ze strany ústřední protistrany na tyto klienty.

Ozdravné plány podléhají kontrole příslušného orgánu pro danou ústřední protistranu. S ohledem na možné dopady plánu na členy clearingového systému a další zúčastněné strany by mělo být kolegium zřízené podle nařízení EMIR zapojené do procesu. Posouzení přiměřenosti plánu by mělo podléhat společnému rozhodnutí kolegia. Pokud nelze dospět ke společnému rozhodnutí, může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) plnit závaznou úlohu zprostředkovatele v souladu se svým mandátem (čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010).

4.2.4. Příprava – plány řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize

Orgány příslušné k řešení krize musí vytvořit plány řešení krize pro restrukturalizaci ústředních protistran a zachování jejich klíčových funkcí v případě jejich selhání. Stejně jako v případě ozdravných plánů by měly tyto plány pokrývat scénáře událostí selhání i jiných událostí (nesouvisejících se selháním), a neměly by počítat se žádnou výjimečnou veřejnou podporou s výjimkou přístupu k prostředkům centrální banky za běžných podmínek. Tyto plány by měly nastítnit rozsah pravomocí a nástrojů řešení krize, které by orgány použily v případě, že ústřední protistrana splní podmínky pro řešení krize, přiměřené a s úplným zohledněním obchodního modelu, podílu na trhu a systémové důležitosti dané ústřední protistrany jak v jurisdikci, ve které je usazená, tak i v jiných členských státech a třetích

stranách. Tento plán není závazný, jakákoli odchylka od něj v době řešení krize by však měla být příslušným orgánem přiměřeně odůvodněna.

V rámci plánování řešení krize by měly orgány příslušné k řešení krize také posoudit celkovou způsobilost ústřední protistrany k řešení krize a vyřešit jakékoli případné překážky. Z tohoto důvodu by měly mít orgány například pravomoci vyžadovat od ústřední protistrany v konkrétních případech změnu specifických obchodních postupů, provozní nebo právní struktury, revizi jakékoli dohody v rámci skupiny, která by mohla představovat překážku pro řešení krize, nebo zvýšit předem financované rezervy určené k absorpci ztrát.

Stejně jako v případě ozdravných plánů možné dopady opatření na členy clearingového systému a zúčastněné strany znamenají, že by měla být kolegia k řešení krize zapojena do vytváření plánů řešení krize a do schvalování jakýchkoli opatření zajišťujících způsobilost k řešení krize. Kolegium k řešení krize by například mělo v obou případech dospět ke společnému rozhodnutí – pokud to nelze, může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy plnit závaznou úlohu zprostředkovatele.

4.2.5. *Včasná intervence*

Příslušným orgánům jsou svěřeny konkrétní pravomoci umožňující jim zasáhnout do provozu ústředních protistran, pokud je ohrožena životaschopnost těchto protistran, avšak ještě před tím, než dosáhnou bodu selhání, nebo než by mohly jejich aktivity poškodit celkovou finanční stabilitu. Tyto pravomoci by doplnily pravomoci svěřené v souladu s nařízením EMIR a představovaly by za daných okolností konkrétní možnosti dohledu. Příslušné orgány by mohly zejména požadovat od ústředních protistran, aby provedly konkrétní akce uvedené v jejich ozdravných plánech, nebo aby se zdržely takové akce.

4.2.6. *Podněty vedoucí k řešení krize*

Ústřední protistrana by měla být podrobena řešení krize v případě, že dochází k jejímu selhání nebo je takové selhání pravděpodobné, pokud nelze toto selhání odvrátit pomocí alternativ soukromého sektoru, a pokud by její selhání ohrozilo veřejný zájem a finanční stabilitu. Kromě toho by mohla být ústřední protistrana podrobena řešení krize v souladu s pokyny Klíčové vlastnosti účinných režimů řešení krize vydanými Radou pro finanční stabilitu v případech, kdy nedochází ke splnění všech těchto podmínek, pokud by uplatnění dalších opatření ozdravení ze strany ústřední protistrany zabránilo úpadku, avšak zároveň by mohlo ohrozit finanční stabilitu. S výjimkou velice specifických okolností lze také považovat ústřední protistranu za selhávající nebo její selhání za pravděpodobné, pokud daná ústřední protistrana potřebuje výjimečnou veřejnou finanční podporu.

Orgán příslušný k řešení krize by vyhodnotil, zda byly splněny všechny podmínky. Posouzení první podmínky (zda dochází k selhání ústřední protistrany nebo je takové selhání pravděpodobné) by však mělo být hlavní povinností příslušného orgánu. Obecně se má za to, že příslušné orgány pravděpodobněji dosáhnou podrobné porozumění finančního zdraví ústřední protistrany až do bodu, kdy dojde k jejímu selhání. Toto posouzení však může také provést orgán příslušný k řešení krize, pokud má všechna nezbytná data a informace.

4.2.7. *Nástroje a pravomoci k řešení krize*

Protože je opatření k řešení krize předem stanoveno v plánu řešení krize, mělo by být provedeno způsobem, který nenarušuje fungování zbytku širší skupiny, součástí které může ústřední protistrana být. Jakékoli nevypořádané smluvní závazky týkající se finanční podpory pro ústřední protistranu, například záruky ze strany mateřské společnosti, by však měl

uplatňovat orgán příslušný k řešení krize v souladu s tím, jak by byly uplatňovány v rámci běžného úpadkového řízení.

Řešení krize by mělo být prováděno pomocí několika nástrojů, které lze použít samostatně nebo současně: (i) prodej celé ústřední protistrany nebo jejích zásadních funkcí vhodné konkurenci, (ii) vytvoření veřejně kontrolované přemostovací ústřední protistrany a (iii) alokace ztrát a pozic mezi členy clearingového systému. Nařízení neukládá, které nástroje a pravomoci by měly být použity v různých scénářích, ale ponechává výběr vhodných nástrojů na příslušném orgánu na základě okolností – uplatněné možnosti by však měly být v souladu s plánem řešení krize dohodnutým kolegiem k řešení krize.

Různé možnosti alokace ztrát a pozic by poskytly orgánu příslušnému k řešení prostředky k opětovnému sladění účetnictví ústřední protistrany, zabránění dalších ztrát a získání dodatečných prostředků za účelem rekapitalizace ústřední protistrany. V závislosti na možnostech zvolených ústřední protistranou a schválených kolegiem nařízení EMIR v rámci ozdravných plánů, může dojít v rámci řešení krize k překrývání nástrojů k alokaci ztrát a pozic, které má k dispozici ústřední protistrana a orgán příslušný k řešení krize. Řešení krize může mít například podobu dalších dražeb pozic účastníků neplnících své závazky mezi zbývajících členy clearingového systému, částečného nebo úplného vypovězení smluv, dalších srážek vyplacených variačních marží, uskutečnění jakýchkoli dalších žádostí o hotovost uvedených v ozdravných plánech, nebo žádosti o hotovost vyhrazené konkrétně pro orgán příslušný k řešení krize v rámci interních (provozních) pravidel ústřední protistrany, odpisu kapitálových a dluhových nástrojů emitovaných ústřední protistranou nebo jiných nezajištěných závazků, jakož i převedení jakýchkoli dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků na podíly.

Konečně, nařízení nevylučuje možnost, že orgány příslušné k řešení krize uplatní jiné možnosti v souladu s principy řešení krize, včetně úplného zohlednění hierarchie nároků, aby se předešlo veřejné pomoci, morálnímu hazardu atd., bez ohledu na záruku, že by neměl být žádný věřitel čelit horší situaci, než kdyby došlo k úpadkovému řízení. Orgány mohou tedy žádat o další osobní prostředky, buď v rámci ústřední protistrany (např. použití fondů pro případ selhání z nezasažených produktů) nebo od jiných stran (např. požádat členy clearingového systému o dobrovolné přijetí dalšího přiřazení pozic). Pokud nebudou tyto možnosti k dispozici nebo budou viditelně nedostačující k zajištění finanční stability, může být jako poslední možnost zvážena vládní účast v podobě kapitálové podpory nebo dočasného veřejného vlastnictví. Takové kroky ze strany vlády by však musely splňovat příslušná pravidla týkající se vládní pomoci, včetně restrukturalizace provozu ústřední protistrany, a umožňovat postupné zpětné získání prostředků vložených do ústřední protistrany.

Proces řešení krize by také mohl být samostatně podpořen dočasnou podporou likvidity ze strany centrální banky, i když nejde o nástroj k řešení krize. Taková podpora by musela splňovat scénáře stanovené v plánech řešení krize, podle kterých by mohla řešená ústřední protistrana předpokládat přístup k likviditě centrální banky, a v konečném důsledku by záležela na rozhodnutí samotných centrálních bank.

4.2.8. *Doplňková ustanovení týkající se řešení krize*

V zájmu zajištění, že budou rozhodnutí o řešení krize přijímána v souladu s klíčovými principy týkajícími se vlastnických práv, souladu s příslušným právem týkajícím se cenných papírů a obchodních společností, jakož i vnitrostátními ústavními předpisy, zahrnuje nařízení nezbytná ustanovení a kroky, které by musely orgány příslušné k řešení krize splňovat před tím, než přistoupí k rozhodnutím o řešení krize, stejně jako v průběhu těchto rozhodnutí. Tyto

podmínky zahrnují například zajištění přesného vyhodnocení rozvahy ústřední protistrany, záruk pro zasažené zúčastněné strany týkajících se kompenzace v případě, že bude jejich situace horší, než kdyby nedošlo k řešení krize ústřední protistrany a místo toho by byly vystaveny dalším možným akcím podle provozních pravidel ústřední protistrany týkajících se alokace ztrát, nebo pokud by bylo pro ústřední protistranu zahájeno úpadkové řízení, jakož i postupné kroky, pomocí kterých by měly orgány informovat ústřední protistranu a další zúčastněné orgány o rozhodnutích týkajících se řešení krize.

Rámec také obsahuje za účelem umožnění řešení krize a dosažení cíle týkajícího se zajištění finanční stability dočasné moratorium pro některé povinnosti ústřední protistrany a pozdržení běžných práv protistran týkajících se ukončení smluv a transakcí v neprospěch ústřední protistrany vyplývajícího pouze z uplatnění pravomocí řešení krize v souvislosti s ústřední protistranou. Tyto kroky jsou doprovázeny příslušnou ochranou plateb, které mají být vyplaceny jiným infrastrukturám finančního trhu, jakož i dohod o kolaterálu a zúčtování v souladu s ochrany uvedenými ve směrnici BRRD.

4.2.9. *Třetí země*

Dopad finančních problémů nebo selhání ústředních protistran se může rozšířit do jiných zemí, zejména v případech, kdy jsou členové clearingového systému usazeni v jiných jurisdikcích, než je jurisdikce, ve které je usazena ústřední protistrana. Klíčové vlastnosti vydané Radou pro finanční stabilitu uvádějí, že by měly orgány v různých jurisdikcích spolupracovat na případech řešení krize a měly by uznávat a vymáhat vzájemná opatření k řešení krize s ohledem na relevantní účastníky, aktiva nebo závazky nacházející se na jejich území.

Za účelem zlepšení vymahatelnosti opatření orgánu EU vůči členům clearingového systému nacházejícím se ve třetích zemích by musely ústřední protistrany zajistit, aby opatření obsažená v jejich ozdravných plánech byla závazná napříč jurisdikcemi. To znamená zajistit, že možnosti ozdravení představují smluvní povinnosti podle právních předpisů země, ve které je usazena ústřední protistrana, nebo jinak prokázat ke spokojenosti příslušných orgánů, jakož i orgánů příslušných k řešení krize, že jsou ustanovení plánu vymahatelná, například podle právních předpisů třetí země. To by pomohlo orgánům příslušným k řešení krize vymáhat v průběhu řešení krize jakékoli nevyřízené povinnosti uvedené v těchto plánech.

Orgány by navíc měly navázat spolupráci s orgánem ve třetí zemi, aby uznaly a vykonaly jeho rozhodnutí s ohledem na jakákoli relevantní aktiva nebo smlouvy, které se řídí právem příslušné země. Orgány příslušné k řešení krize by měly uzavřít dohody o spolupráci s orgány ve třetích zemích, ve kterých budou uvedeny podrobnosti o příslušné spolupráci. Pro jakoukoli danou ústřední protistranu může existovat několik členských států nebo třetích zemí, ve kterých mohou se mohou členové clearingového systému nacházet, nebo podle jejichž práva se mohou řídit relevantní aktiva nebo smlouvy. Evropský orgán pro cenné papíry a trhy by proto měl vydat pokyny týkající se relevantního obsahu daných dohod s příslušnými třetími zeměmi za účelem stanovení společného uplatňování podmínek v těchto případech.

K usnadnění vymáhání opatření orgánu příslušného k řešení krize ve třetí zemi vůči členům clearingového systému, smlouvám nebo jiným aktivům nebo závazkům nacházejícím se v EU by měly mít relevantní vnitrostátní orgány za úkol uznat a uplatnit daná opatření, případně odmítnout takového uznání a uplatnění za specifických podmínek. K uznání by mělo dojít za podmínek, že daná opatření negativně neovlivní finanční stabilitu členského státu, věřitelům

ústřední protistrany se dostane stejného zacházení jako jiným věřitelům bez ohledu na umístění, a tato opatření nebudou mít významné finanční následky pro daný členský stát.

4.2.10. Změny ve směrnících týkajících práva obchodních společností, směrnici BRRD, nařízeních EMIR a ESMA a vytvoření výboru ESMA pro řešení krize

Směrnice Unie o právu obchodních společností obsahují pravidla pro ochranu akcionářů a věřitelů. Některá z těchto pravidel mohou bránit rychlé akci ze strany orgánů příslušných k řešení krize. Tato pravidla již byla změněna s ohledem na banky pomocí směrnice 2014/59/EU a podle návrhu Komise na změnu směrnice 2014/59/EU (COM(2016) 852) je nyní navrhováno, aby bylo uplatnění těchto změn v rámci vnitrostátního práva rozšířeno také na ústřední protistrany¹⁵.

Podle návrhu Komise na změnu směrnice 2014/59/EU (COM(2016) 852) budou ústřední protistrany, kterým byly uděleny bankovní licence, v době uplatnění tohoto nařízení vyčleněny z rozsahu působnosti uvedené směrnice a zahrnuty výlučně pod ustanovení a podmínky tohoto nařízení.

Aby mohly orgány ukládat postihy za nedodržení ustanovení navrhovaného nařízení, návrh Komise na změnu směrnice 2014/59/EU (COM(2016) 852) dále navrhuje rozšíření rozsahu působnosti hlavy VIII dané směrnice také na ústřední protistrany. Toto rozšíření zaručí jednotnost sankčních pravomocí týkajících se ozdravení a řešení krize finančních institucí.

Nařízení EMIR se mění tak, aby zahrnovalo možnost dočasného pozastavení povinnosti clearingů v kontextu řešení krize ústřední protistrany, pokud je to nezbytné k zachování finanční stability a důvěry na trhu, zejména za účelem zabránění rozšíření krize a vysokých a nejistých rizikových expozic investorů vůči ústřední protistraně. Role rizikového výboru ústřední protistrany je také zvýrazněna za účelem podpory obezřetného řízení rizik ze strany ústřední protistrany.

Aby bylo možné zajistit, že budou orgány příslušné k řešení krize moci poskytovat připomínky k práci Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy podle tohoto nařízení, měly by se tyto orgány zúčastňovat spolu s příslušnými orgány na schůzkách rady orgánů dohledu Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy bez hlasovacích práv. Za účelem přípravy svých rozhodnutí podle tohoto nařízení a zajištění úplných připomínek členů Evropského orgánu pro bankovníctví v rámci tohoto procesu musí Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zřídit výbor, do kterého budou jisté příslušné orgány podle nařízení 1093/2010 přizvány jako pozorovatelé.

¹⁵

Druhá směrnice o právu obchodních společností vyžaduje, aby jakékoli zvýšení kapitálu v akciové společnosti bylo schváleno valnou hromadou, přičemž směrnice 2007/36 (směrnice o právech akcionářů) vyžaduje pro svolání této valné hromady lhůtu 21 dní. Není tudíž možné rychle obnovit finanční situaci ústřední protistrany pomocí zvýšení kapitálu. Návrhem se proto novelizuje směrnice o právech akcionářů tak, aby umožnila valné hromadě předem rozhodnout, že se použije zkrácená lhůta pro svolání valné hromady, jež má rozhodnout o zvýšení kapitálu v naléhavých situacích. Takový souhlas bude součástí ozdravného plánu. To umožní rychlou akci, a přitom zachová akcionářské rozhodovací pravomoci. Směrnice o právu obchodních společností navíc vyžadují, aby zvýšení a snížení kapitálu, fúze a rozdělení byly předmětem schválení ze strany akcionářů a při každém zvýšení kapitálu upsaného peněžními vklady se použila předkupní práva. Směrnice o nabídkách převzetí kromě toho vyžaduje podání závazných nabídek, pokud kdokoli – včetně státu – získá akcie v kotované společnosti přesahující práh kontrolního balíku (obvykle 30–50 %). K vyřešení těchto překážek umožňuje návrh členským státům odchýlit se od uvedených ustanovení, jež vyžadují souhlas věřitelů nebo akcionářů nebo jinak brání efektivnímu a rychlému řešení krize.

Návrh

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012 a (EU) 2015/2365

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

S ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

S ohledem na návrh Evropské komise,¹⁶

Po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

S ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,¹⁷S ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,¹⁸

V souladu s řádným legislativním postupem,

Vzhledem k tomu, že:

- (1) Finanční trhy jsou pro funkci moderních hospodářství klíčové. Čím větší je jejich integrace, tím efektivnější bude přiřazení hospodářských zdrojů, které bude přispívat k hospodářské výkonnosti. Aby však bylo možné vylepšit funkci jednotného trhu v oblasti finančních služeb, je důležité stanovit postupy zajišťující, že pokud dojde k finančním problémům nebo k hrozícímu selhání finanční instituce nebo infrastruktury finančního trhu aktivní na trhu, nepovede tato situace k destabilizaci celého finančního trhu a poškození růstu napříč širším hospodářstvím.
- (2) Ústřední protistrany představují klíčové prvky finančních trhů, které vstupují mezi účastníky a plní roli kupujícího pro každého prodávajícího a prodávajícího pro každého kupujícího. Zároveň sehrávají ústřední roli při zpracování finančních transakcí a řízení expozic vůči různým rizikům spojeným s příslušnými transakcemi. Ústřední protistrany soustřeďují zpracování transakcí a pozic protistran a zajišťují dodržení povinností vytvořených těmito transakcemi a rovněž přijímají marži a příspěvky do fondů proti selhání od svých členů v podobě odpovídajícího kolaterálu.
- (3) Integrace finančních trhů Unie znamenala, že se ústřední protistrany z institucí sloužících zejména domácím potřebám a trhům rozvinuly v klíčové uzly širších finančních trhů v rámci Unie. Ústřední protistrany, které mají v současnosti povolení nabízet v Unii svoje služby, provádějí clearing různých kategorií produktů, od kotovaných a OTC finančních a komoditních derivátů až po hotovostní kapitál,

¹⁶ Úř. věst. C, , s. .¹⁷ Úř. věst. C, , s. .¹⁸ Úř. věst. C, , s. .

dluhopisy či jiné produkty, například repo operace. Tyto instituce poskytují služby ve více zemích širokému spektru finančních i jiných institucí napříč celou Unií. I když jsou některé ústřední protistrany, které mají povolení nabízet svoje služby v Unii, nadále soustředěny na domácí trhy, všechny jsou systémově důležité minimálně na svých domácích trzích.

- (4) Protože je významné množství finančního rizika ve finančním systému Unie spravováno a soustředěno v ústředních protistranách jménem členů clearingového systému a jejich klientů, je klíčové zajistit účinnou regulaci a spolehlivý dohled nad ústředními protistranami. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012¹⁹ platné od srpna 2012 vyžaduje, aby ústřední protistrany dodržovaly přísné obezřetnostní a organizační normy, stejně jako normy týkající se obchodních postupů. Úkolem příslušných orgánů je poskytovat úplný dohled nad činností těchto institucí ve spolupráci s kolegií, která sdružují příslušné orgány pro dané úkoly, které jsou jim přiřazeny. V souladu se závazky přijatými představiteli skupiny G20 od finanční krize, nařízení (EU) č. 648/2012 také vyžaduje centrální clearing standardizovaných OTC derivátů prostřednictvím ústřední protistrany. Se vstupem povinnosti týkající se centrálního clearingového OTC derivátů v platnost lze očekávat, že se objem a rozsah transakcí prováděných ústředními protistranami zvýší, což bude představovat dodatečnou výzvu pro strategie řízení rizik ústředních protistran.
- (5) Nařízení (EU) č. 648/2012 přispělo ke zvýšení odolnosti ústředních protistran a širších finančních trhů vůči širokému spektru rizik, která jsou zpracovávána a soustředěna v ústředních protistranách. Žádný systém pravidel a postupů však nedokáže zabránit tomu, aby byly stávající prostředky nedostatečné k řízení rizik snášených ústředními protistranami, včetně rizika selhání ze strany jednoho nebo více členů clearingového systému. Pokud finanční instituce čelí scénáři vážných finančních problémů nebo hrozbícího selhání, v principu by se na ně mělo vztahovat běžné úpadkové řízení. Jak však ukázala finanční krize, zejména v době déle trvající ekonomické nestability a nejistoty mohou taková řízení narušit funkce klíčové pro hospodářství a ohrozit finanční stabilitu. Běžné postupy uplatňované při platební neschopnosti podniků nemusí vždy zajistit dostatečně rychlý zásah nebo dostatečně upřednostňovat zachování klíčových funkcí finančních institucí v zájmu zachování finanční stability. Abychom předešli těmto negativním důsledkům běžného úpadkového řízení, je nezbytné vytvořit pro ústřední protistrany zvláštní rámec řešení krize.
- (6) Krize také zvýraznila nedostatek přiměřených nástrojů umožňujících zachovat klíčové funkce poskytované krachujícími finančními institucemi. Dále také prokázala nedostatek rámců, které by umožňovaly spolupráci a společný postup mezi orgány, zejména mezi těmi, které se nacházejí v různých členských státech nebo jurisdikcích, za účelem zajištění implementace rychlé a rozhodné akce. Bez těchto nástrojů a při nedostatku rámců pro spolupráci a společný postup byly členské státy přinuceny zachraňovat finanční instituce pomocí prostředků daňových poplatníků, aby předešly šíření krize a snížily míru paniky. I když ústřední protistrany nebyly přímými příjemci výjimečné veřejné finanční podpory v průběhu krize, nepřímo těžily ze záchranných opatření provedenými ve prospěch bank a byly chráněny před následky, které by pro ně mělo, kdyby příslušné banky přestaly plnit svoje závazky vůči daným protistranám. Rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pro ústřední protistrany je proto nezbytný

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

k zabránění spoléhání se na prostředky daňových poplatníků v případě neřízeného úpadku.

- (7) Cílem důvěryhodného rámce pro ozdravné postupy a řešení krize je zajistit v co nejvyšší možné míře, aby ústřední protistrany stanovily opatření umožňující ozdravení v případě finančních problémů, aby byly zachovány klíčové funkce ústřední protistrany, která selhává nebo které hrozí selhání, při ukončení zbývajících aktivit prostřednictvím běžného úpadkového řízení, a aby byla zachována finanční stabilita při minimalizaci nákladů na krach ústřední protistrany pro daňové poplatníky. Rámec pro ozdravné postupy a řešení krize dále posiluje připravenost ústředních protistran i orgánů týkající se zmírnění finančních problémů a poskytuje orgánům lepší představu o přípravách ústředních protistran na scénáře finančních problémů. Také poskytuje orgánům pravomoci, které jim umožní připravit se na možné řešení krize ústřední protistrany a řešit klesající finanční zdraví ústřední protistrany koordinovaným způsobem, a tím přispět k hladkému fungování finančních trhů.
- (8) Momentálně neexistují žádná harmonizovaná ustanovení pro ozdravení a řešení krize ústředních protistran pro celou Unii. Některé členské státy již provedly legislativní změny, které vyžadují, aby ústřední protistrany vytvořily ozdravné plány, a které zavádějí mechanismy pro řešení krize krachujících ústředních protistran. Mezi právními a správními předpisy, jakož i nařízeními, jimiž se platební neschopnost ústředních protistran v jednotlivých členských státech řídí, dále panují velké hmotné i procesní rozdíly. Je pravděpodobné, že neexistence společných podmínek, pravomocí a procesů k ozdravení a řešení krize ústředních protistran bude překážkou řádného fungování vnitřního trhu a spolupráce vnitrostátních orgánů při postupu v případě selhání ústřední protistrany a uplatnění příslušných mechanismů alokace ztrát mezi členy dané protistrany v rámci Unie i globálně. To platí zejména tam, kde v důsledku různých přístupů nemají vnitrostátní orgány stejnou úroveň kontroly či stejnou schopnost řešit krizi ústřední protistrany. Tyto rozdíly v režimech ozdravení a řešení krize mohou mít různý dopad na ústřední protistrany a jejich členy v různých členských státech, což může vést k vytvoření nerovných konkurenčních podmínek v rámci vnitřního trhu. Nepřítomnost společných pravidel a nástrojů týkajících se řešení finančních problémů nebo selhání ústředních protistran může ovlivnit volbu účastníků týkající se clearingů, stejně jako volbu ústředních protistran týkající se jejich sídla, a tím zabránit ústředním protistranám v plném uplatnění svých základních svobod v rámci jednotného trhu. To by zase mohlo odradit účastníky od přístupu k ústředním protistranám v zahraničí v rámci jednotného trhu a zpomalit další integraci evropských kapitálových trhů. Z tohoto důvodu jsou společná pravidla ozdravení a řešení krize pro všechny členské státy nezbytná k zajištění toho, aby nebyly ústřední protistrany omezovány v uplatňování svých svobod souvisejících s vnitřním trhem v důsledku finančních možností členských států a jejich orgánů při řízení případného selhání daných ústředních protistran.
- (9) Díky kontrole regulačního rámce uplatňovaného na banky a další finanční instituce, která proběhla po finanční krizi, a zejména posílení kapitálových a likvidních rezerv bank, vytvoření lepších nástrojů pro makroobezřetnostní politiky a komplexních pravidel týkajících se ozdravení a řešení krize bank, došlo ke snížení pravděpodobnosti budoucí krize a vylepšení odolnosti všech finančních institucí a trhových infrastruktur, včetně ústředních protistran, vůči finančním problémům, zda už jsou způsobeny systémovými potížemi nebo událostmi specifickými pro jednotlivé

instituce. Od 1. ledna 2015 platí ve všech členských státech režim ozdravení a řešení krize pro banky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU²⁰.

- (10) Orgány členských států by měly stavět na přístupu k ozdravení a řešení krize bank a měly by být připraveny a mít k dispozici přiměřené nástroje k ozdravení a k řešení krize, které jim umožní řešit situace zahrnující selhání ústředních protistran. V důsledku odlišných funkcí a obchodních modelů jsou však rizika spojená s bankami a ústředními protistranami odlišná. Z tohoto důvodu jsou potřebné konkrétní nástroje a pravomoci pro scénáře selhání ústřední protistrany způsobené selháním členů clearingového systému ústřední protistrany nebo v důsledku událostí nesouvisejících se selháním.
- (11) Použití nařízení je nezbytné k doplnění a dalšímu stavění na přístupu stanoveném nařízením (EU) č. 648/2012, které poskytuje jednotné obezřetnostní požadavky platné pro ústřední protistrany. Stanovení požadavků týkajících se ozdravení a řešení krize pomocí směrnice by mohlo vést k nejednotnému přijetí potenciálně odlišných vnitrostátních právních předpisů s ohledem na oblast, která je jinak řízena přímo uplatnitelnými právními předpisy Unie a ve stále větší míře charakterizována mezinárodním poskytováním služeb ústředních protistran. Proto je vhodné také přijmout jednotná a přímo uplatnitelná pravidla týkající se ozdravení a řešení krize ústředních protistran.
- (12) Je třeba zajistit soudržnost s platnou právní úpravou Unie v oblasti finančních služeb a také maximální možnou finanční stabilitu napříč Unií, a proto by se měl režim ozdravení a řešení krize vztahovat na všechny ústřední protistrany podléhající požadavkům obezřetnosti stanoveným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, bez ohledu na to, zda jim byly uděleny bankovní licence či nikoliv. Platební neschopnost ústřední protistrany přidružené ke skupině by mohla rychle ovlivnit platební schopnost celé skupiny a způsobit další finanční nestabilitu. I když nemusí být pro skupiny, kterých je ústřední protistrana součástí, uplatněn celý rozsah režimu, některá ustanovení by se měla také vztahovat na mateřské společnosti. Uplatnění těchto ustanovení na dané úrovni by umožnilo účinnější ozdravení a řešení krize. Orgány by proto měly být vybaveny možnostmi cílené akce týkající se mateřské společnosti v zájmu zajištění účinného ozdravení a řešení krize ústřední protistrany a snížení možnosti rozšíření krize na další subjekty ve skupině.
- (13) Členské státy by měly k zajištění účinného a účelného provádění opatření k řešení krize a v souladu s cíli řešení krize jmenovat veřejné orgány nebo orgány, kterým byly svěřeny veřejné pravomoci k vykonávání funkcí a úkolů týkajících se řešení krize. Členské státy by také měly zajistit, aby byly těmto orgánům příslušným k řešení krize přiděleny odpovídající zdroje. Pokud členský stát určí jako orgán příslušný k řešení krize orgán odpovědný za obezřetnostní dohled nad ústředními protistranami, měla by být přijata náležitá strukturální opatření pro oddělení funkce dohledu a funkce řešení krize, aby se předešlo jakýmkoli konfliktům zájmů a rizikům regulační shovívavosti.

²⁰

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12. 6. 2014, s. 190).

- (14) S ohledem na dopady, které může mít selhání ústřední protistrany a následující opatření na finanční systém a ekonomiku členského státu, i případnou krajní potřebu využít k řešení krize veřejných finančních prostředků by do procesu ozdravení a řešení krize měla být již v počáteční fázi zapojena ministerstva financí i další dotčená ministerstva členských států.
- (15) Protože ústřední protistrany často poskytují služby v rámci celé Unie, účinné ozdravení a řešení krize vyžaduje spolupráci mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize v rámci kolegií k řešení krize a kolegií dohledu, zejména v přípravných fázích ozdravení a řešení krize. To zahrnuje posouzení ozdravných plánů vytvořených ústřední protistranou, přípravu a údržbu plánů řešení krize a řešení jakýchkoli překážek týkajících se způsobilosti k řešení krize.
- (16) Řešení krize ústředních protistran by mělo dosáhnout rovnováhy mezi potřebou toho, aby postupy zohledňovaly naléhavost situace a umožňovaly účinná, spravedlivá a včasná řešení na jedné straně, jakož i nezbytností ochrany finanční stability ve všech členských státech, v nichž ústřední protistrana poskytuje služby, na straně druhé. Orgány, jejichž oblasti působnosti by byly ovlivněny selháním ústřední protistrany, by se měly podělit o svoje názory v rámci kolegií k řešení krize za účelem dosažení těchto cílů. Podobně platí, že za účelem zajištění pravidelné výměny názorů a koordinace s relevantními orgány třetích zemí by měly být příslušné orgány v případě potřeby přizvány, aby se účastnily kolegií k řešení krize jako pozorovatelé. Orgány by měly vždy zohlednit dopad svých rozhodnutí na finanční stabilitu členských států, pro které je provoz dané ústřední protistrany klíčový nebo důležitý z hlediska místních finančních trhů, včetně států, ve kterých se nacházejí členové clearingového systému a kde jsou usazeny propojené obchodní systémy a infrastruktury finančního trhu.
- (17) Za účelem přípravy rozhodnutí Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy týkajících se úkolů svěřených příslušnému orgánu a zajištění komplexního zapojení Evropského orgánu pro bankovníctví a jeho členů do těchto rozhodnutí by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy vytvořit interní výbor pro řešení krize a přizvat do něj jako pozorovatele příslušné orgány Evropského orgánu pro bankovníctví.
- (18) Aby bylo možné řešit případné selhání ústřední protistrany účinným a přiměřeným způsobem, měly by orgány zohlednit při uplatňování svých pravomocí týkajících se ozdravení a řešení krize několik faktorů, například podstatu obchodních transakcí ústřední protistrany, její vlastnickou strukturu, právní formu, rizikový profil, velikost, právní postavení a propojení s finančním systémem. Orgány by také měly zohlednit, zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadečném řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné finanční instituce nebo na širší hospodářství.
- (19) V zájmu účinného jednání s ústředními protistranami, kterým hrozí krize, by příslušné orgány měly mít pravomoc ukládat ústředním protistranám přípravná opatření. Měly by být stanoveny minimální normy týkající se obsahu a informací zahrnutých v ozdravných plánech, aby se zajistilo, že mají všechny ústřední protistrany v Unii dostatečně podrobné ozdravné plány pro případ finančních problémů. Tyto plány by měly být založeny na realistických předpokladech, které lze uplatnit v různých stabilních i závažných scénářích, včetně zhoršení v důsledku události selhání nebo události nesouvisející se selháním. Ozdravný plán by měl být součástí provozních pravidel ústřední protistrany, která jsou smluvně dohodnuta se členy clearingového

systému. Tato provozní pravidla by dále měla obsahovat ustanovení zajišťující vymahatelnost opatření pro ozdravení uvedených v plánu pro všechny příslušné scénáře. Ozdravné plány ozdravných postupů by neměly předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře nebo vystavovat riziku ztrát daňové poplatníky.

- (20) Ústřední protistrany by měly připravit ozdravné plány a pravidelně je aktualizovat. Požadavek na vypracování ozdravného plánu by však měl být používán přiměřeně s ohledem na systémový význam ústřední protistrany a její propojení s finančním systémem. Fáze ozdravení by měla být s ohledem na uvedené spuštěna, pokud dojde k významnému zhoršení finanční situace ústřední protistrany nebo pokud hrozí porušení obezřetnostních požadavků stanovených v nařízení (EU) 648/2012. To by mělo být posouzeno s ohledem na rámec kvalitativních i kvantitativních indikátorů zahrnutých v ozdravném plánu.
- (21) Ústřední protistrana by měla předložit svůj ozdravný plán příslušným orgánům a kolegiu pro dohled vytvořenému podle nařízení (EU) č. 648/2012 k úplnému posouzení, které má být dosaženo pomocí společného rozhodnutí kolegia. Posouzení by mělo zahrnovat, zda plán je komplexní a zda by snadno mohl obnovit životaschopnost ústřední protistrany, včas, a to i v období vážného finančního napětí.
- (22) Plány obnovy by měly komplexně stanovit opatření, která by ústřední protistrana měla přijmout, aby se zabývala jakýmkoliv neuzavřenými nesplacenými závazky, nekrytou ztrátou, nedostatkem likvidity nebo kapitálovou nedostatečností, jakož i opatření k doplnění jakýchkoliv vyčerpaných předem financovaných finančních zdrojů a opatření likvidity za účelem obnovení životaschopnosti ústřední protistrany a její pokračující schopnosti plnit své požadavky na povolení.
- (23) Ústřední protistrany by měly zajistit, aby plány byly nediskriminační a vyvážené z hlediska dopadů a pobídky, které vytvoří. Neměly by nepřiměřeným způsobem znevýhodnit členy clearingového systému ani klienty. Zejména v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012 by měly ústřední protistrany zajistit, aby jejich členové clearingového systému měli omezenou expozici vůči ústřední protistraně. Ústřední protistrany by měly zajistit, aby všechny zúčastněné strany byly konzultovány ohledně ozdravného plánu prostřednictvím svého zapojení do rizikového výboru ústřední protistrany, a tím, že se podílí na vývoji ozdravného plánu.
- (24) Aby byla zajištěna schopnost ústřední protistrany použít možnosti obnovy v případě potřeby na smlouvy nebo aktiva, které se řídí právem třetí země, nebo subjekty usazené ve třetích zemích, měla by provozní pravidla ústřední protistrany zahrnovat smluvní ustanovení k tomuto účelu.
- (25) Pokud ústřední protistrana nepředloží adekvátní ozdravný plán, měly by mít příslušné orgány možnost požadovat, aby ústřední protistrana přijala opatření nezbytná k nápravě závažných nedostatků plánu s cílem posílit obchodní činnost ústřední protistrany a zajistit, aby ústřední protistrana mohly obnovit svůj kapitál nebo vyrovnat své účetnictví v případě selhání. Toto oprávnění by mělo umožnit příslušným orgánům, aby přijaly preventivní opatření do té míry, ve které je třeba k řešení případných nedostatků, a tudíž ke splnění cílů finanční stability.

- (26) Nezbytnou složkou účinného řešení krize je jeho plán. Plány by měly být vypracovány orgánem ústřední protistrany příslušným k řešení krize a společně dohodnuty příslušnými orgány kolegia k řešení krize. Orgány by měly mít k dispozici veškeré informace, které potřebují k určení a zajištění kontinuity zásadních funkcí. Obsah plánu řešení krize by však měl být úměrný systémovému významu ústřední protistrany a založený mimo jiné na informacích jí poskytnutými.
- (27) Orgány příslušné k řešení krize by na základě posouzení způsobilosti k řešení krize měly mít pravomoc požadovat přímo či nepřímo, prostřednictvím příslušného orgánu, změny struktury a organizace ústřední protistrany a přijímat nezbytná a přiměřená opatření ke snížení nebo odstranění věcných překážek pro používání nástrojů k řešení krize a k zajištění způsobilosti dotčených subjektů k řešení krize.
- (28) Plány řešení krize a hodnocení způsobilosti k řešení krize představují oblasti, kde mají každodenní úvahy týkající se dohledu tendenci urychlit a zajistit rychlé kroky restrukturalizace s cílem zajistit zásadní funkce ústřední protistrany a finanční stabilitu. V případě neshody mezi jednotlivými členy kolegia k řešení krize o rozhodnutích, která mají být přijata s ohledem na plán řešení krize ústřední protistrany, posouzení způsobilosti ústřední protistrany k řešení krize a rozhodnutí odstranit všechny překážky, by ESMA měl hrát mediační roli v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010. Taková závazná mediace ESMA by měla být nicméně připravena k projednání vnitřním výborem ESMA, s ohledem na kompetence členů ESMA k zajištění finanční stability a dohledu na členy clearingového systému v několika členských státech. Některé příslušné orgány by podle nařízení o Evropském orgánu pro bankovnínictví měly být přizváni k účasti jako pozorovatelé k tomuto internímu výboru ESMA s ohledem na skutečnost, že tyto orgány provádějí podobné úkoly podle směrnice 2014/59/EU. Uvedené závazné zprostředkování by nemělo bránit provádění nezávazného zprostředkování v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1095/2010 v jiných případech.
- (29) V případě vhodnosti k dosažení cíle, kterým je řádné ozdravení a řešení krize, by měly příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize identifikovat konkrétní opatření ve vztahu k mateřskému podniku. V závislosti na struktuře skupiny, do které ústřední protistrana patří, může být nezbytné, aby ozdravný plán ústřední protistrany stanovil podmínky, za nichž by bylo aktivováno poskytnutí případné finanční podpory, záruk nebo jiných forem provozní podpory ústřední protistraně od mateřského podniku nebo jiného subjektu skupiny v rámci stejné skupiny. Průhlednost takových ujednání by zmírnila rizika pro likviditu a solventnost subjektu skupiny poskytujícího podporu ústřední protistraně čelící finančním potížím. Jakákoli změna těchto opatření by měla být považována za podstatnou změnu ohledně účelu kontroly ozdravného plánu.
- (30) S ohledem na citlivost informací, které ozdravné plány a plány řešení krize obsahují, by se na tyto plány měla vztahovat příslušná ustanovení o důvěrnosti.
- (31) Příslušné orgány by měly předat ozdravné plány a jejich veškeré změny relevantním orgánům příslušným k řešení krize a ty by měly dále předat plány řešení krize a jejich veškeré změny příslušným orgánům, aby byly všechny relevantní orgány neustále plně informovány.
- (32) Pro zachování finanční stability je nezbytné, aby příslušné orgány dokázaly napravit narušenou finanční a hospodářskou situaci ústřední protistrany dříve, než se ústřední

protistrana dostane do bodu, kdy již orgány nemají jinou možnost než přistoupit k řešení krize nebo nařídit ústřední protistraně změnu kurzu, pokud by její akce mohly být škodlivé pro celkovou finanční stabilitu. Proto by příslušným orgánům měly být poskytnuty pravomoci k včasnému zásahu, aby se zabránilo negativním dopadům na finanční stabilitu, které by mohly vyplynout z implementace určitých opatření ústřední protistranou, nebo aby se tyto minimalizovaly. Pravomoci rané intervence by měly být svěřeny příslušným orgánům navíc k jejich pravomocem stanoveným ve vnitrostátním právu členských států nebo podle nařízení (EU) č. 648/2012 pro jiné okolnosti, než které se považují za včasnou intervenci.

- (33) V průběhu fází obnovy a rané intervence fáze by si akcionáři měli zcela ponechat svá práva. Neměli by si již plně zachovat taková práva, jakmile by ústřední strana byla dána do režimu řešení krize.
- (34) Rámec pro řešení krize by měl zajistit včasný vstup do řešení krize předtím, než se ústřední strana ocitne v platební neschopnosti. Ústřední strana by měla být považována za ústřední protistranu, jež je v úpadku nebo u níž úpadek pravděpodobný, pokud porušuje nebo je pravděpodobné, že v blízké budoucnosti poruší požadavky pro pokračující povolení, pokud její ozdravení selhalo v obnovení její životaschopnosti, kdy aktiva ústřední protistrany jsou nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti budou menší než její závazky, pokud ústřední protistrana není nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude schopna splácet své splatné závazky, nebo pokud ústřední protistrana požaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu. Nicméně skutečnost, že ústřední protistrana nesplňuje všechny požadavky pro udělení povolení, by neměla být sama sama o sobě odůvodněním pro zahájení řešení krize.
- (35) Poskytnutí nouzové asistence na zvýšení likvidity ústřední protistraně od centrální banky – kde taková možnost existuje – by neměla být podmínkou, která prokazuje, že instituce není nebo v blízké budoucnosti nebude schopna splácet své splatné závazky. V zájmu zachování finanční stability, zejména v případě systémového nedostatku likvidity, by neměly státní záruky za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami nebo státní záruky za nově vydané závazky za účelem nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu vyvolat řešení krize, pokud je splněna řada podmínek.
- (36) Pokud ústřední protistrana splňuje podmínky pro řešení krize, orgán příslušný k řešení krize ústřední protistrany by měl mít k dispozici harmonizovaný soubor nástrojů a pravomocí k řešení krize. Na jejich uplatňování by se měly vztahovat společné podmínky, cíle a obecné zásady. Používání dalších nástrojů a pravomocí orgány příslušnými k řešení krize by mělo být v souladu se zásadami a cíli. Použitím takových nástrojů a pravomocí by zejména nemělo být dotčeno účinné řešení krize přeshraničních skupin.
- (37) Prvořadým účelem řešení krize by mělo být zajištění kontinuity zásadních funkcí, zabránění nepříznivým dopadům na finanční stabilitu a ochrana veřejných finančních prostředků minimalizováním toho, aby se ústřední strany v úpadku spoléhaly na mimořádnou veřejnou finanční podporu.
- (38) Zásadní funkce selhávající ústřední protistrany by měly být zachovány, i když ve vhodných případech restrukturalizovány pomocí změn v řízení prostřednictvím použití nástrojů k řešení krize za předpokladu pokračování činnosti s použitím soukromých fondů v největším možném rozsahu. Toho by mohlo být dosaženo buď prodejem nebo

sloučením se solventní třetí stranou, nebo po restrukturalizaci či odepsání smluv a závazků ústřední protistrany prostřednictvím alokace ztrát a pozic, nebo po odepsání akcií nebo odepsání a přeměně dluhu na vlastní kapitál za účelem provedení rekapitalizace. V souladu s tímto cílem, ještě před těmito opatřeními, by orgán příslušný k řešení krize měl zvážit vymáhání jakýchkoliv stávajících a nesplacených smluvních závazků ústřední protistrany v souladu s tím, jak by bylo požadováno v rámci běžného úpadkového řízení.

- (39) K zachování důvěry trhů a minimalizaci dalšího šíření krize je nutné rychlé a rozhodné jednání. Poté, co byly splněny podmínky pro řešení krize, by orgán příslušný k řešení krize ústřední protistrany neměl otálet při přijímání vhodného a koordinovaného opatření k řešení krize ve veřejném zájmu. K selhání ústřední protistrany může dojít za okolností, které vyžadují okamžitou reakci ze strany orgánu příslušného k řešení krize. Tomuto orgánu by proto mělo být umožněno, aby přijal opatření k řešení krize i bez ohledu na provádění opatření k ozdravení ústřední protistrany nebo bez ukládání povinnosti nejprve využít pravomoci včasné intervence.
- (40) Při přijímání opatření k řešení krize by měl vzít orgán příslušný k řešení krize ústřední protistrany v úvahu opatření stanovená v plánech řešení krize vyvinutých v rámci kolegia k řešení krize a podle těchto opatření postupovat, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánech řešení krize stanovená nejsou. Orgán příslušný k řešení krize by měl neprodleně informovat kolegium k řešení krize o opatřeních k řešení krize, která hodlá podniknout, zejména tam, kde se toto opatření odchyluje od plánu.
- (41) Zasahování do vlastnických práv by mělo být úměrné riziku finanční stability. Nástroje k řešení krize by proto měly být uplatněny pouze na ústřední protistrany, které splňují podmínky k řešení krize, zejména tam, kde je to nezbytné ke splnění cíle finanční stability ve veřejném zájmu. Vzhledem k tomu, že nástroje a pravomoci k řešení krize mohou narušit práva akcionářů, účastníků a věřitelů clearingového systému, by měla být přijatá opatření k řešení krize pouze v případě potřeby ve veřejném zájmu, a jakýkoli zásah do těchto práv by měl být slučitelný s Listinou. Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřeními k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a úměrné rizikům, na něž jsou tato opatření zacílena, a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti.
- (42) Postiženým akcionářům, účastníkům a věřitelům clearingového systému by neměly vzniknout ztráty větší než ty, které by vznikly v případě, že by orgán příslušný k řešení krize neučinil kroky k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně a oni by byli místo toho vystaveni případným nevyrovnaným závazkům podle ozdravného plánu ústřední protistrany nebo jiných ujednání v jejích provozních předpisech či při likvidaci ústřední protistrany v běžném úpadkovém řízení. V případě částečného převodu aktiv ústřední protistrany v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo překlenovací ústřední protistranu by zbývající část takové ústřední protistrany měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení.
- (43) Na ochranu práva akcionářů, protistran a věřitelů by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků ústřední protistrany a ohledně ocenění zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by orgán příslušný k

řešení krize neučinil opatření k řešení krize. Mělo by být možné zahájit ocenění již ve fázi ozdravení. Před přijetím jakýchkoli opatření k řešení krize by mělo být provedeno spravedlivé a realistické ocenění aktiv a závazků ústřední protistrany. Takové ocenění by mělo podléhat soudnímu přezkumu pouze společně s rozhodnutím o řešení krize. Kromě toho, v určitých případech, by mělo být po použití nástrojů k řešení krize provedeno ex post srovnání mezi zacházením, které bylo akcionářům a věřitelům skutečně poskytované, a zacházením, které by obdrželi, pokud by orgán příslušný k řešení krize neučinil kroky k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně a oni místo toho byli vystaveni případným nevyrovnaným závazkům podle ozdravného plánu ústřední protistrany nebo jiných ujednání v jejích provozních předpisech či při běžném úpadečném řízení. Tam, kde akcionáři a věřitelé obdrželi jako kompenzaci za své požadavky méně než částku, kterou by obdrželi, pokud by orgán příslušný k řešení krize neučinil kroky k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně a oni místo toho by podléhali případným nevyrovnaným závazkům podle ozdravného plánu ústřední protistrany nebo jiných ujednání v jejích provozních předpisech či při běžném úpadečném řízení, měli by mít v určitých případech právo na vyplacení rozdílu. Na rozdíl od ocenění před přijetím opatření k řešení krize by toto srovnání mělo být možné napadnout odděleně od rozhodnutí o řešení krize. Členské státy by měly mít volnost rozhodnout o postupu pro úhradu jakéhokoli rozdílu v zacházení s akcionáři a věřiteli, jenž byl zjištěn.

- (44) Aby se zajistilo účinné řešení krize, postup oceňování by měl stanovit co nejpřesněji případné ztráty, které musí být přiděleny ústřední protistraně ke znovuvytvoření odpovídajícího portfolia nesplacených pozic a ke splnění probíhajících platebních povinností. Ocenění aktiv a závazků ústřední protistrany v úpadku by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při oceňování by však neměla být ovlivněna hodnota závazků finanční situace ústřední protistrany. V naléhavých případech by mělo být možné, aby orgány příslušné k řešení provedly rychlé ocenění aktiv a závazků ústřední protistrany v úpadku. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.
- (45) Po vstupu do řešení krize by veškeré nezaplacené smluvní závazky stanovené v provozních pravidlech smluvní protistrany, včetně nesplacených ozdravných opatření, měly být uznány s výjimkou případů, kdy je výkon jiné pravomoci nebo nástroje k řešení krize vhodnější, aby se zabránilo nežádoucím dopadům na finanční stabilitu a zajistily se zásadní funkce ústřední protistrany včas. Ztráty by měly být pak absorbovány nástroji regulačního kapitálu a měly by být přiděleny akcionářům do jejich kapacity buď zrušením či převodem nástrojů vlastnického práva, nebo silným rozmělněním podílů. Tam, kde nejsou tyto nástroje dostatečné, by měly mít orgány příslušné k řešení krize pravomoc odepsat podřízený nezajištěný dluh a přednostní nezajištěné závazky, v nezbytné míře, aniž by byla ohrožena širší finanční stabilita, v souladu s pořadím v rámci platného vnitrostátního úpadečného práva.
- (46) V případě, že provádění ozdravných opatření ústřední protistranou neuspělo v zastavení ztrát, obnovení do vyrovnaného stavu, což znamená mít odpovídající portfolio nesplacených pozic nebo komplexního doplnění předfinancovaných zdrojů, nebo tam, kde orgán příslušný k řešení shledá, že by výkon těchto opatření ústřední protistranou byl škodlivý pro finanční stabilitu, by mělo být provedení pravomocí k alokaci ztrát a pozic ze strany orgánu zaměřeno na alokaci zbývajících ztrát, což zajistí návrat ústřední protistrany do vyrovnaného stavu a doplnění požadovaných

předfinancovaných zdrojů buď prostřednictvím pokračujícího provádění nástrojů v provozních předpisech ústřední protistrany nebo prostřednictvím jiných opatření.

- (47) Orgány příslušné k řešení krize by měly rovněž zajistit, aby byly náklady na řešení krize ústřední protistrany minimalizovány a aby se s věřiteli stejné třídy zacházelo spravedlivým způsobem. Pokud se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti nebo jakéhokoliv jiného důvodu.
- (48) Nástroje k řešení krize by měly být použity v nejširším možném rozsahu před poskytnutím jakékoli kapitálové injekce veřejného sektoru nebo odpovídající mimořádné veřejné finanční podpory ústřední protistraně. Využití veřejné finanční podpory k řešení krize selhávajících institucí by mělo být v souladu s příslušnými předpisy o státní podpoře.
- (49) Účinný režim řešení krize by měl minimalizovat náklady řešení krize ústřední protistrany v úpadku, které nesou daňoví poplatníci. Měl by zajistit, aby bylo možné řešit krizi ústředních protistran bez ohrožení finanční stability. Nástroje k alokaci ztrát a pozic tohoto cíle dosahují tím, že zajišťují, aby akcionáře a protistrany, kteří jsou mezi věřiteli ústřední protistrany v úpadku, postihly odpovídající ztráty a aby nesli příslušnou část nákladů vzniklých v důsledku selhání ústřední protistrany. Nástroje k alokaci ztrát a pozic proto poskytují akcionářům a protistranám ústředních protistran silnější pobídku pro sledování zdraví ústřední protistrany za normálních okolností v souladu s doporučeními Rady pro finanční stabilitu²¹.
- (50) Aby se zajistilo, že orgány příslušné k řešení krize mají potřebnou pružnost k alokaci ztrát a pozic protistranám za různých okolností, je vhodné, aby tyto orgány mohly uplatnit nástroje k alokaci ztrát a pozic, kde cílem je zachovat provoz selhávající ústřední protistrany a kde jsou zásadní služby převedeny na překlenovací ústřední protistranu nebo třetí stranu a zbytkové část ústřední protistrany ukončí svůj provoz a je zlikvidována.
- (51) Jsou-li nástroje k alokaci ztrát a pozic použity s cílem obnovit životaschopnost ústřední protistrany v úpadku, aby mohla dále fungovat jako fungující podnik, měla by řešení krize doprovázet výměna vedení s výjimkou případů, kdy je zachování vedení vhodné a nezbytné pro dosažení účelu řešení krize, a následné restrukturalizace ústřední protistrany a jejích činností, směřující k odstranění příčin selhání. Takové restrukturalizace by mělo být dosaženo prostřednictvím realizace reorganizačního plánu podniku, který by měl být v souladu s plánem restrukturalizace, jehož předložení by po ústřední protistraně mohlo být požadováno v souladu s rámcem státní podpory.
- (52) Nástroje k alokaci ztrát a pozic by měly být využívány s cílem obnovit odpovídající portfolio ústřední protistrany, zastavit jakékoliv další ztráty a získat dodatečné zdroje na pomoc rekapitalizovat ústřední protistranu a doplnit její předfinancované zdroje. Aby bylo zajištěno, že jsou účinné a dosahují svého cíle, měly by být schopny použití na co nejširší škálu smluv, které vedou k nezajištěným závazkům nebo vytvoření neodpovídajícího portfolio pro selhávající ústřední protistranu, jak je to jen možné. Měly by zajistit možnost dražit pozice neplatičů mezi zbývajících členy clearingového

²¹ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

systému, násilně je rozdělit do té míry, že dobrovolné dohody uzavřené v rámci ozdravného plánu nejsou vyčerpány po vstupu do řešení krize, zčásti nebo zcela rozdělit smlouvy neplatících členů clearingového systému, produktové řady a ústřední protistrany, dále snižovat hodnotu odchozích plateb variační marže, uplatňovat všechny nevyřízené výzvy k peněžnímu příspěvku stanovené v ozdravných plánech, uplatňovat dodatečné výzvy k peněžnímu příspěvku speciálně vyčleněné pro orgán příslušný k řešení krize a odepisovat kapitálové a dluhové nástroje emitované ústřední protistranou nebo jiné nezajištěné závazky a konverzi jakýchkoliv dluhových nástrojů do akcií.

- (53) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost vyloučit nebo částečně vyloučit určité smlouvy z alokace ztrát a pozic v celé řadě okolností. Při uplatnění těchto vyloučení může být zvýšena úroveň použité ztráty nebo expozice aplikovaná na jiné smlouvy, aby brala v úvahu taková vyloučení podléhající respektování zásady, „že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení“.
- (54) Jestliže byly nástroje k řešení krize využity k převodu zásadních funkcí či životaschopné podnikatelské činnosti ústřední protistrany na zdravý subjekt, kterým je kupující ze soukromého sektoru nebo překlenovací ústřední protistrana, měla by být zbylá část ústřední protistrany zlikvidována v přiměřené lhůtě s ohledem na nutnost toho, aby ústřední protistrana v úpadku poskytla služby nebo podporu tak, aby kupující či překlenovací ústřední protistrana mohly provozovat činnosti či poskytovat služby, které na ně v důsledku daného převodu přešly.
- (55) Nástroj převodu činnosti by měl umožnit orgánům prodat ústřední protistranu nebo část její podnikatelské činnosti jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů. Při použití nástroje převodu činnosti by příslušné orgány měly provést kroky k uvedení ústřední protistrany nebo části jejích podnikatelských činností na trh v otevřeném, transparentním a nediskriminačním procesu a usilovat o dosažení co nejvyšší prodejní ceny.
- (56) Veškeré čisté výnosy z převodu aktiv nebo závazků ústřední protistrany v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch subjektu, který zůstane v likvidačním řízení. Veškeré čisté výnosy z převodu nástrojů vlastnického práva emitovaných ústřední protistranou v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch akcionářů. Při výpočtu výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé selháním ústřední protistrany a během procesu řešení krize.
- (57) Za účelem včasného prodeje obchodních činností a ochrany finanční stability by mělo být posouzení kupujícího kvalifikované účasti provedeno včasným způsobem, který nezpozdí uplatnění nástroje převodu činnosti.
- (58) Informace týkající se prodeje ústřední protistrany v úpadku a jednání s potenciálními nabyvateli před použitím nástroje převodu činnosti budou pravděpodobně mít systémový význam. V zájmu zajištění finanční stability je důležité, aby bylo zveřejnění takových informací požadovaných nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014²² odloženo po dobu nezbytnou k vypracování plánu a struktury

²²

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/6/ES a směrnice Komise č. 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

řešení krize ústřední protistrany v souladu se lhůtami povolenými v rámci režimu zneužívání trhu.

- (59) Hlavním účelem překlenovací ústřední protistrany jako ústřední protistrany zcela nebo zčásti vlastněné jedním nebo více veřejnými orgány nebo ovládané orgánem příslušným k řešení krize by bylo zajistit, aby členům clearingového systému a klientům ústřední protistrany, která byla umístěna do řešení krize, ústřední protistrana i nadále poskytovala základní finanční činnosti. Překlenovací ústřední protistrana by měla být provozována jako životaschopný fungující podnik a měla by být co nejdříve, jakmile pro to nastanou vhodné podmínky, vrácena na trh nebo zlikvidována, pokud již není životaschopná.
- (60) Pokud by byly všechny ostatní možnosti prakticky nedostupné nebo prokazatelně nestačily k zajištění finanční stability, měla být možná vládní účast ve formě kapitálové podpory nebo dočasného veřejného vlastnictví, v souladu s platnými pravidly pro státní podporu, včetně restrukturalizace provozů ústřední protistrany a umožnění získání nasazených prostředků v průběhu času zpět od ústřední protistrany. Využívání vládních stabilizačních nástrojů probíhá bez ohledu na úlohu centrálních bank při poskytování likvidity finančnímu systému, a to i v době krize.
- (61) Aby byla zajištěna schopnost orgánu Unie uplatňovat nástroje k alokaci ztrát a pozic na smlouvy se subjekty se sídlem ve třetích zemích, uznání této možnosti by mělo být zahrnuto do provozních pravidel ústřední protistrany.
- (62) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít veškeré nezbytné zákonné pravomoci, které mohou být v různých kombinacích vykonány při používání nástrojů k řešení krize. Měly by zahrnovat pravomoc k převodu nástrojů vlastnického práva, majetku, práv, povinností nebo závazků ústřední protistrany v úpadku na jiný subjekt, například jinou ústřední protistranu nebo překlenovací ústřední protistranu, pravomoc odepisovat nebo rušit nástroje vlastnického práva nebo odepisovat nebo převádět pasiva ústřední protistrany v úpadku, pravomoc odepisovat variační marži, pravomoc prosadit jakékoliv nesplněné závazky třetích stran ve vztahu k ústřední protistraně, včetně výzev k peněžnímu příspěvku a alokací pozice, pravomoc porušit smlouvy ústřední protistrany částečně a plně, pravomoc nahradit vedení a pravomoc ukládat dočasné moratorium na placení pohledávek. Ústřední protistrana a členové její rady a vrcholového vedení by měli zůstat odpovědní, podle práva členských států, podle občanského nebo trestního práva za svou odpovědnost za selhání ústřední protistrany.
- (63) Rámec řešení krize by měl zahrnovat procesní požadavky, jimiž se zajistí, že se opatření k řešení krize řádně oznámí a zveřejní. Avšak vzhledem k tomu, že informace získané orgány příslušnými k řešení a jejich odbornými poradci během procesu řešení krize budou nejspíše citlivé, měl by se na ně předtím, než se rozhodnutí o řešení krize zveřejní, vztahovat účinný režim důvěrnosti. Je nutné vzít v úvahu skutečnost, že informace o obsahu a podrobnostech ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledku posouzení těchto plánů mohou mít dalekosáhlé důsledky, zejména pro dotčené podniky. Je nutné předpokládat, že veškeré informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu, mají dopad na veřejné a soukromé zájmy, jichž se dané kroky dotýkají. Nepříznivý dopad na ústřední protistranu může však mít již informace o tom, že orgán příslušný k řešení krize se touto ústřední protistranou zabývá. Je proto

nezbytné zajistit vhodné mechanismy pro zachování důvěrnosti takových informací, jako jsou obsah a podrobnosti ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledek posouzení provedených v této souvislosti.

- (64) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkové pravomoci k zajištění účinnosti převodu nástroj vlastnického práva nebo dluhových nástrojů a aktiv, práv a závazků. S výhradou záruk by tyto pravomoci měly zahrnovat pravomoc vyjmout z převáděných nástrojů nebo aktiv práva třetích stran a pravomoc vymáhat plnění smluv a stanovovat kontinuitu ujednání ve vztahu k příjemci převedených aktiv a nástrojů vlastnického práva. Práva zaměstnanců ukončit pracovní smlouvu by však neměla být dotčena. Právo některé ze stran ukončit smlouvu s ústřední protistranou v režimu řešení krize nebo se subjektem její skupiny z důvodů jiných, než je pouhé řešení krize ústřední protistrany v úpadku, by rovněž nemělo být dotčeno. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkovou pravomoc uložit zbytkové ústřední protistraně, u níž probíhá likvidace v běžném úpadkovém řízení, aby poskytovala nezbytné služby, které umožní, aby ústřední protistrana, na kterou byly na základě použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlennovací ústřední protistrany převedeny aktiva, smlouvy nebo nástroje vlastnického práva, provozovala své podnikání.
- (65) Podle článku 47 Listiny mají dotčené strany právo na řádný proces a na účinné prostředky nápravy vůči opatřením, která se jich týkají. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize by proto měla podléhat soudnímu přezkumu.
- (66) Opatření k řešení krize přijatá vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize mohou vyžadovat ekonomická hodnocení a velký prostor pro rozhodování na základě vlastního uvážení. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize disponují speciální odborností k provádění těchto hodnocení a k vymezení podmínek pro náležité využívání diskreční pravomoci. Proto je důležité zajistit, aby z těchto ekonomických hodnocení vypracovaných vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize v této souvislosti vycházely vnitrostátní soudy při přezkumu daných opatření krizového řízení.
- (67) K pokrytí nanejvýš naléhavé situace a vzhledem k tomu, že odklad účinnosti jakéhokoli rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize by mohl bránit kontinuitě zásadních funkcí, je nezbytné stanovit, že by podání jakéhokoli návrhu na soudní přezkum nemělo mít automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí a že by rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize mělo být okamžitě vykonatelné.
- (68) Kromě toho, pokud je to nutné za účelem ochrany třetích stran, které v dobré víře získaly aktiva, smluvní práva a závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize na základě výkonu pravomocí k řešení krize orgánů, a pro zajištění stability finančních trhů, by právem na přezkum neměl být dotčen žádný následný správní akt nebo transakce uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. V takových případech by se náprava protiprávního rozhodnutí proto měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.
- (69) Vzhledem k tomu, že si závažné ohrožení finanční stability v členském státě a v Unii může vynutit naléhavé přijetí opatření k řešení krize, měly by postup stanovený vnitrostátním právem pro podání žádosti o soudní schválení opatření krizového řízení předem a soudní posouzení této žádosti probíhat urychleně. Tím není dotčeno právo

zúčastněných stran požádat soud o zrušení rozhodnutí v omezené době po přijetí opatření krizového řízení orgánem příslušným k řešení krize.

- (70) Je v zájmu účinného řešení krize a zamezení sporům o příslušnost, aby nebyla vůči ústřední protistraně v úpadku zahajována žádná běžná úpadková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení krize vykonává své pravomoci k řešení krize nebo používá nástroje k řešení krize, pokud se tak neděje z podnětu nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Je užitečné a nezbytné pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky, aby orgán příslušný k řešení krize měl čas zavést do praxe nástroje k řešení krize. To by však nemělo platit pro povinnosti ústřední protistrany v úpadku vůči systémům určeným podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/26/ES²³, dalším ústředním protistranám a centrálním bankám. Směrnice č. 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, opatření k předejití krizi nebo opatření k řešení krize by nemělo být pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice č. 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Nicméně provoz systému určeného podle směrnice č. 98/26/ES nebo práva na zajištění bezpečnosti zaručeného touto směrnicí by neměly být ohroženy.
- (71) K zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize, pokud převádějí aktiva a závazky kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenovací ústřední protistraně, měly dost času na identifikaci smluv, které je zapotřebí převést, může být vhodné uvalit přiměřená omezení na práva protistran finanční smlouvu závěrečně vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit před uskutečněním převodu. Takové omezení by bylo nezbytné z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly získat úplnou představu o rozvaze ústřední protistrany v úpadku, beze změn hodnoty nebo rozsahu v důsledku případného rozsáhlého uplatnění práv na ukončení smlouvy. Aby se zajistilo, že k zasahování do smluvních práv protistran dojde pouze v minimální nezbytné míře, mělo by se omezení práv na ukončení uplatnit jedině ve vztahu k opatření k předejití krizi nebo opatření k řešení krize, včetně jakékoli události nastalé v přímé souvislosti s uplatněním takového opatření, přičemž práva na výpověď vyplývající z jakéhokoli jiného selhání, včetně nezaplacení nebo nedodání marže, by měla zůstat zachována.
- (72) Pro zachování legitimních ujednání kapitálového trhu v případě převodu některých, nikoli však všech aktiv, smluv, práv a závazků ústřední protistrany v úpadku je vhodné zahrnout podle potřeby záruky, které zabrání dělení propojených závazků, práv a smluv. Toto omezení účelového výběru z propojených smluv a souvisejících zajištění by mělo zahrnovat smlouvy se stejnou protistranou kryté zajišťovacími dohodami, dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení pohledávek, nettingové dohody při okamžitém vypořádání smlouvy a ujednání o strukturovaném financování. Pokud se používá záruka, orgány příslušné k řešení by měly usilovat o převedení všech propojených smluv v rámci chráněného ujednání nebo je všechny ponechat ve zbytkové ústřední protistraně v úpadku. Tyto

²³

Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11. 6. 1998, s. 45).

záruky by měly zajistit, že nakládání s regulačním kapitálem expozic krytých nettingovou dohodou podle směrnice 2013/36/EU bude dotčeno minimálně.

- (73) Ústřední protistrany z EU poskytují služby členům clearingového systému a klientům nacházejícím se ve třetích zemích a ústřední protistrany ze třetích zemí poskytují služby členům clearingového systému a klientům nacházejícím se v EU. Účinné řešení krize mezinárodně působících ústředních protistran vyžaduje spolupráci mezi členskými státy a orgány třetích zemí. K tomuto účelu by měl ESMA poskytnout návod ohledně příslušného obsahu dohod o spolupráci, které budou uzavřena s orgány třetích zemí. Tyto dohody o spolupráci by měly zajistit efektivní plánování, rozhodování a koordinaci ve vztahu k mezinárodně aktivním ústředním protistranám. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize by měly uznat a vynucovat za určitých okolností postupy řešení krize třetích zemí. Spolupráce by rovněž měla probíhat v souvislosti s dceřinými společnostmi ústředních protistran z Unie či třetích zemí a jejich členy clearingového systému a klienty.
- (74) S cílem zajištění důsledné harmonizace a přiměřené ochrany pro účastníky trhu v celé Unii by Komise měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracovaných ESMA prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010 k určení obsahu písemných opatření a postupů pro fungování kolegií k řešení krize, obsahu plánů k řešení krize a prvků důležitých pro provádění ocenění.
- (75) Komise by měla mít možnost pozastavit jakoukoliv povinnost clearingů stanovenou v souladu s článkem 5 nařízení (EU) č. 648/2012, v návaznosti na žádost orgánu příslušného k řešení krize ústřední protistrany v řešení krize nebo příslušného orgánu člena clearingového systému ústřední protistrany v řešení krize a v návaznosti na nezávazné stanovisko ESMA, pro určité kategorie OTC derivátů, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, která je v řešení krize. Rozhodnutí o pozastavení by mělo být přijato pouze v případě, že je nutné zachovat finanční stabilitu a důvěru na trhu, zejména aby se zabránilo dominovému efektu a zabránilo se protistranám a investorům mít vysoké a nejisté riziko velkých expozic vůči ústřední protistraně. Za účelem přijetí rozhodnutí by Komise měla brát v úvahu cíle řešení krize a kritéria uvedená v nařízení (EU) č. 648/2012 pro podrobování OTC derivátů povinnosti clearingů týkající se těchto OTC derivátů, pro které je požadováno pozastavení. Pozastavení by mělo být dočasného charakteru s možností prodloužení. Podobně by role výboru pro rizika ústřední protistrany, jak je uvedeno v článku 28 nařízení (EU) č. 648/2012, měla být posílena tak, aby dále podporovala ústřední protistranu v řízení jejích rizik obezřetně a zlepšení její odolnosti. Členové výboru pro rizika by měli být schopni informovat příslušný orgán, pokud ústřední protistrana nedodržuje doporučení výboru pro rizika, a zástupci členů clearingového systému a klientů ve výboru pro rizika by měli být schopni využívat poskytnuté informace ke sledování svých expozic vůči ústřední protistraně, v souladu se zárukami důvěrnosti. A konečně, orgány ústředních protistran příslušné k řešení krize by rovněž měly mít přístup ke všem potřebným informacím v registrech obchodních údajů. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2365/2015²⁴ by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

²⁴

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23. 12. 2015, s. 1).

- (76) Aby se zajistilo, že orgány ústředních protistran příslušné k řešení krize jsou zastoupeny ve všech relevantních fórech, a aby se zajistilo, že ESMA profituje ze všech odborných znalostí nezbytných k vykonávání úkolů spojených s ozdravením a řešením krize ústředních protistran, nařízení (EU) č. 1095/2010 by mělo být změněno tak, aby zahrnovalo vnitrostátní orgány ústřední protistrany příslušné k řešení krize v konceptu příslušných orgánů stanovených tímto nařízením.
- (77) Za účelem přípravy rozhodnutí ESMA ve vztahu k úkolům jí přiděleným, zahrnujícím vývoj návrhů technických norem pro oceňování ex ante a ex post a pro kolegia a plány k řešení krize i pro závaznou mediaci a k zajištění komplexního zapojení EBA a jejích členů do přípravy těchto rozhodnutí by ESMA měl vytvořit vnitřní výbor k řešení krize, kde by příslušné orgány EBA byly přizvány k účasti jako pozorovatelé.
- (78) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí práva, svobody a zásady uznané zejména v Listině, a zejména právo na vlastnictví, právo na účinnou nápravu a spravedlivý proces a právo na obranu.
- (79) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle tohoto nařízení by příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize měly vždy náležitě zohlednit jejich dopad na finanční stabilitu a hospodářskou situaci v jiných členských státech a měly by zvážit význam jakéhokoli člena clearingového systému pro finanční odvětví a hospodářství členského státu, v němž je takový člen clearingového systému usazen.
- (80) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž harmonizace pravidel a procesů pro řešení krize ústředních protistran, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej, z důvodů dopadů selhání kterýchkoli ústředních protistran v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (81) S cílem vyhnout se rozporům mezi ustanoveními týkajícími se ozdravení a řešení krize ústředních protistran a právního rámce, kterým se řídí ozdravení a řešení krize úvěrových institucí a investičních firem, je vhodné odložit použití tohoto nařízení až do data, od kterého mají členské státy uplatňovat opatření provádějící *[PO: vložte prosím odkaz na směrnici, kterou se mění směrnice č. 2014/59/EU]*.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1 *Předmět*

Toto nařízení stanoví pravidla a postupy týkající se ozdravných postupů a řešení krize ústředních protistran (CCP) registrovaných v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012 a pravidla týkající se ujednání s třetími zeměmi v oblasti ozdravných postupů a řešení krize ústředních protistran.

Článek 2 *Definice*

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 2) „kolegiem k řešení krize“ kolegium zřízené podle článku 4;
- 3) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán určený členským státem v souladu s článkem 3;
- 4) „nástrojem k řešení krize“ nástroj k řešení krize uvedený v čl. 27 odst. 1;
- 5) „pravomocí k řešení krize“ pravomoc uvedená v článku 48;
- 6) „cíli řešení krize“ cíle řešení krize uvedené v článku 21;
- 7) „příslušným orgánem“ orgán určený členským státem v souladu s článkem 22 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 8) „plánem řešení krize“ plán řešení krize vypracovaný pro ústřední protistranu v souladu s článkem 13;
- 9) „opatřením k řešení krize“ rozhodnutí dát ústřední protistranu do režimu řešení krize podle článku 22, použití nástroje k řešení krize nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení krize;
- 10) „členem clearingového systému“ člen clearingového systému ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 11) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
- 12) „ústřední protistranou ze třetí země“ ústřední protistrana, jejíž ústředí je ustaveno ve třetí zemi;
- 13) „dohodou o vzájemném započtení“ dohoda, podle níž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi ústřední protistranou v režimu řešení krize a protistranou;
- 14) „infrastrukturou finančního trhu“ (FMI) ústřední protistrana, centrální depozitář cenných papírů, registr obchodních údajů, platební systém nebo jiný systém definovaný a určený členským státem podle čl. 2 písm. a) směrnice č. 98/26/ES;
- 15) „klientem“ klient ve smyslu čl. 2 bodu 15 nařízení (EU) č. 648/2012;

- 16) „propojenou ústřední protistranou“ ústřední protistrana, s níž byla zavedena dohoda o interoperabilitě na základě hlavy V nařízení (EU) č. 648/2012;
- 17) „účastníky clearingového systému“ členové clearingového systému a klienti clearingového systému;
- 18) „ozdravným plánem“ ozdravný plán vypracovaný a aktualizovaný ústřední protistranou v souladu s článkem 9;
- 19) „radou“ správní nebo dozorčí rada nebo obě, ustavené v souladu s vnitrostátním právem obchodních společností v souladu s čl. 2 odst. 27 nařízení č. 648/2012.
- 20) „kolegiem“ kolegium uvedené v čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 21) „kapitálem“ upsaný základní kapitál ve smyslu článku 22 směrnice Rady č. 86/635/EHS²⁵ včetně nástrojů vlastnického práva v rozsahu, v němž byl splacen, k němuž se připočte příslušné emisní ážio, který plně absorbuje ztráty v běžných problematických situacích a v případě úpadku či likvidace se řadí za všechny ostatní pohledávky;
- 22) „postupnou ochranou proti selhání“ se rozumí postupná ochrana proti selhání v souladu s článkem 45 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 23) „zásadními funkcemi“ činnosti, služby nebo operace poskytované třetím stranám mimo ústřední protistranu, jejichž přerušení by pravděpodobně vedlo k narušení služeb, jež mají zásadní význam pro reálnou ekonomiku, nebo k narušení finanční stability v jednom nebo více členských státech vzhledem k velikosti, podílu na trhu, vnější a vnitřní propojenosti, složitosti či přeshraniční činnosti ústřední protistrany či skupiny, se zvláštním ohledem na nahraditelnost těchto činností, služeb či operací;
- 24) „skupinou“ mateřský podnik a jeho dceřiné podniky;
- 25) „propojenou infrastrukturou finančního trhu“ propojená ústřední protistrana nebo jiná infrastruktura finančního trhu, se kterou má ústřední protistrana smluvní ujednání;
- 26) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo jakákoli jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která by představovala státní podporu, pokud by byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, a která je poskytována s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost ústřední protistrany nebo skupiny, jejíž součástí je taková ústřední protistrana;
- 27) „finančními smlouvami“ smlouvy a dohody uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 100 směrnice 2014/59/EU;
- 28) „běžným úpadkovým řízením“ kolektivní úpadkové řízení, které zahrnuje částečný nebo úplný odprodej majetku dlužníka a jmenování likvidátora nebo správce, běžně použitelné na ústřední protistrany podle vnitrostátního práva, ať už specifické pro uvedené instituce nebo obecně použitelné na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu;
- 29) „nástroji vlastnického práva“ akcie, jiné nástroje, jež udělují vlastnický podíl, nástroje, jež jsou přeměnitelné na akcie nebo na jiné nástroje vlastnického práva

²⁵

Směrnice Rady č. 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31. 12. 1986, s. 1).

- nebo jež udělují právo na nabytí akcií nebo jiné nástroje vlastnického práva, a nástroje představující podíly na akciích nebo na jiných nástrojích vlastnického práva;
- 30) „určeným vnitrostátním makrobezpečnostním orgánem“ orgán pověřený prováděním makrobezpečnostní politiky uvedený v doporučení B bodě 1 doporučení Evropské rady pro systémová rizika (ESRB) ze dne 22. prosince 2011 o makrobezpečnostním mandátu vnitrostátních orgánů (ESRB/2011/3);
- 31) „fondem pro riziko selhání“ fond pro riziko selhání v držení ústřední protistrany v souladu s článkem 42 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 32) „předfinancovanými zdroji“ zdroje, které jsou drženy a volně k dispozici příslušné právnické osobě;
- 33) „vrcholovým vedením“ osoba nebo osoby, které skutečně řídí obchodní činnost ústřední protistrany, a výkonný člen nebo členové rady;
- 34) „registrem obchodních údajů“ registr obchodních údajů, jak je definováno v bodě 2 článku 2 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo v bodě 1 článku 3 nařízení (EU) č. 2015/2365 Evropského parlamentu a Rady²⁶;
- 35) „rámcem státní podpory Unie“ rámec zřízený články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování Evropské Unie (TFEU) a nařízeními a všemi akty Unie, včetně obecných směrů, sdělení a oznámení, vydanými nebo přijatými podle čl. 108 odst. 4 nebo článku 109 Smlouvy o fungování EU;
- 36) „dluhovými nástroji“ dluhopisy nebo jiné formy nezajištěného převoditelného dluhu, nástroje vytvářející, nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;
- 37) „výzvou k peněžnímu příspěvku pro řešení krize“ žádost o hotovostní prostředky, které mají být poskytnuty členy clearingového systému ústřední protistraně navíc k předfinancovaným zdrojům na základě zákonných pravomocí dostupných orgánu příslušnému k řešení krize v souladu s článkem 31;
- 38) „výzvami k peněžnímu příspěvku“ žádosti o hotovostní prostředky, které mají být poskytnuté členy clearingového systému ústřední protistraně, nad rámec předfinancovaných zdrojů, na základě smluvních ujednání stanovených v provozních pravidlech ústřední protistrany;
- 39) „pravomocemi k převodu“ pravomoci vymezené v čl. 48 odst. 1 písm. c) nebo d) k převodu akcií, jiných nástrojů vlastnického práva, dluhových nástrojů, aktiv, práv, povinností nebo závazků či jakékoli kombinace těchto položek z ústřední protistrany v režimu řešení krize na příjemce;
- 40) „derivátem“ derivát ve smyslu článku 2, bodu 5 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 41) „nettingovou dohodou“ dohoda, podle níž lze určitý počet pohledávek nebo závazků konvertovat na jednu čistou pohledávku, včetně dohod o závěrečném vypořádání, podle nichž se v případě rozhodné události pro vymáhání (jakkoli a kdekoli definované) závazky stran urychlí, takže jsou okamžitě splatné, nebo se ukončí, a v obou případech jsou konvertovány na jednu čistou pohledávku nebo jsou jí nahrazeny, včetně „doložek o závěrečném vypořádání“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm.

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23. 12. 2015, s. 1).

n) bodu i) směrnice Evropského parlamentu a Rady²⁷ č. 2002/47/ES a 'vzájemného započtení' („nettingu“) ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice č. 98/26/ES;

- 42) „opatřením k předcházení krizím“ výkon pravomocí požadovat, aby ústřední protistrana přijala opatření k nápravě nedostatků ve svém ozdravném plánu podle čl. 10 odst. 8 a 9, výkon pravomocí k řešení nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize podle článku 17, nebo uplatnění opatření včasné intervence podle článku 19;
- 43) „právem na ukončení“ právo ukončit smlouvu, právo na urychlení, závěrečné vypořádání, vzájemné započtení nebo netting závazků nebo jakékoli podobné ustanovení, jež pozastavuje, mění nebo ruší povinnost smluvní strany, nebo ustanovení bránící tomu, aby ze smlouvy vznikla povinnost, která by jinak vznikla;
- 44) „dohodou o finančním zajištění s převedením vlastnického práva“ dohoda o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2002/47/ES;
- 45) „krytým dluhopisem“ nástroj uvedený v čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady²⁸ 2009/65/ES;
- 46) „postupem třetí země k řešení krize“ opatření podle práva třetí země ke zvládnutí selhání ústřední protistrany ze třetí země, která jsou co do cílů a očekávaných výsledků srovnatelná s opatřeními k řešení krize podle tohoto nařízení;
- 47) „příslušnými vnitrostátními orgány“ orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány nebo příslušná ministerstva určená v souladu s tímto nařízením nebo v souladu s článkem 3 směrnice č. 2014/59/EU nebo jiné orgány v členských státech s pravomocemi ve vztahu k majetku, právům, povinnostem nebo závazkům ústředních protistran ze třetích zemí poskytující clearingové služby ve své jurisdikci;
- 48) „příslušným orgánem třetí země“ se rozumí orgán třetí země příslušný k výkonu funkcí srovnatelných s funkcemi orgánů příslušných k řešení nebo příslušných orgánů podle tohoto nařízení.

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27. 6. 2002, s. 43).

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17. 11. 2009, s. 32)

HLAVA II

ORGÁNY, KOLEGIUM K ŘEŠENÍ KRIZE A POSTUPY

ODDÍL I

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K ŘEŠENÍ KRIZE, KOLEGIA K ŘEŠENÍ KRIZE A ZAPOJENÍ EVROPSKÝCH ORGÁNŮ DOHLEDU

Článek 3

Určení orgánů příslušných k řešení krize a příslušných ministerstev

1. Každý členský stát určí jeden či více orgánů příslušných k řešení krize, které jsou oprávněny používat nástroje k řešení krize a vykonávat pravomoci k řešení krize stanovené v tomto nařízení.

Orgány příslušnými k řešení krize jsou národní centrální banky, příslušná ministerstva, orgány veřejné správy či jiné orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.
2. Orgány příslušné k řešení krize disponují odborností, zdroji a provozní kapacitou pro uplatňování opatření k řešení krize a vykonávání svých pravomocí s rychlostí a pružností nezbytnou pro dosažení cílů řešení krize.
3. Jsou-li orgánu příslušnému k řešení krize určenému podle odstavce 1 svěřeny další funkce, členský stát zajistí provozní nezávislost tohoto orgánu příslušného k řešení krize a zavede veškerá nezbytná opatření, aby nedošlo ke střetu zájmů mezi funkcemi svěřenými orgánu příslušného k řešení krize podle tohoto nařízení a všemi ostatními funkcemi svěřenými tomuto orgánu.
4. Pracovníci vykonávající funkce svěřené orgánu příslušnému k řešení krize podle tohoto nařízení musí být strukturálně odděleni od pracovníků vykonávajících jiné funkce tohoto orgánu a musí podléhat odděleným hierarchickým vztahům.

Orgán příslušný k řešení krize přijme a zveřejní veškerá interní pravidla zajišťující strukturální oddělení podle prvního pododstavce, včetně pravidel upravujících profesní tajemství a výměnu informací mezi jednotlivými funkčními oblastmi.
5. Každý členský stát určí jedno ministerstvo odpovědné za výkon funkcí svěřených příslušnému ministerstvu podle tohoto nařízení.
6. V případě, že orgánem příslušným k řešení krize v některém členském státě není příslušné ministerstvo, informuje orgán příslušný k řešení krize příslušné ministerstvo o rozhodnutích přijatých na základě tohoto nařízení.
7. V případě, že rozhodnutí podle odstavce 6 mají přímý fiskální dopad nebo systémové dopady, vyžádá si orgán příslušný k řešení krize souhlas příslušného ministerstva před jejich realizací, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak.
8. Členské státy uvědomí Komisi a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) o orgánech příslušných k řešení krize určených podle odstavce 1.
9. V případě, že členský stát určí více než jeden orgánem příslušný k řešení krize podle odstavce 1, oznámení uvedená v odstavci 8 musí obsahovat tyto údaje:
 - a) důvody ospravedlňující toto vícenásobné určení;

- b) rozdělení funkcí a pravomocí mezi těmito orgány;
 - c) způsob, jakým je zajištěna koordinace mezi nimi;
 - d) orgán příslušný k řešení krize určený jako kontaktní orgán za účelem spolupráce a koordinace s příslušnými orgány v jiných členských státech.
10. ESMA zveřejní seznam orgánů příslušných k řešení krize a kontaktních orgánů oznámených podle odstavce 8.

Článek 4 *Kolegia k řešení krize*

1. Orgán příslušný k řešení krize zřídí, spravuje a předsedá kolegiu k řešení krize určenému k výkonu úkolů uvedených v člancích 13, 16 a 17 a k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.
- Kolegia k řešení krize poskytují rámec pro orgány příslušné k řešení krize a další příslušné orgány k provádění následujících úkolů:
- a) výměny informací relevantních pro vypracování plánů řešení krize, pro výkon přípravných a preventivních opatření a pro řešení krize;
 - b) vypracování plánů řešení krize podle článku 13;
 - c) posouzení způsobilosti ústředních protistran k řešení krize podle článku 16;
 - d) identifikování, řešení a odstranění překážek způsobilosti ústředních protistran k řešení krize podle článku 17;
 - e) koordinace zveřejňování strategií a režimů řešení krize.
2. Členy kolegia k řešení krize jsou:
- a) orgán příslušný k řešení krize ústřední protistrany;
 - b) příslušný orgán ústřední protistrany;
 - c) příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize členů clearingového systému uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 648/2012;
 - d) příslušné orgány uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 648/2012;
 - e) příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize ústředních protistran uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 648/2012;
 - f) příslušné orgány uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 648/2012;
 - g) členové ESCB uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) č. 648/2012;
 - h) centrální banky uvedené v čl. 18 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) č. 648/2012;
 - i) příslušný orgán mateřského podniku, kde se uplatňuje čl. 8 odst. 4;
 - j) příslušné ministerstvo, pokud orgánem příslušným k řešení krize uvedeným v písmenu a) není příslušné ministerstvo;
 - k) ESMA;
 - l) Evropský orgán pro bankovníctví (EBA).
3. ESMA a EBA nesmí mít hlasovací práva v kolegiích k řešení krize.

4. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize členů clearingového systému se sídlem ve třetích zemích a příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize ústředních protistran ze třetích zemí, se kterými má ústřední protistrana uzavřeny dohody o interoperabilitě, mohou být vyzvány k účasti v kolegiu řešení krize jako pozorovatelé. Jejich účast je podmíněna tím, že tyto orgány podléhají požadavkům důvěrnosti, jež jsou podle názoru předsedy kolegia rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 71.

Účast orgánů třetích zemí v kolegiu k řešení krize se omezuje na diskusi o přeshraničních otázkách prosazování, včetně následujících:

- a) účinné a koordinované prosazování opatření k řešení krize, zejména v souladu s články 53 a 75;
- b) identifikace a odstraňování případných překážek bránících účinnému opatření k řešení krize, které mohou pramenit z rozdílných právních předpisů upravujících zajištění, netting a dohody o zápočtu a různé ozdravné pravomoci nebo strategie a pravomoci a strategie k řešení krize;
- c) identifikace a koordinace jakékoli potřeby nových licenčních požadavků, požadavků na uznání nebo povolení, s ohledem na potřebu včasného provedení opatření k řešení krize;
- d) možné pozastavení jakékoliv povinnosti clearingů u příslušných kategorií aktiv postižených řešením krize ústřední protistrany podle článku 6a nařízení (EU) č. 648/2012 nebo jakéhokoli ekvivalentního ustanovení podle vnitrostátního práva dotčené třetí země;
- e) možný vliv různých časových pásem na příslušný konec pracovní doby, pokud jde o ukončení obchodování.

5. Předseda kolegia k řešení krize je odpovědný za následující úkoly:

- a) po konzultaci s ostatními členy kolegia určuje písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize;
- b) koordinuje veškeré činnosti kolegia k řešení krize;
- c) svolává a řídí všechny schůze kolegia k řešení krize;
- d) udržuje všechny členy kolegia předem plně informované o organizaci schůzí, o hlavních projednávaných otázkách na těchto schůzích a o bodech ke zvážení pro účely těchto jednání;
- e) rozhoduje o tom, zda a které orgány třetích zemí jsou přizvány k účasti na konkrétních zasedáních kolegia k řešení krize v souladu s odstavcem 4;
- f) koordinuje včasnou výměnu všech relevantních informací mezi členy kolegia k řešení krize;
- g) průběžně a včas všechny členy kolegia k řešení krize informuje o rozhodnutích a výsledcích těchto zasedání.

6. Za účelem zajištění jednotného a soudržného fungování kolegií k řešení krize v celé Unii ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem upřesnit obsah písemných opatření a postupů pro fungování kolegií k řešení krize uvedených v odstavci 1.

Pro účely přípravy regulačních norem uvedených v prvním pododstavci ESMA vezme v úvahu příslušná ustanovení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 876/2013²⁹, z oddílu 1 kapitoly 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) – /2016 doplňujícího směrnici č. 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy přijaté na základě čl. 88 odst. 7 směrnice č. 2014/59/EU³⁰.

Orgán pro cenné papíry a trhy předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do [*PO: vložit datum 12 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 6 postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 5

Výbor pro řešení krize ESMA

1. ESMA vytvoří výbor pro řešení krize podle článku 41 nařízení (EU) č. 1095/2010 za účelem přípravy rozhodnutí svěřených ESMA v tomto nařízení, s výjimkou rozhodnutí, která mají být přijata v souladu s článkem 12 tohoto nařízení.

Výbor pro řešení krize podporuje vypracovávání a koordinaci plánů řešení krize a vypracovává metody řešení krize ústředních protistran v úpadku.

2. Výbor pro řešení krize je složen z orgánů určených na základě čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení.

Orgány uvedené v čl. 4 odst. 2 bodech i) a iv) nařízení (EU) č. 1093/2010 jsou zvány k účasti ve výboru pro řešení krize jako pozorovatelé.

3. Pro účely tohoto nařízení ESMA spolupracuje s Evropským orgánem pro zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) a EBA v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu zřízeného článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, článkem 54 nařízení (EU) č. 1094/2010 a článkem 54 nařízení (EU) č. 1095/2010.
4. Pro účely tohoto nařízení zajistí ESMA strukturální oddělení výboru pro řešení krize od dalších funkcí uvedených v nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 6

Spolupráce mezi orgány

1. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize úzce spolupracují při přípravě, plánování a provádění rozhodnutí k řešení krize.
2. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracují pro účely tohoto nařízení s ESMA v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

²⁹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 876/2013 ze dne 28. května 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se kolegií pro ústřední protistrany (Úř. věst. L 244, 13. 9. 2013, s. 19)

³⁰ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) ze dne 23. 3. 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize, C(2016) 1691 konečné [*Poznámka pro Úřad pro publikace – prosím uveďte číslo nařízení v přenesené pravomoci*]

Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize neprodleně poskytnou ESMA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ODDÍL II

ROZHODOVÁNÍ A POSTUPY

Článek 7

Obecné zásady pro rozhodování

Příslušné orgány, orgány příslušné k řešení krize a ESMA vezmou v úvahu všechny z těchto zásad při rozhodování a přijímání opatření podle tohoto nařízení:

- a) aby byla zajištěna přiměřenost jakéhokoli rozhodnutí nebo jednání ve vztahu k individuální ústřední protistraně, s přihlédnutím alespoň k těmto faktorům:
 - i) právní forma ústřední protistrany;
 - ii) povaha, velikost a složitost činnosti ústřední protistrany;
 - iii) členská struktura clearingového systému ústřední protistrany;
 - iv) akcionářská struktura ústřední protistrany;
 - v) provázanost ústřední protistrany s ostatními infrastrukturami finančního trhu, jinými finančními institucemi a s finančním systémem obecně;
 - vi) skutečné nebo potenciální následky porušení uvedené v čl. 19 odst. 1 a čl. 22 odst. 2.
- b) aby při včasné intervenci či přijímání opatření k řešení krize byly dodržovány požadavky na efektivnost rozhodování a minimalizaci nákladů;
- c) aby byla rozhodnutí přijímána a opatření prováděna včas a s příslušnou naléhavostí, je-li to zapotřebí;
- d) aby orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a jiné orgány vzájemně spolupracovaly s cílem zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána a opatření prováděna koordinovaně a efektivně;
- e) aby úlohy a odpovědnosti příslušných orgánů v jednotlivých členských státech byly jasně vymezeny;
- f) aby byly řádně zváženy zájmy členských států, v nichž ústřední protistrana poskytuje služby a v nichž jsou usazeni její členové clearingového systému, jejich klienti a jakékoliv propojené ústřední protistrany, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu nebo fiskální zdroje v těchto členských státech a Unii jako celku;
- g) aby byl řádně zvážen cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy různých účastníků clearingového systému, postižených věřitelů a postižených držitelů v jednotlivých zúčastněných členských státech a nepřipuštěno, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy konkrétních činitelů v některých členských státech, včetně nespravedlivého rozložení zátěže mezi členské státy;
- h) aby jakákoli povinnost podle tohoto nařízení konzultovat před rozhodnutím nebo provedením opatření s určitým orgánem znamenala přinejmenším

povinnost konzultovat ty prvky navrhovaného rozhodnutí nebo opatření, které mají nebo pravděpodobně budou mít:

- i) účinek na členy clearingového systému, klienty nebo propojené infrastruktury finančního trhu;
 - ii) dopad na finanční stabilitu členského státu, kde jsou usazeni nebo kde se nacházejí členové clearingového systému, klienti nebo propojené infrastruktury finančního trhu;
- i) aby plány řešení krize uvedené v článku 13 byly splněny, ledaže je nutná odchylka od těchto plánů, aby bylo možno lépe dosáhnout cílů řešení krize;
 - j) aby byla zajištěna transparentnost všude tam, kde navrhované rozhodnutí nebo opatření bude mít pravděpodobně dopady na finanční stabilitu a fiskálních zdroje jakéhokoli příslušného členského státu;
 - k) aby koordinovali a spolupracovali co nejtěsněji, rovněž s cílem snížit celkové náklady na řešení krize;
 - l) aby byly zmírněny negativní ekonomické a sociální dopady každého rozhodnutí ve všech členských státech a ve třetích zemích, kde ústřední protistrana poskytuje služby, včetně negativních dopadů na finanční stabilitu.

Článek 8 *Výměna informací*

1. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány si na požádání vzájemně poskytují veškeré informace relevantní pro výkon úkolů podle tohoto nařízení.
2. Orgány příslušné k řešení krize sdělují pouze důvěrné informace poskytnuté orgánem třetí země, kde tento orgán dal svůj předchozí souhlas.

Orgány příslušné k řešení krize poskytnou příslušnému ministerstvu veškeré informace vztahující se k rozhodnutí nebo opatření, které vyžadují oznámení, konzultace nebo souhlas tohoto ministerstva.

HLAVA III PŘÍPRAVA

KAPITOLA I

Plánování ozdravných postupů a řešení krize

ODDÍL 1

PLÁNOVÁNÍ OZDRAVNÝCH POSTUPŮ

Článek 9

Ozdravné plány

1. Ústřední protistrana vypracuje a udržuje ozdravný plán stanovující opatření, která mají být přijata s cílem obnovení její finanční pozice následující po výrazném zhoršení její finanční situace nebo riziku porušení jejích obezřetnostních požadavků na základě nařízení (EU) č. 648/2012.
2. Ozdravný plán zahrnuje rámec ukazatelů, které určují, za jakých okolností mají být přijata opatření v plánu ozdravných postupů. Ukazatele mohou být buď kvalitativní, nebo kvantitativní povahy vztahující se k finanční situaci ústřední protistrany.
Ústřední protistrany zavedou příslušná opatření pro pravidelné sledování ukazatelů.
3. Ústředním protistranám nesmí být bráněno v rozhodování čehokoliv z následujících, v řádně odůvodněných případech:
 - a) přijmout opatření stanovená v jejich ozdravném plánu navzdory tomu, že nebyly splněny příslušné ukazatele;
 - b) zdržet se opatření stanovených v jejich ozdravném plánu navzdory tomu, že byly splněny příslušné ukazatele.
4. Jakékoliv rozhodnutí přijaté podle odstavce 3 a jeho odůvodnění musí být oznámeny příslušnému orgánu neprodleně. Pokud má ústřední protistrana v úmyslu aktivovat svůj ozdravný plán, uvědomí příslušný orgán o povaze a závažnosti problémů, které určila, vymezí všechny relevantní okolnosti a uvede ozdravná opatření nebo jiná opatření, která hodlá přijmout k nápravě této situace.
Pokud se příslušný orgán domnívá, že ozdravné opatření, které ústřední protistrana hodlá přijmout, může mít závažné nepříznivé účinky na finanční systém, může vyžadovat, aby se ústřední protistrana zdržela tohoto opatření.
5. Příslušný orgán neprodleně uvědomí orgán příslušný k řešení krize o každém oznámení obdrženém v souladu s prvním pododstavcem odstavce 4 a jakýmkoliv následným pokynům příslušného orgánu v souladu s druhým pododstavcem odstavce 4.
6. Ústřední protistrany musí aktualizovat své ozdravné plány nejméně jednou ročně a po změně své právní či organizační struktury či obchodní nebo finanční situace, které by mohly mít významný vliv na tyto plány nebo jinak vyžadovaly změnu plánů. Příslušné orgány mohou požadovat, aby ústřední protistrany aktualizovali své ozdravné plány častěji.

7. Ozdravné plány musí být vypracovány v souladu s oddílem A přílohy. Příslušné orgány mohou požadovat, aby ústřední protistrany zahrnuly do svých ozdravných plánů další informace.
8. Rada ústřední protistrany posoudí, s přihlédnutím k doporučení výboru pro rizika v souladu s čl. 28 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, a schválí ozdravný plán před jeho podáním příslušnému orgánu.
9. Plány ozdravných postupů se považují za součást provozních postupů ústředních protistran a ústřední protistrany zajistí, že opatření uvedená v ozdravných plánech jsou vykonatelná za všech okolností.

Článek 10 *Posouzení ozdravných plánů*

1. Ústřední protistrany, nebo v případech, kdy článek 11 použije jejich mateřské podniky, předloží své ozdravné plány příslušnému orgánu ke schválení.
2. Příslušný orgán předá každý plán kolegiu a orgánu příslušnému k řešení krize bez zbytečného prodlení.

Do šesti měsíců od podání každého plánu a v koordinaci s kolegiem v souladu s postupem stanoveným v článku 12 příslušný orgán přezkoumá ozdravný plán a posoudí, do jaké míry splňuje požadavky stanovené v článku 9.
3. Při posuzování ozdravného plánu musí příslušný orgán vzít v úvahu kapitálovou strukturu ústřední protistrany, její postupnou ochranu proti selhání, úroveň složitosti organizační struktury a rizikový profil ústřední protistrany, jakož i dopad, který by měla realizace ozdravného plánu na členy clearingového systému, jejich klienty, finanční trhy obsluhované ústřední protistranou a na finanční systém jako celek.
4. Orgán příslušný k řešení krize přezkoumá ozdravný plán s cílem určit jakákoliv opatření, která mohou mít nepříznivý dopad na způsobilost k řešení krize ústřední protistrany. Orgán příslušný k řešení krize vydává doporučení příslušnému orgánu s ohledem na tyto záležitosti.
5. Pokud se příslušný orgán rozhodne nejednat podle doporučení orgánu příslušného k řešení krize podle odstavce 4, musí zdůvodnit toto rozhodnutí v plném rozsahu orgánu příslušnému k řešení krize.
6. V případě, že příslušný orgán souhlasí s doporučeními orgánu příslušného k řešení krize nebo se jinak domnívá, že existují podstatné nedostatky v ozdravném plánu nebo významné překážky k jeho provádění, oznámí to ústřední protistraně nebo jejímu mateřskému podniku a poskytne ústřední protistraně možnost předložit své názory.
7. Příslušný orgán, s přihlédnutím k názorům ústřední protistrany, může vyžadovat, aby ústřední protistrana nebo mateřský podnik předložily ve lhůtě dvou měsíců, kterou lze prodloužit o jeden měsíc se souhlasem příslušného orgánu, revidovaný plán ukazující, jak se řeší tyto nedostatky nebo překážky. Revidovaný plán musí být posouzen v souladu s druhým pododstavcem odstavce 2.

8. Pokud se příslušný orgán domnívá, že nedostatky a překážky nebyly dostatečně řešeny v revidovaném plánu, nebo tam, kde ústřední protistrana nebo mateřský podnik nepředložily revidovaný plán, požádá ústřední stranu nebo mateřský podnik, aby předložily konkrétní změny plánu.
9. Tam, kde není možné odpovídajícím způsobem napravit nedostatky nebo překážky prostřednictvím konkrétních změn plánu, příslušný orgán požaduje, aby ústřední protistrana nebo mateřský podnik identifikovaly v přiměřeném časovém rámci jakékoliv změny, které mají být provedeny v jejich činnosti s cílem řešit nedostatky nebo překážky realizace ozdravného plánu.
- Pokud ústřední protistrana nebo mateřský podnik nedokáží identifikovat takové změny ve lhůtě stanovené příslušným orgánem, nebo pokud se příslušný orgán domnívá, že navrhovaná opatření dostatečně neřeší nedostatky nebo překážky realizace ozdravného plánu, požaduje příslušný orgán po ústřední protistraně nebo mateřském podniku, aby učinily některé z následujících opatření, s ohledem na závažnost nedostatků a překážek a účinku těchto opatření na činnosti ústřední protistrany:
- a) snížit rizikový profil ústřední protistrany;
 - b) zvýšit schopnost ústřední protistrany být rekapitalizována včas ke splnění jejích obezřetnostních požadavků;
 - c) přezkoumat strategii a strukturu ústřední protistrany;
 - d) provést změny postupné ochrany proti selhání, ozdravných opatření a dalších opatření týkajících se alokace ztrát, aby se zlepšila způsobilost k řešení krize a odolnost zásadních funkcí;
 - e) provést změny struktury řízení ústřední protistrany.
10. Žádost uvedená v druhém pododstavci odstavce 9 musí být odůvodněna a musí být písemně oznámena ústřední protistraně.

Článek 11

Ozdravné plány pro ústřední protistrany, které patří do skupiny

1. V případě, že mateřský podnik skupiny, do které ústřední protistrana náleží, je institucí, jak je definována v čl. 2 odst. 1 bodě 23 směrnice 2014/59/EU nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) uvedené směrnice, může příslušný orgán, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 1 bodě 21 uvedené směrnice, požádat mateřský podnik, aby předložil ozdravný plán skupiny v souladu s uvedenou směrnicí. Tento příslušný orgán předloží ozdravný plán pro skupinu příslušnému orgánu ústřední protistrany.
- V případě, že mateřský podnik skupiny, k níž ústřední protistrana náleží, nejsou instituce nebo subjekt uvedené v prvním pododstavci a případně za účelem splnění kritéria bodu A přílohy, mohou příslušné orgány, po konzultaci s kolegiem a v souladu s postupem stanoveným v článku 10 tohoto nařízení vyzvat mateřský podnik, aby předložil ozdravný plán ústřední protistrany jako součást ozdravného plánu skupiny. Tato žádost musí být odůvodněná a musí být oznámena písemně ústřední protistraně a jejímu mateřskému podniku.
2. V případě, že mateřský podnik předloží ozdravný plán v souladu s odstavcem 1, tvoří ustanovení o ozdravení ústřední protistrany výraznou část tohoto ozdravného plánu,

musí být v souladu s požadavky tohoto nařízení a po ústřední protistraně se nevyžaduje, aby připravila individuální ozdravný plán.

3. Příslušný orgán ústřední protistrany posoudí v souladu s článkem 10 ustanovení o ozdravení ústřední protistrany, a tam, kde je to vhodné, konzultuje příslušný orgán skupiny.

Článek 12

Koordinační postup pro ozdravné plány

1. Kolegium dosáhne společného rozhodnutí ohledně všech následujících záležitostí:
 - a) přezkoumání a posouzení ozdravného plánu;
 - b) uplatňování opatření uvedených v čl. 9 odst. 6, odst. 7, odst. 8 a odst. 9;
 - c) zda ozdravný plán má být vypracován mateřskými podniky v souladu s čl. 11 odst. 1.
2. Kolegium přijme společné rozhodnutí o otázkách uvedených v písmenech a) a b) do čtyř měsíců od data odevzdání ozdravného plánu příslušným orgánem.

Kolegium přijme společné rozhodnutí o otázkách uvedených v písmenu c) do čtyř měsíců od data, kdy se příslušný orgán rozhodne požádat mateřský podnik o sestavení skupinového plánu.

Na žádost příslušného orgánu v rámci kolegia může Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) pomoci kolegiu dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Pokud do čtyř měsíců od odevzdání ozdravného plánu kolegium nepřijme společné rozhodnutí o otázkách uvedených v odst. 1 písm. a) a b), přijme příslušný orgán ústřední protistrany (CCP) vlastní rozhodnutí.

Příslušný orgán ústřední protistrany přijme rozhodnutí podle prvního pododstavce s přihlédnutím k názorům ostatních členů kolegia vyjádřeným v průběhu tohoto čtyřměsíčního období. Příslušný orgán ústřední protistrany své rozhodnutí písemně oznámí ústřední protistraně, jejímu mateřskému podniku, pokud to je potřebné, a ostatním členům kolegia.

4. Pokud do konce tohoto čtyřměsíčního období kterýkoliv člen kolegia předloží Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010 záležitost vztahující se k posouzení ozdravného plánu a realizaci opatření podle čl. 10 odst. 9 písm. a), b) a d) tohoto nařízení, příslušný orgán ústřední protistrany vyčká rozhodnutí orgánu ESMA podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010 a rozhodne v souladu s rozhodnutím ESMA.
5. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za fázi smírného urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1095/2010. ESMA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla záležitost postoupena. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud ESMA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí příslušného orgánu ústřední protistrany.

ODDÍL 2 PLÁNOVÁNÍ ŘEŠENÍ KRIZE

Článek 13 Plány řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem a v koordinaci s kolegiem k řešení krize sestaví pro každou ústřední protistranu plán řešení krize podle postupu definovaného v článku 15.
2. Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může orgán příslušný k řešení krize přijmout, pokud ústřední protistrana splňuje podmínky zahájení řešení krize podle článku 22.
3. Plán řešení krize zohledňuje přinejmenším následující:
 - a) selhání ústřední protistrany způsobené:
 - i. selháním jednoho nebo více jejích členů;
 - ii. jinými důvody včetně ztrát z její investiční činnosti nebo provozních problémů;
 - iii. širší finanční nestabilitou nebo systémovými událostmi;
 - b) dopad, jaký by realizace plánu řešení krize mohla mít na členy clearingového systému a jejich klienty, včetně případů, kdy by členové clearingového systému byli předmětem opatření ozdravných postupů nebo úkonů řešení krize podle směrnice 2014/59/EU, na případné propojené infrastruktury finančního trhu, finanční trhy obsluhované ústřední protistranou a finanční systém jako celek;
 - c) způsob a okolnosti, za nichž může ústřední protistrana žádat o využití úvěru centrální banky, a určení aktiv, která by se podle předpokladu mohla stát zajištěním tohoto úvěru.
4. Plán řešení krize nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:
 - a) mimořádnou veřejnou finanční podporu;
 - b) nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
 - c) poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.
5. Orgány příslušné k řešení krize přezkoumají plány řešení krize a v případě potřeby je nejméně jednou ročně a po každé podstatné změně právní či organizační struktury ústřední protistrany, jejích obchodních činností nebo její finanční situace, nebo po jiné změně, která by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu, aktualizují.

Ústřední protistrana a příslušné orgány o každé takové změně ihned informují orgány příslušné k řešení krize.
6. Plán řešení krize definuje okolnosti a různé scénáře pro používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí při řešení krize. Plán řešení krize musí obsahovat, a to v kvantifikované podobě, je-li to účelné a možné:
 - a) shrnutí klíčových prvků plánu;

- b) přehled významných změn u ústřední protistrany, které nastaly od poslední aktualizace plánu;
- c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce ústřední protistrany v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě selhání ústřední protistrany;
- d) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- e) podrobný popis posouzení možnosti obnovení platební schopnosti provedeného v souladu s článkem 16;
- f) popis veškerých opatření vyžadovaných podle článku 17 k řešení nebo odstranění překážek bránících způsobilosti k řešení krize zjištěných v posouzení provedeném podle článku 16;
- g) popis procesů pro určení hodnoty a prodejnosti zásadních funkcí a aktiv ústřední protistrany;
- h) podrobný popis opatření pro zajištění toho, že informace vyžadované podle článku 14 jsou aktuální a vždy k dispozici orgánům příslušným k řešení krize;
- i) vysvětlení, jakým způsobem by varianty řešení krize mohly být financovány, aniž se předpokládá kterákoli součást odstavce 4;
- j) podrobný popis různých strategií řešení krize, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů a jim odpovídajících harmonogramů;
- k) popis významných závislostí mezi ústřední protistranou a dalšími účastníky trhu;
- l) popis různých možností zajištění:
 - i. přístupu k platebním a clearingovým službám a jiné infrastruktuře;
 - ii. včasného vypořádání závazků vůči účastníkům clearingového systému a případným propojeným infrastrukturám finančního trhu;
 - iii. přístupu účastníků clearingového systému k cenným papírům nebo hotovostním účtům ústřední protistrany a cenným papírům a peněžnímu zajištění vydanému ústřední protistranou, která těmto členům dluží;
 - iv. kontinuity v provozování vazeb mezi ústřední protistranou a jinými infrastrukturami finančního trhu;
 - v. přenosnosti pozic účastníků clearingového systému;
 - vi. zachování licencí, povolení, uznání a právních ustanovení ústřední protistrany potřebných pro kontinuitu hlavních funkcí ústřední protistrany včetně jejího uznání pro účely uplatnění příslušných vypořádacích pravidel a účasti či vazeb na jiné infrastruktury finančního trhu;
- m) analýzu dopadu plánu na zaměstnance dané ústřední protistrany, včetně posouzení souvisejících nákladů, a popis předpokládaných postupů konzultace se zaměstnanci během procesu řešení krize, zohledňující veškerá vnitrostátní pravidla a systémy pro dialog se sociálními partnery;
- n) plán komunikace s médii a s veřejností;

- o) popis klíčových operací a systémů pro udržování nepřerušného fungování provozních procesů ústřední protistrany;

Dotčené ústřední protistraně musí být poskytnuty informace uvedené v odst. 6 písm.

a). Ústřední protistrana může orgánu příslušnému k řešení krize písemně předat své stanovisko k plánu řešení krize. Toto stanovisko musí být do plánu zahrnuto.

7. Orgány příslušné k řešení krize mohou od ústřední protistrany požadovat, aby jim poskytla podrobné záznamy smluvních ujednání podle článku 29 nařízení (EU) č. 648/2012, jichž je smluvní stranou. Orgány příslušné k řešení krize mohou určit lhůtu pro poskytnutí těchto záznamů a pro různé druhy smluv mohou určit lhůty různé.
8. ESMA, po konzultaci s ESRB a při zohlednění příslušných ustanovení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) –/2016 doplňujícího směrnici 2014/59/EU s ohledem na regulační technické normy přijaté na základě čl. 10 odst. 9 směrnice 2014/59/EU, vypracuje návrh regulačních technických norem, v nichž je podrobněji specifikován obsah plánu řešení krize podle odstavce 6.

Orgán pro cenné papíry a trhy předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [*PO: vložte prosím datum: dvanácti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 14

Povinnost ústředních protistran spolupracovat a poskytovat informace

Ústřední protistrany podle potřeby spolupracují na sestavování plánů řešení krize a poskytují orgánům příslušným k řešení krize buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů veškeré informace potřebné pro sestavení a realizaci těchto plánů, včetně informací a analýz definovaných v oddíle B přílohy.

Příslušné orgány poskytnou orgánům příslušným k řešení krize veškeré informace uvedené v prvním pododstavci, které již mají k dispozici.

Článek 15

Postup koordinace plánů řešení krize

1. Kolegium k řešení krize přijme společné rozhodnutí týkající se plánu řešení krize a jeho změn do čtyř měsíců od data odevzdání plánu řešení krize orgánem příslušným k řešení krize podle odstavce 2.
2. Orgán příslušný k řešení krize předá kolegiu k řešení krize návrh plánu řešení krize, informace poskytnuté podle článku 14 a veškeré další informace, jež jsou pro kolegium k řešení krize relevantní.
- Orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby orgán ESMA obdržel veškeré informace, které jsou relevantní pro jeho úlohu podle tohoto článku.
3. Orgán příslušný k řešení krize se může rozhodnout zapojit do přípravy a kontroly plánu řešení krize orgány třetích zemí, za podmínky zachování důvěrnosti podle článku 71 a náležitosti do některé z jurisdikcí, v nichž je usazen některý z těchto subjektů:

- i. mateřský podnik ústřední protistrany, pokud jej CCP má;
 - ii. významní členové clearingového systému ústřední protistrany;
 - iii. dceřiné podniky ústřední protistrany, pokud nějaké má;
 - iv. další poskytovatelé významných služeb ústřední protistraně.
4. Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může ESMA pomoci kolegiu k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.
5. Pokud do čtyř měsíců od odevzdání plánu řešení krize kolegium nepřijme společné rozhodnutí, přijme orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k plánu řešení krize vlastní rozhodnutí. Orgán příslušný k řešení krize přihlédně při formulaci vlastního rozhodnutí k názorům ostatních členů kolegia, které během této čtyřměsíční lhůty vyjádřili. Orgán příslušný k řešení krize své rozhodnutí písemně oznámí ústřední protistraně, jejímu mateřskému podniku, pokud to bude potřebné, a ostatním členům kolegia.
6. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z členů kolegia k řešení krize předloží záležitost vztahující se k plánu řešení krize orgánu ESMA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni instituce řešící krizi své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může ESMA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím ESMA.

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za fázi smírného urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1095/2010. ESMA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla záležitost postoupena. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud ESMA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize.
7. Pokud je přijato společné rozhodnutí podle odstavce 1 a kterýkoliv orgán příslušný k řešení krize rozhodne podle odstavce 6 o tom, že předmět sporu překračuje finanční odpovědnost členského státu, pak orgán příslušný k řešení krize příslušné ústřední protistrany zahájí přehodnocení plánu řešení krize.

KAPITOLA II

Způsobilost k řešení krize

Článek 16

Posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize ve spolupráci s kolegiem k řešení krize podle článku 17 posoudí míru způsobilosti ústřední protistrany k vyřešení krize a obnově platební schopnosti bez pomoci následujícího:
 - a) mimořádné veřejné finanční podpory;
 - b) nouzového poskytnutí likvidity centrální bankou;
 - c) poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

2. Ústřední protistrana je považována za způsobilou k řešení krize, pokud orgán příslušný k řešení krize považuje za proveditelné a důvěryhodné buď v normálním úpadečkovém řízení provést úhradu jejích dluhů, nebo vyřešit její krizi nástroji a uplatněním pravomocí k řešení krize při zachování kontinuity jejích zásadních funkcí a v maximální možné míře zamezit významnému negativnímu dopadu na finanční systém.

Negativní dopad podle tohoto pododstavce zahrnuje širší finanční nestabilitu nebo systémové události v kterémkoliv členském státě.

Orgán příslušný k řešení krize závčas oznámí orgánu ESMA, pokud usoudí, že ústřední protistrana není způsobilá k řešení krize.

3. Na žádost orgánu příslušného k řešení krize ústřední protistrana je povinná doložit, že:
 - a) neexistují překážky ke snížení hodnoty nástrojů vlastnického práva po uplatnění pravomocí k řešení krize, bez ohledu na to, zda byly zcela vyčerpány dosud platné podmínky otevřených smluv nebo jiná opatření podle ozdravného plánu ústřední protistrany;
 - b) smlouvy ústřední protistrany s členy clearingového systému nebo třetími stranami neumožňují těmto členům clearingového systému nebo třetím stranám úspěšně napadnout uplatnění pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize nebo jinak se vyhnout tomu, aby se staly předmětem uplatnění těchto pravomocí.
4. Pro účely posouzení způsobilosti k řešení krize uvedeného v odstavci 1 posoudí orgán příslušný k řešení krize příslušné aspekty uvedené v oddíle C přílohy.
5. Orgán příslušný k řešení krize posoudí způsobilost k řešení krize současně s vypracováním a aktualizací plánu řešení krize v souladu s článkem 13.

Článek 17

řešení nebo odstraňování překážek způsobilosti k řešení krize

1. Pokud po posouzení podle článku 16 orgán příslušný k řešení krize a kolegium k řešení krize usoudí, že existují významné překážky způsobilosti k řešení krize ústřední protistrany, připraví orgán příslušný k řešení krize ve spolupráci s příslušným orgánem zprávu pro ústřední protistranu a kolegium k řešení krize.

Tato zpráva podle prvního pododstavce výše musí obsahovat analýzu významných překážek účinného uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení krize na ústřední protistranu, zvážení jejich dopadu na obchodní model ústřední protistrany a doporučení cílených opatření k jejich odstranění.

2. Požadavek, aby kolegia k řešení krize dosáhla společného rozhodnutí o plánech řešení krize podle čl. 15, se pozastavuje po předložení zprávy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, dokud orgán příslušný k řešení krize nepřijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku opatření pro odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, nebo nerozhodne o alternativních opatřeních v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.
3. Ve lhůtě čtyř měsíců od obdržení zprávy podle odstavce 1 ústřední protistrana orgánu příslušnému k řešení krize navrhne možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených ve zprávě. Orgán příslušný k řešení krize opatření

navrhovaná ústřední protistranou sdělí kolegiu k řešení krize. Orán příslušný k řešení krize a kolegium k řešení krize podle čl. 18 odst. 1 písm. b) posoudí, zda navrhovaná opatření účinně tyto překážky řeší nebo odstraňují.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize a kolegium k řešení krize usoudí, že opatření navrhovaná ústřední protistranou podle odstavce 3 překážky uvedené ve zprávě účinně nesnižují nebo neodstraňují, určí orgán příslušný k řešení krize alternativní opatření, která sdělí kolegiu za účelem přijetí společného rozhodnutí podle článku 18.

Alternativní opatření podle prvního pododstavce vezmou v úvahu následující:

- a) hrozbu, kterou tyto překážky způsobilosti ústřední protistrany k řešení krize představují pro finanční stabilitu;
- b) dopad alternativních opatření na konkrétní ústřední protistranu, její členy clearingového systému a jejich klienty, případnou propojenou infrastrukturu finančního trhu a vnitřní trh.

Pro účely písmene b) druhého pododstavce se orgán příslušný k řešení krize poradí s příslušným orgánem a kolegiem k řešení krize a případně, kde je to vhodné, s určeným národním orgánem pro makrobezpečnostní stabilitu.

5. Orgán příslušný k řešení krize podle článku 18 písemně informuje ústřední protistranu buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím příslušného orgánu o alternativních opatřeních, které je potřeba učinit pro dosažení cíle odstranění překážek způsobilosti k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize odůvodní, proč opatření navrhovaná ústřední protistranou nejsou schopna překážky způsobilosti k řešení krize odstranit, a jak alternativní opatření mohou jejich odstranění účinně dosáhnout.
6. Ústřední protistrana během měsíce navrhne plán realizace alternativních opatření.
7. Pro účely odstavce 4 orgán příslušný k řešení krize může:
- a) požadovat, aby ústřední protistrana revidovala nebo uzavřela dohody o poskytování služeb, ať už uvnitř skupiny či se třetími stranami, k zajištění zásadních funkcí;
 - b) požadovat, aby ústřední protistrana omezila svou maximální individuální nebo celkovou nekrytou expozici;
 - c) požadovat, aby ústřední protistrana provedla změny v inkasu a zachovávání marží podle článku 41 nařízení (EU) č. 648/2012;
 - d) požadovat, aby ústřední protistrana provedla změny ve složení a počtu svých fondů pro riziko selhání podle článku 42 nařízení (EU) č. 648/2012;
 - e) uložit ústřední protistraně specifickou nebo pravidelnou dodatečnou povinnost poskytnout informace;
 - f) požadovat, aby se ústřední protistrana zbavila konkrétních aktiv;
 - g) požadovat, aby ústřední protistrana omezila či ukončila konkrétní existující či navrhované činnosti;
 - h) požadovat, aby ústřední protistrana změnila svůj ozdravný plán;
 - i) omezit rozvoj nových či stávajících druhů obchodních činností nebo poskytování nových či stávajících služeb;

- j) požadovat změny právní či provozní struktury ústřední protistrany nebo kteréhokoli subjektu skupiny, který je pod její přímou či nepřímou kontrolou, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí použitím nástrojů k řešení krize;
- k) požadovat, aby ústřední protistrana založila mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v Unii;
- l) požadovat, aby ústřední protistrana nebo jiný subjekt skupiny pod její přímou nebo nepřímou kontrolou, který poskytuje ústřední protistraně finanční podporu, vydaly dluhopisy, které by bylo možno odepisovat nebo konvertovat, nebo oddělily jiné zdroje pro zvýšení kapacity absorpce ztráty, rekapitalizace a doplnění předfinancovaných zdrojů;
- m) požadovat, aby ústřední protistrana nebo jiný subjekt skupiny pod její přímou nebo nepřímou kontrolou, který poskytuje ústřední protistraně finanční podporu, učinily další kroky, kterými by umožnily, aby kapitál, jiné závazky a smlouvy byly schopny absorpce ztrát, rekapitalizace ústřední protistrany nebo doplnění předfinancovaných zdrojů, především včetně pokusů znovu projednat emitované dluhopisy nebo revidovat smluvní podmínky s ohledem na zajištění, aby jakékoliv rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize odepsat, konvertovat nebo restrukturalizovat příslušný závazek, nástroj nebo smlouvu bylo realizovatelné podle práva, které je pro daný závazek nebo nástroj rozhodné;
- n) pokud je ústřední protistrana dceřiným podnikem, koordinovaně s příslušnými orgány vyzvat mateřský podnik, aby založil samostatný finanční holding pro ovládání ústřední protistrany, kde je toto opatření nutné pro usnadnění řešení krize příslušné ústřední protistrany a zamezení nežádoucích dopadů, které by uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení krize mohlo mít na ostatní subjekty dané skupiny.

Článek 18

Koordinace řešení nebo odstraňování překážek způsobilosti k řešení krize

1. Kolegium k řešení krize přijme společné rozhodnutí ohledně:
 - a) určení zásadních překážek způsobilosti k řešení krize podle čl. 16 odst. 1;
 - b) posouzení opatření navrhovaných ústřední protistranou podle čl. 17 odst. 3, podle potřeby;
 - c) alternativních opatření požadovaných podle čl. 17 odst. 4.

2. Společné rozhodnutí ohledně určení zásadních překážek způsobilosti k řešení krize podle odst. 1 písm. a) musí být přijato do čtyř měsíců od předložení zprávy, o níž hovoří čl. 17 odst. 1, kolegium k řešení krize.

Společné rozhodnutí podle odst. 1 písm. b) a c) musí být přijato do čtyř měsíců od předložení opatření k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize ústřední protistranou.

Společná rozhodnutí podle odstavce 1 musí být odůvodněna a písemně oznámena orgánem příslušným k řešení krize ústřední protistraně a případně jejímu mateřskému podniku.

Na žádost daného orgánu příslušného k řešení krize může ESMA pomoci kolegiu k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Pokud po uplynutí čtyř měsíců od data předložení zprávy podle čl. 17 odst. 1 kolegium nepřijme žádné společné rozhodnutí, přijme orgán příslušný k řešení krize vlastní rozhodnutí o vhodných opatřeních, která mají být přijata podle čl. 17 odst. 5. Orgán příslušný k řešení krize přihlédně před formulací vlastního rozhodnutí k názorům ostatních členů kolegia, které během této čtyřměsíční lhůty vyjádřili.

Orgán příslušný k řešení krize své rozhodnutí oznámí ústřední protistraně, jejímu mateřskému podniku, pokud to je potřebné, a ostatním členům kolegia písemně.

4. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z členů kolegia k řešení krize předloží záležitost podle čl. 17 odst. 7 písm. j), k) nebo n) orgánu ESMA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize ústřední protistrany své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může ESMA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení. V takovém případě orgán příslušný k řešení krize rozhodne podle rozhodnutí ESMA.

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za fázi smírného urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1095/2010. ESMA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla záležitost postoupena. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud ESMA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize.

HLAVA IV VČASNÁ INTERVENCE

Článek 19

Opatření včasné intervence

1. Pokud ústřední protistrana poruší nebo je pravděpodobné, že v blízké budoucnosti poruší obezřetnostní požadavky nařízení (EU) č. 648/2012 (EU) nebo pokud příslušný orgán určí, že existují jiné náznaky vznikající krize, která by mohla ovlivnit provoz ústřední protistrany, pak příslušný orgán může:
 - a) požadovat, aby ústřední protistrana aktualizovala ozdravný plán podle čl. 9 odst. 6, pokud jsou okolnosti požadující včasnou intervenci odlišné od předpokladů stanovených v původním ozdravném plánu;
 - b) požadovat, aby ústřední protistrana v daném časovém rámci zavedla jeden nebo více mechanismů a opatření uvedených v ozdravném plánu. Pokud je plán podle písmene a) aktualizován, zahrnují tato opatření i veškerá aktualizovaná opatření.
 - c) požadovat, aby ústřední protistrana určila příčiny porušení nebo pravděpodobného budoucího porušení podle odstavce 1 a sestavila akční plán, včetně vhodných opatření a časových rámců;
 - d) požadovat, aby ústřední protistrana svolala valnou hromadu svých akcionářů, a pokud tak neučiní, svolat ji sám. V obou případech příslušný orgán stanoví program valné hromady, včetně rozhodnutí, které mají akcionáři přijmout;
 - e) požadovat odvolání nebo nahrazení jednoho nebo více členů rady nebo vrcholného vedení, pokud je zjištěno, že tyto osoby nejsou schopny plnit své povinnosti podle článku 27 nařízení (EU) č. 648/2012/EU;
 - f) požadovat změny obchodní strategie ústřední protistrany;
 - g) požadovat změny právní nebo provozní struktury ústřední protistrany;
 - h) poskytnout orgánu příslušnému k řešení krize veškeré informace nezbytné k aktualizaci plánu řešení krize ústřední protistrany za účelem přípravy možného řešení krize ústřední protistrany a k ocenění jejích aktiv a závazků v souladu s článkem 24, včetně informací požadovaných při kontrolách na místě;
 - i) požadovat, kde to je nutné a v souladu s odstavcem 4, realizaci ozdravných postupů ústřední protistranou;
 - j) požadovat, aby se ústřední protistrana vzdala realizace jistých ozdravných postupů, u nichž příslušný orgán určí, že by mohly mít negativní dopad na finanční stabilitu;
 - k) Požadovat, aby ústřední protistrana včas doplnila své finanční zdroje.
2. Pro každé z těchto opatření stanoví příslušný orgán odpovídající lhůtu a po jejich realizaci vyhodnotí jejich účinnost.
3. Příslušný orgán může uplatnit opatření podle odst. 1 písm. a) až k) až po vyhodnocení jejich dopadu na jiné členské státy, kde ústřední protistrana působí nebo poskytuje služby, především tam, kde má působení ústřední protistrany kritickou nebo významnou hodnotu pro místní finanční trhy, včetně míst, v nichž jsou usazeny

propojené obchodní systémy a infrastruktury finančního trhu členů clearingového systému.

4. Příslušný orgán může uplatnit opatření podle odst. 1 bodu i) pouze tehdy, pokud je toto opatření ve veřejném zájmu a je nutné pro dosažení některého z těchto cílů:

- a) udržení finanční stability Unie;
- b) udržení kontinuity kritických služeb ústřední protistrany;
- c) udržení a posílení finanční odolnosti ústřední protistrany.

Příslušný orgán neuplatní opatření podle odst. 1 bodu i) ve vztahu k převodům majetku, práv a závazků jiné ústřední protistrany.

5. Pokud ústřední protistrana zahájí postupnou ochranu proti selhání podle článku 45 nařízení (EU) č. 648/2012, neprodleně o tom informuje příslušný orgán s vysvětlením, jestli je tato událost odrazem slabých stránek nebo problémů příslušné ústřední protistrany.

6. Pokud jsou splněny podmínky podle odstavce 1, příslušný orgán uvědomí ESMA a orgán příslušný k řešení krize a poradí se s kolegiem k řešení krize.

Po těchto oznámeních a poradě s kolegiem rozhodne příslušný orgán, zda má být uplatněno některé z opatření podle odstavce 1. Příslušný orgán pak oznámí své rozhodnutí o opatřeních, která mají být uplatněna, kolegiu, orgánu příslušnému k řešení krize a ESMA.

7. Orgán příslušný k řešení krize po oznámení podle prvního pododstavce odstavce 6 může požadovat, aby ústřední protistrana kontaktovala možné kupující za účelem přípravy řešení své krize, s výhradou podmínek stanovených v čl. 41 a ustanovení o důvěrnosti stanovených v článku 71.

Článek 20

Odstranění vrcholného vedení a rady

Pokud dojde k významnému zhoršení finanční situace ústřední protistrany nebo ústřední protistrana poruší své zákonné povinnosti, včetně pravidel svého provozu, a jiná opatření přijatá podle článku 19 nejsou pro nápravu této situace dostatečná, mohou příslušné orgány požadovat odstranění celého vrcholného vedení nebo rady ústřední protistrany nebo jeho části.

Jmenování nového vrcholného vedení nebo rady se uskuteční v souladu s článkem 27 nařízení (EU) č. 648/2012 a podléhá schválení nebo souhlasu příslušného orgánu.

HLAVA V ŘEŠENÍ KRIZE

KAPITOLA I Cíle, podmínky a obecné zásady

Článek 21 Cíle řešení krize

1. Při používání nástrojů a uplatňování pravomocí k řešení krize vezme orgán příslušný k řešení krize ohled na všechny níže uvedené cíle řešení krize a vyváží je podle povahy a okolností každého jednotlivého případu:
 - a) zajištění kontinuity zásadních funkcí ústřední protistrany podle ozdravném plánu CPP, konkrétně:
 - i) včasné splnění závazků ústřední protistrany vůči jejím členům clearingového systému;
 - ii) průběžný přístup členů clearingového systému k cenným papírům nebo hotovostním účtům u ústřední protistrany a kolaterálu ve formě cenných papírů nebo hotových peněz drženému ústřední protistranou jménem těchto členů clearingového systému;
 - b) zajištění kontinuity vazeb na ostatní infrastruktury finančního trhu, jejichž přerušení by mělo významný negativní dopad na finanční stabilitu nebo včasnou realizaci funkcí plateb, clearingů, vypořádání a zaúčtování;
 - c) zamezení významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, zejména zabráněním šíření finančních problémů mezi finančními institucemi a udržení tržní disciplíny;
 - d) ochrana veřejných finančních prostředků tím, že se minimalizuje využití mimořádné veřejné finanční podpory;
 - e) minimalizace nákladů řešení krize pro všechny zainteresované strany a zamezení znehodnocení ústřední protistrany.
2. Rada a vrcholové vedení ústřední protistrany poskytují orgánu příslušnému k řešení krize veškerou nezbytnou pomoc pro dosažení cílů řešení krize.

Článek 22 Podmínky pro řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize přijme ve vztahu k ústřední protistraně opatření k řešení krize, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) ústřední protistrana je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný, jak je určeno některým z následujících orgánů:
 - i) příslušného orgánu po poradě s orgánem příslušným k řešení krize;
 - ii) orgánu příslušného k řešení krize po poradě s příslušným orgánem, pakliže má orgán příslušný k řešení krize potřebné nástroje pro učinění tohoto závěru;

- b) není reálný předpoklad, že alternativní opatření soukromého sektoru nebo dohledu, včetně přijatých opatření včasné intervence, tomuto selhání ústřední protistrany zabrání v přiměřeném časovém rámci, s ohledem na veškeré relevantní okolnosti;
- c) řešení krize je nutné ve veřejném zájmu, aby bylo dosaženo cílů řešení krize, pokud by ukončení činnosti ústřední protistrany v normálním úpadkovém řízení tyto cíle nesplnilo ve stejném rozsahu.

Pro účely písmene a) odrážky ii) příslušný orgán poskytne neprodleně všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že ústřední protistrana je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) ústřední protistrana porušuje nebo je pravděpodobné, že poruší požadavky svého povolení k činnosti způsobem, který by mohl být odůvodněním jeho odnětí podle článku 20 nařízení (EU) č. 648/2012;
- b) ústřední protistrana není schopna nebo je pravděpodobné, že nebude schopna zajistit některou svou zásadní funkci;
- c) ústřední protistrana není schopna nebo je pravděpodobné, že nebude schopna obnovit realizaci ozdravných postupů svou životaschopností;
- d) ústřední protistrana není schopna nebo je pravděpodobné, že nebude schopna zaplatit své dluhy nebo jiné závazky k datu jejich splatnosti;
- e) ústřední protistrana vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu.

Pro účely písmene e) nezahrnuje mimořádná veřejná finanční podpora veřejnou finanční podporu, která splňuje všechny následující podmínky:

- i) má formu státní záruky podpory nástrojů likvidity poskytnutých centrální bankou podle jejích podmínek, nebo formu státní záruky za nově vydané závazky;
- ii) státní záruky podle bodu i) jsou omezeny na solventní ústřední protistrany, podléhají konečnému schválení státní pomoci v rámci unie, jsou preventivní a dočasné, proporcionální k nápravě následků vážného narušení a nejsou určeny k úhradě ztrát, které utrpěla ústřední protistrana nebo které pravděpodobně utrpí v budoucnu;
- iii) státní záruky podle bodu i) jsou požadovány pro nápravu závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability.

- 3. Orgán příslušný k řešení krize může také přijmout opatření k řešení krize, pokud se domnívá, že ústřední protistrana uplatňuje nebo zamýšlí uplatnit opatření k řešení krize, která by mohla zabránit jejímu selhání, ale měla by závažný negativní dopad na finanční systém.
- 4. ESMA vydá pokyny na podporu sjednocení praxe dohledu a řešení krize pro případ okolností, kdy je ústřední protistrana považována za CCP, která selhala nebo pravděpodobně selže, do *[PO, vložte datum 12 měsíců od data vstupu tohoto nařízení v platnost]*.

Při vydávání těchto pokynů vezme ESMA v úvahu pokyny vydané podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU.

Článek 23 *Obecné zásady řešení krize*

Orgán příslušný k řešení krize přijme veškerá vhodná opatření pro použití nástrojů k řešení krize z článku 27 a výkonu pravomocí k řešení krize z článku 48 podle těchto zásad:

- a) všechny smluvní závazky a další ustanovení ozdravného plánu v ústřední protistraně jsou vymoženy, buď částečně, nebo v úplnosti, pokud se tak nestalo ještě před vstupem do procesu řešení krize, pokud orgán příslušný k řešení krize neurčí, že je vhodnější pro včasné dosažení cílů řešení krize použít nástroje a uplatnit pravomoci k řešení krize;
- b) po vymožení veškerých smluvních závazků a ustanovení podle písmene a) způsobem podle tohoto písmene nesou první ztráty akcionáři ústřední protistrany řešící krizi;
- c) po akcionářích nesou ztráty věřitelé ústřední protistrany v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení, není-li v tomto nařízení výslovně stanoveno jinak;
- d) věřitelům ústřední protistrany stejné třídy se dostane rovného zacházení;
- e) žádný z věřitelů ústřední protistrany neponese vyšší ztrátu, než by nesl za některé z následujících okolností:
 - i) orgán příslušný k řešení krize nepřijal žádné opatření k řešení krize podle článku 21 po selhání jednoho nebo více členů clearingového systému a věřitel byl místo toho vystaven případným nesplaceným závazkům podle provozních pravidel ústřední protistrany;
 - ii) ústřední protistrana ukončila svou činnost v běžném úpadkovém řízení a žádný člen clearingového systému neselhal;
- f) rada a vrcholné vedení ústřední protistrany řešící krizi jsou odvolány a nahrazeny, pokud orgán příslušný k řešení krize neusoudil, že pro dosažení cílů řešení krize je nezbytné zachovat stávající radu a vrcholné vedení nebo alespoň její část;
- g) orgány příslušné k řešení krize informovaly a radily se se zástupci zaměstnanců podle národních zákonů nebo zavedené praxe;
- h) pokud je ústřední protistrana členem skupiny, orgány příslušné k řešení krize vzaly v úvahu dopad na ostatní členy skupiny a na skupinu jako celek.

KAPITOLA II **Oceňování**

Článek 24 *Cíle oceňování*

1. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby všechna opatření k řešení krize byla realizována na základě ocenění a aby toto ocenění bylo spravedlivým, obezřelým a realistickým oceněním aktiv, závazků, práv a povinností ústřední protistrany.

2. Než orgán příslušný k řešení krize vyhlásí krizi ústřední protistrany, zajistí nejprve její ocenění, aby zjistil, zda jsou splněny podmínky pro řešení krize této instituce podle čl. 22 odst. 1.
3. Poté, co se orgán příslušný k řešení krize rozhodne vyhlásit řešení krize ústřední protistrany, zajistí druhé ocenění za účelem:
 - a) zajištění potřebných informací pro výběr vhodných opatření řešení krize;
 - b) zajištění úplného zaúčtování veškerých ztrát na aktivech a právech ústřední protistrany v okamžiku uplatnění nástrojů k řešení krize;
 - c) zajištění potřebných informací pro rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo rozpuštění nástrojů vlastnického práva a rozhodnutí o hodnotě a počtu emitovaných nebo převedených nástrojů vlastnického práva následkem výkonu pravomocí při řešení krize;
 - d) zajištění informací k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze nezajištěných závazků, včetně dluhových nástrojů;
 - e) pokud jsou použity nástroje k alokaci ztrát a pozic, zajištění informací pro rozhodnutí o rozsahu ztrát, které jsou uplatněny vůči nárokům postižených věřitelů, nesplaceným závazkům nebo pozicím ve vztahu k ústřední protistraně;
 - f) je-li použit nástroj překlenovací ústřední protistrany, zajištění informací k rozhodnutí o aktivech, závazcích, právech a povinnostech nebo nástrojích vlastnického práva, které mají být převedeny na překlenovací ústřední protistranu, a rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být vyplaceno ústřední protistraně v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům nástrojů vlastnického práva;
 - g) je-li použit nástroj prodeje podniku, zajištění informací k rozhodnutí o aktivech, závazcích, právech a povinnostech nebo nástrojích vlastnického práva, které mají být převedeny na třetí stranu jako kupujícího, aby orgán příslušný k řešení krize porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely článku 40.

Pro účely písmene d) vezme ocenění v úvahu veškeré ztráty, které by mohly být absorbovány vymožením nesplacených závazků členů clearingového systému nebo jiných třetích stran vůči ústřední protistraně, a úroveň konverze uplatnitelnou pro dluhové nástroje.

4. Ocenění podle odstavců 2 a 3 může být předmětem odvolání podle článku 72 pouze společně s rozhodnutím o použití nástroje nebo výkonu pravomoci k řešení krize.

Článek 25

Požadavky na oceňování

1. Orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby ocenění podle článku 24 bylo provedeno:
 - a) osobou nezávislou na veškerých státních orgánech a ústřední protistraně;
 - b) orgánem příslušným k řešení krize, pokud by toto ocenění nebylo možno provést osobou podle písmene a).
2. Ocenění podle článku 24 bude považováno za konečné, pokud bude provedeno osobou podle písmene a) odstavce 1 a budou splněny všechny požadavky tohoto článku.

3. Bez ohledu na rámec státní pomoci EU, kde se uplatňuje, musí být konečné ocenění založeno na obezřetných předpokladech a nesmí předpokládat žádné potenciální poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory, nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou ani jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek zajištění, obsahu a úrokové sazby ústřední protistraně od okamžiku zahájení řešení její krize. Ocenění rovněž musí vzít v úvahu potenciální refundaci přiměřených nákladů vynaložených ústřední protistranou v režimu řešení krize v souladu s čl. 27 odst. 9.
4. konečné ocenění bude doplněno následujícími informacemi v držení ústřední protistrany:
- a) aktualizovanou účetní uzávěrkou a zprávou o finanční situaci ústřední protistrany, včetně zbývajících předfinancovaných zdrojů a nesplacených finančních závazků;
 - b) zápisy o vypořádaných smlouvách podle článku 29 nařízení (EU) č. 648/2012;
 - c) informacemi o tržní a účetní hodnotě jejich aktiv, závazků a pozic, včetně souvisejících nároků a nesplněných závazků splatných ústřední protistraně.
5. Konečné ocenění bude obsahovat rozdělení věřitelů do tříd podle priority na základě příslušného insolvenčního zákona. Bude také zahrnovat odhad očekávaného zacházení s každou třídou akcionářů a věřitelů po uplatnění zásady podle písmene e) článku 23.
- Odhad, o němž se hovoří v prvním pododstavci, nesmí poškodit ocenění podle článku 61.
6. S přihlédnutím k regulačním technickým normám, které byly sestaveny podle čl. 36 odst. 14 a 15 směrnice 2014/59/EU sestaví ESMA návrh regulačních technických norem, které stanoví:
- a) okolnosti, za nichž bude osoba pro účely odstavce 1 tohoto článku považována za nezávislou jak na orgánu příslušnému k řešení krize, tak na ústřední protistraně;
 - b) metodologii posuzování hodnoty aktiv a závazků ústřední protistrany;
 - c) oddělení ocenění podle článků 24 a 61.

Orgán pro cenné papíry a trhy předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do [*PO: vložte datum: 12 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 26 *Prozatímní ocenění*

1. Ocenění podle článku 24, které nesplňuje požadavky stanovené čl. 25 odst. 2, se považuje za prozatímní ocenění.
- Prozatímní ocenění zahrnuje rezervu na dodatečné ztráty a její náležité odůvodnění.

2. Pokud orgán příslušný k řešení krize přijme opatření k řešení krize na základě tohoto prozatímního ocenění, musí zajistit provedení konečného ocenění co nejdříve.
- Orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby konečné ocenění podle prvního pododstavce:
- a) umožnilo plné zaúčtování ztrát ústřední protistrany v jejím účetnictví;
 - b) poskytlo informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 3.
3. Pokud by byl odhad čisté hodnoty aktiv ústřední protistrany v konečném ocenění vyšší než v prozatímním ocenění, pak orgán příslušný k řešení krize může:
- a) zvýšit hodnotu pohledávek postižených věřitelů, které budou odepsány nebo restrukturalizovány;
 - b) požadovat od překlenovací ústřední protistrany, aby ve vztahu k aktivům, závazkům, právům a povinnostem ústřední protistrany v režimu řešení krize této protistraně, případně ve vztahu k nástrojům vlastnického práva vlastníkům těchto nástrojů uhradila další protiplnění.
4. S přihlédnutím k regulačním technickým normám, které byly sestaveny podle čl. 36 odst. 15 směrnice 2014/59/EU sestaví ESMA návrh regulačních technických norem, které stanoví pro účely odstavce 1 tohoto článku metodologii výpočtu rezervy na dodatečné ztráty pro zařazení do prozatímního ocenění.
- Orgán pro cenné papíry a trhy předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do [*PO: vložte datum: 12 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost*].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA III

Nástroje k řešení krize

ODDÍL 1

OBEČNÉ ZÁSADY

Článek 27

Obecná ustanovení o nástrojích k řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize přijmou opatření k řešení krize podle článku 21, přičemž použijí jednotlivě nebo ve vzájemné kombinaci kterékoliv z následujících nástrojů k řešení krize:
- a) nástroje k alokaci ztrát a pozic;
 - b) nástroje odpisu a konverze;
 - c) nástroj převodu činnosti;
 - d) nástroj překlenovací ústřední protistrany;
 - e) jakýkoliv jiný nástroj k řešení krize, který je konsistentní s články 21 a 23.
2. V případě systémové krize může orgán příslušný k řešení krize také poskytnout mimořádnou veřejnou finanční podporu použitím státních stabilizačních nástrojů

podle článků 45, 46 a 47 za podmínky předběžného a konečného schválení v rámci systému státní pomoci ve státech Unie.

3. Před uplatněním nástrojů podle odstavce 1 orgán příslušný k řešení krize nejprve vymůže:
- a) stávající a nevypořádaná práva ústřední protistrany včetně smluvních závazků členů clearingového systému provést kupní opce, poskytnout ústřední protistraně další zdroje nebo přijmout pozice členů clearingového systému, kteří selhali, ať už formou aukce nebo jinými dohodnutými prostředky podle provozních pravidel ústřední protistrany;
 - b) jakékoliv jiné stávající a nevypořádané smluvní závazky zavazující smluvní strany jiné než členy clearingového systému k poskytnutí jakékoliv formy finanční podpory ústřední protistraně.

Pokud v rozumné době nelze tyto smluvní závazky podle písmen a) a b) vymoci v úplnosti, pak je orgán příslušný k řešení krize může vymáhat alespoň částečně.

4. Odchylně od odstavce 3 se stanoví, že orgán příslušný k řešení krize může ustoupit od plného nebo částečného vymáhání příslušných stávajících a nevypořádaných závazků, aby zamezil významnému negativnímu dopadu na finanční systém nebo rozsáhlému šíření krize, nebo pokud by použití nástrojů podle odstavce 1 bylo k včasnému dosažení cílů řešení krize vhodnější.
5. Orgán příslušný k řešení krize požaduje, aby ústřední protistrana emitovala nástroje vlastnického práva pro upsání všemi členy clearingového systému, kteří neselhali a na které byly uplatněny nástroje k alokaci ztrát a pozic v rozporu s provozními pravidly ústřední protistrany, v důsledku čehož tento člen clearingového systému, který neselhal, utrpěl finanční ztrátu. Počet nástrojů vlastnického práva emitovaných pro každého postiženého člena clearingového systému, který neselhal, musí být v poměru k jeho ztrátě a zohlednit všechny dosud nevypořádané smluvní závazky tohoto člena clearingového systému vůči dotyčné ústřední protistraně.
- Počet nástrojů vlastnického práva, které mají být upsány členy clearingového systému, kteří neselhali, nebo na ně převedeny, vychází z ocenění provedeného v souladu s čl. 24 odst. 3.
6. Pokud uplatnění nástroje k řešení krize mimo nástroje odpisu a konverze povede ke ztrátám členů clearingového systému, uplatní orgán příslušný k řešení krize pravomoc odpisu a konverze nástrojů vlastnického práva a dluhových nástrojů a dalších nezajištěných závazků těsně před použitím příslušného nástroje k řešení krize nebo společně s ním.
7. Pokud jsou použity pouze nástroje k řešení krize podle odst. 1 písm. c) a d), a převodu podle článků 40 a 42 podléhá pouze část aktiv, práv, povinností a závazků ústřední protistrany řešící krizi, je zbytek této ústřední protistrany zrušen v normálním úpadkovém řízení a je ukončena jeho činnost.
8. Na převody aktiv, práv, povinností a závazků ústřední protistrany v krizi, na niž byly použity nástroje k řešení krize nebo státní nástroje finanční stabilizace, se neuplatní pravidla národní insolvenční legislativy týkající se neplatnosti nebo nevymahatelnosti právních úkonů ke škodě věřitelů.

9. Orgán příslušný k řešení krize může získat zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů či pravomocí k řešení krize nebo vládních nástrojů finanční stabilizace některým z těchto způsobů:
- a) od ústřední protistrany v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel;
 - b) z úhrady prodeje podniku kupujícím, kde byl použit tento nástroj;
 - c) z výtěžku zrušení překlenovací ústřední protistrany jakožto přednostní věřitel.
10. Při použití nástrojů k řešení krize orgány příslušné k řešení krize zajistí na základě ocenění splňujícího podmínky článku 25 úplné rozdělení ztrát, doplnění předfinancovaných zdrojů ústřední protistrany nebo překlenovací ústřední protistrany, a jejich rekapitalizaci.

ODDÍL 2

NÁSTROJE K ALOKACI POZIC A NÁSTROJE K ALOKACI ZTRÁT

Článek 28

Cíl a rozsah nástrojů k alokaci ztrát a pozic

1. Orgány příslušné k řešení krize používají nástroj k alokaci pozic používat podle článku 29 a nástroje k alokaci ztrát podle článků 30 a 31.
2. Nástroje podle odstavce 1 se budou používat ve vztahu ke všem smlouvám na clearingové služby a zajištění poskytovaná pro tyto služby pro ústřední protistranu.
3. Orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj k alokaci pozic podle článku 29 za účelem vyrovnaní účtů ústřední protistrany, případně překlenovací ústřední protistrany.

Orgány příslušné k řešení krize použít nástroje k alokaci ztrát podle článků 30 a 31 pro následující účely:

- a) na pokrytí ztrát ústřední protistrany oceněných podle čl. 27 odst. 10;
- b) na obnovu schopnosti ústřední protistrany platit své finanční závazky k datu jejich splatnosti;
- c) za účelem rekapitalizace ústřední protistrany a doplnění jejich předfinancovaných finančních zdrojů v rozsahu dostatečném pro obnovu její schopnosti plnit podmínky schválení její obchodní činnosti a provádět své zásadní funkce;
- d) na dosažení výsledků podle písmen a), b) a c) ve vztahu k překlenovací ústřední protistraně;
- e) na podporu převodu podniku ústřední protistrany nástroje prodeje podniku solventní třetí straně.

Článek 29

Ukončení smluv - částečné nebo úplné

1. Orgán příslušný k řešení krize může ukončit některé nebo všechny z těchto smluv:
 - a) smlouvy člena clearingového systému v selhání;
 - b) smlouvy týkající se postižené clearingové služby nebo kategorie aktiv;
 - c) smlouvy ústřední protistrany v režimu řešení krize.

2. Orgán příslušný k řešení krize může smlouvy podle odst. 1 písm. a) ukončit pouze tehdy, pokud převod aktiv a pozic, který z nich plyne, neproběhl ve smyslu čl. 48 odst. 5 a 6 nařízení (EU) č. 648/2012.
3. Orgán příslušný k řešení krize je povinen o datu ukončení smlouvy podle odstavce 1 informovat veškeré relevantní členy clearingového systému.
4. Před ukončením jakékoliv smlouvy podle odstavce 1 provede orgán příslušný k řešení krize tyto kroky:
 - a) požádá ústřední protistranu v krizi o ocenění každé smlouvy a aktualizaci účetních zůstatků všech členů clearingového systému;
 - b) určí čistou výši závazku splatného každým členem clearingového systému nebo tomuto členu clearingového systému, s přihlédnutím ke každé splatné, avšak nezaplacené proměnné marži včetně splatné proměnné marže plynoucí z ocenění smluv podle písmene a);
 - c) oznámí každému členu clearingového systému stanovenou částku a provede její inkaso.
5. Pokud člen clearingového systému, který neselhal, není schopen částku určenou podle odstavce 4 v čisté výši uhradit, může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby ústřední protistrana vyhlásila selhání tohoto člena clearingového systému, který neselhal, a použila jeho původní marži a příspěvek do fondu pro riziko selhání podle článku 45 nařízení (EU) č. 648/2012.
6. Pokud orgán příslušný k řešení krize ukončí jednu nebo více smluv typu uvedeného v odst. 1 písm. a), b) a c), zakáže ústřední protistraně clearing jakékoli nové smlouvy stejného typu jako ukončená smlouva.

Orgán příslušný k řešení krize může povolit ústřední protistraně obnovu clearingů těchto typů smluv pouze při splnění následujících podmínek:

 - a) ústřední protistrana splňuje požadavky nařízení (EU) č. 648/2012;
 - b) orgán příslušný k řešení krize vydá a zveřejní oznámení k tomuto účelu prostředky uvedenými v čl. 70 odst. 3.

Článek 30

Snížení hodnoty příjmů splatných ústřední protistranou členům clearingového systému, kteří neselhali

1. Orgán příslušný k řešení krize může snížit hodnotu platebních závazků ústřední protistrany vůči členům clearingového systému, kteří neselhali, pokud tyto závazky plynou z příjmů splatných podle procesů ústřední protistrany pro výplaty proměnných marží nebo ekonomicky totožných plateb.
2. Orgán příslušný k řešení krize vypočte snížení platebních závazků podle odstavce 1 podle mechanismu nestranného rozdělení určeného v ocenění provedeném podle čl. 24 odst. 3 a sděleného členům clearingového systému ihned po uplatnění tohoto nástroje k řešení krize. Celkové snížení čistých příjmů členů clearingového systému bude provedeno poměrně k výši dlužné částky, která jim má být zaplacená ústřední protistranou.

3. Snížení hodnoty splatných zisků je účinné a okamžitě závazné pro ústřední protistranu a postižené členy clearingového systému od okamžiku přijetí tohoto opatření k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize.
4. Člen clearingového systému, který neselhal, není oprávněn v žádném následném řízení vůči ústřední protistraně nebo její nástupnické společnosti vznášet jakékoliv nároky plynoucí z tohoto snížení platebních závazků ústřední protistrany podle odstavce 1.
5. Pokud orgán příslušný k řešení krize sníží hodnotu splatných zisků jen částečně, zůstane zbytek splatné částky vůči členu clearingového systému, který neselhal, splatným dluhem vůči němu.

Článek 31

Výzva k peněžnímu příspěvku pro řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize může od členů clearingového systému, kteří neselhali, požadovat peněžní příspěvek ústřední protistraně řešící krizi až do výše jejich příspěvku do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany.

Pokud ústřední protistrana vede více fondů pro riziko selhání, pak se příspěvek člena clearingového systému podle prvního pododstavce bude rovnat jeho příspěvku do fondu nebo fondů pro riziko selhání pro postiženou clearingovou službu nebo kategorii aktiv.

Orgán příslušný k řešení krize může zveřejnit výzvu k peněžnímu příspěvku pro řešení krize bez ohledu na to, zda byly vyčerpány všechny smluvní závazky vyžadující peněžní příspěvek od členů clearingového systému, kteří neselhali.

Orgán příslušný k řešení krize určí částku peněžního příspěvku každého člena clearingového systému, který neselhal, podle výše jeho příspěvku do fondu pro riziko selhání.

2. Pokud člen clearingového systému, který neselhal, tento příspěvek nezaplatí, může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby ústřední protistrana vyhlásila selhání příslušného člena clearingového systému a použila původní marži a příspěvek do fondu pro riziko selhání tohoto člena clearingového systému podle článku 45 nařízení (EU) č. 648/2012.

ODDÍL 3

ODPISY A KONVERZE NÁSTROJŮ VLASTNICKÉHO PRÁVA A DLUHOVÝCH NÁSTROJŮ A DALŠÍCH NEZAJIŠTĚNÝCH ZÁVAZKŮ

Článek 32

Požadavek na odpis a konverzi nástrojů vlastnického práva a dluhových nástrojů a dalších nezajištěných závazků

1. Orgán příslušný k řešení krize použije nástroje odpisu a konverze podle článku 33 na nástroje vlastnického práva a dluhové nástroje emitované ústřední protistranou v krizi nebo na další nezajištěné závazky za účelem absorpce ztráty, rekapitalizace příslušné ústřední protistrany nebo překlenovací ústřední protistrany nebo na podporu použití nástroje prodeje podniku.

Orgán příslušný k řešení krize také použije nástroj odpisu a konverze podle článku 33 pro nástroje vlastnického práva a dluhové nástroje emitované mateřským podnikem ústřední protistrany v krizi, pokud jsou nástroje vlastnického práva emitované mateřským podnikem použity na splnění kapitálových požadavků ústřední protistrany podle článku 16 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo byly tyto nástroje vlastnického práva nebo dluhové nástroje emitovány za účelem financování této ústřední protistrany a plně absorbují její ztráty nebo představují podřízené nároky v normálním úpadkovém řízení.

2. Na základě ocenění provedeného podle čl. 24 odst. 3 určí orgán příslušný k řešení krize:
 - a) částku odpisu nástrojů vlastnického práva a dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků s ohledem na ztráty, které mají být absorbovány vymáháním splatných závazků členů clearingového systému nebo jiných třetích stran, které tyto členové nebo třetí strany dluží dané ústřední protistraně;
 - b) částku konverze dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků na nástroje vlastnického práva za účelem obnovy plnění obezřetných požadavků danou ústřední protistranou nebo překlenovací ústřední protistranou.

Článek 33

Ustanovení rozhodná pro odpisy a konverze nástrojů vlastnického práva a dluhových nástrojů a dalších nezajištěných závazků

1. Orgán příslušný k řešení krize použije nástroj odpisu a konverze podle priority nároků uplatnitelných v rámci běžného úpadkového řízení.
2. Před snížením nebo konverzí jistiny dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků sníží orgán příslušný k řešení krize nominální hodnotu nástrojů vlastnického práva v poměru ke ztrátám, v případě nutnosti až do výše jejich plné hodnoty.

Pokud si podle ocenění provedeného podle čl. 24 odst. 3 ústřední protistrana po snížení hodnoty nástrojů vlastnického práva udrží kladnou čistou hodnotu, orgán příslušný k řešení krize tyto nástroje vlastnického práva zruší nebo rozpustí, podle okolností.
3. Orgán příslušný k řešení krize sníží, konvertuje nebo provede oboje ve vztahu k jistině dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků v míře potřebné pro dosažení cílů řešení krize, v případě potřeby až do výše její plné hodnoty.
4. Orgán příslušný k řešení krize nepoužije nástroje odpisu a konverze ve vztahu k těmto závazkům:
 - a) závazky vůči zaměstnancům ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou;
 - b) závazky vůči obchodním věřitelům, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb dané ústřední protistraně nutných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;
 - c) závazky vůči daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného úpadkového práva přednostními závazky;
 - d) závazky vůči systémům nebo provozovatelům systémů podle směrnice 98/26/ES.

5. Pokud bude snížena pomyslná částka nástroje vlastnického práva nebo částka jistiny dluhového nástroje nebo jiného nezajištěného závazku, uplatní se následující podmínky:
- a) toto snížení bude trvalé;
 - b) držitel nástroje nebude oprávněn z titulu tohoto snížení vznášet žádné nároky, s výjimkou již vzniklých závazků, odpovědnosti za škody vzniklé z odvolání napadajícího legálnost tohoto snížení a nároků na základě nástrojů vlastnického práva emitovaných nebo převedených podle odstavce 6;
 - c) pokud bude snížení pouze částečné, zůstane dohoda, na jejímž základě nástroj původně vznikl, v platnosti pro zbytkovou hodnotu tohoto nástroje s tím, že budou provedeny odpovídající změny této dohody vyžadované provedeným snížením.
- Písmeno a) nebrání orgánům příslušným k řešení krize v uplatnění mechanismu odpisu na odškodnění držitelů dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků a posléze držitelů nástrojů vlastnického práva, pokud bude zjištěno, že úroveň odpisu vycházející z prozatímního ocenění přesahuje potřebnou částku vypočtenou na základě konečného ocenění podle čl. 26 odst. 2.
6. Pokud bude provedena konverze dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků podle odstavce 3, může orgán příslušný k řešení krize požadovat od ústřední protistrany nebo jejího mateřského podniku emitování nebo převod nástrojů vlastnického práva na držitele těchto dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků.
7. Orgán příslušný k řešení krize provede konverzi dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků podle odstavce 3 pouze v případě splnění následujících podmínek:
- a) orgán příslušný k řešení krize obdržel souhlas příslušného orgánu mateřského podniku, který je povinen tyto nástroje vlastnického práva vydat;
 - b) tyto nástroje vlastnického práva se vydají předtím, než daná ústřední protistrana emituje jakékoli nástroje vlastnického práva pro účely poskytnutí kapitálu ze strany státu nebo vládního subjektu;
 - c) sazba konverze představuje odpovídající kompenzaci pro postižené držitele dluhopisů, jaké by se jim dostalo v běžném úpadkovém řízení.
- Po konverzi dluhových nástrojů nebo jiných nezajištěných závazků na nástroje vlastnického práva budou tyto neprodleně po konverzi upsány nebo převedeny.
8. Pro účely odstavce 7 zajistí orgán příslušný k řešení krize v kontextu vypracování a aktualizace plánu řešení krize ústřední protistrany a jako součást pravomoci odstraňovat překážky způsobilosti ústřední protistrany k řešení krize, aby ústřední protistrana mohla kdykoliv emitovat potřebný počet nástrojů vlastnického práva.

Článek 34

Účinky odepisování a konverze

Orgán příslušný k řešení krize provede nebo bude požadovat provedení všech administrativních a procesních úkonů potřebných pro účinnost použitého nástroje odpisu a konverze, včetně:

- a) změny ve všech příslušných registrech;

- b) vyloučení z kotace nebo vyřazení nástrojů vlastnického práva či dluhových nástrojů z obchodování;
- c) kotování nebo přijetí k obchodování nových nástrojů vlastnického práva;
- d) znovuzařazení do kotování nebo znovupřijetí jakýchkoli dluhových nástrojů, které byly odepsány, bez požadavku na vydání prospektu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES³¹.

Článek 35

Odstranění procesních překážek odpisů a konverzí

Pokud bude uplatněn druhý pododstavec čl. 32 odst. 1, bude příslušný orgán požadovat od ústřední protistrany nebo jejího mateřského podniku průběžné udržování dostatečného počtu nástrojů vlastnického práva pro zajištění, aby tato ústřední protistrana nebo její mateřský podnik mohly emitovat dostatečný počet nových nástrojů vlastnického práva tak, aby mohla efektivně probíhat konverze na nástroje vlastnického práva a jejich upisování.

Orgán příslušný k řešení krize použije nástroje odpisu a konverze bez ohledu na znění příslušných ustanovení základacích dokumentů nebo stanov příslušné ústřední protistrany, včetně ustanovení o předkupním právu akcionářů nebo požadavku souhlasu akcionářů se zvýšením kapitálu.

Článek 36

Předložení plánu reorganizace obchodní činnosti

1. Do měsíce od použití nástrojů podle článku 32 sestaví ústřední protistrany plán reorganizace obchodní činnosti podle článku 37 a předloží jej orgánu příslušnému k řešení krize. Pokud se použije rámec Unie pro státní podporu, musí být tento plán slučitelný s plánem restrukturalizace, jež má ústřední protistrana povinnost podle uvedeného rámce předložit Komisi.

Kde to pro dosažení cílů řešení krize bude nutné, může orgán příslušný k řešení krize prodloužit lhůtu uvedenou v prvním pododstavci až na dva měsíce.

2. Pokud existuje povinnost oznámit plán restrukturalizace v rámci státní pomoci EU, pak se na předložení plánu reorganizace obchodní činnosti nebude vztahovat lhůta pro oznámení plánu restrukturalizace podle rámce státní pomoci EU.
3. Orgán příslušný k řešení krize předloží plán reorganizace obchodní činnosti a jeho revize podle článku 38 příslušnému orgánu a kolegiu k řešení krize.

Článek 37

Obsah plánu reorganizace obchodní činnosti

1. Plán reorganizace obchodní činnosti podle článku 36 stanoví opatření zaměřená na obnovu dlouhodobé životaschopnosti ústřední protistrany nebo částí jejího podniku v přiměřené lhůtě. Uvedená opatření vycházejí z realistických předpokladů o hospodářských podmínkách a podmínkách na finančních trzích, za nichž bude ústřední protistrana fungovat.

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

Plán reorganizace obchodní činnosti musí zohledňovat současný a potenciální budoucí stav finančních trhů a brát v úvahu nejoptimističtější a nejpesimističtější předpoklady, včetně kombinace událostí, které umožňují identifikovat hlavní slabé stránky ústřední protistrany. Předpoklady se porovnávají s vhodnými referenčními hodnotami pro celý sektor.

2. Plán reorganizace obchodní činnosti musí obsahovat alespoň tyto prvky:
 - a) podrobnou analýzu faktorů a okolností, které způsobily, že ústřední protistrana selhala nebo je její selhání pravděpodobné;
 - b) popis opatření pro obnovu dlouhodobé životaschopnosti ústřední protistrany;
 - c) harmonogram realizace uvedených opatření.
3. Opatření pro obnovu dlouhodobé životaschopnosti ústřední protistrany mohou zahrnovat:
 - a) reorganizaci a restrukturalizaci činností ústřední protistrany;
 - b) změny provozních systémů a infrastruktury ústřední protistrany;
 - c) prodej aktiv nebo druhů obchodní činnosti.

Článek 38

Vyhodnocení a přijetí plánu reorganizace obchodní činnosti

1. Do měsíce od předložení plánu reorganizace obchodní činnosti ústřední protistranou podle čl. 36 odst. 1 posoudí orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán, zda jsou opatření uvedená v tomto plánu schopna spolehlivě obnovit dlouhodobou životaschopnost ústřední protistrany.

Pokud orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán dojdou k závěru, že by plán uvedeného cíle obnovy dlouhodobé životaschopnosti ústřední protistrany dosáhl, orgán příslušný k řešení krize jej schválí.
2. Pokud orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán dojdou k závěru, že by plán uvedeného cíle obnovy dlouhodobé životaschopnosti ústřední protistrany nedosáhl, orgán příslušný k řešení krize oznámí své obavy ústřední protistraně a požádá o předložení pozměněného plánu s vyřešením těchto obav do dvou týdnů od tohoto oznámení.
3. Orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán předložený pozměněný plán znovu posoudí a do týdne od jeho obdržení oznámí ústředí protistraně, zda byly jejich obavy uspokojivě vyřešeny nebo zda jsou potřebné další změny.

Článek 39

Zavedení a monitorování plnění plánu reorganizace obchodní činnosti

1. Ústřední protistrana plán reorganizace své obchodní činnosti zavede a předloží o tom zprávu orgánu příslušnému k řešení krize a příslušnému orgánu a pak na požádání nebo alespoň dvakrát do roka bude předkládat zprávy o postupu realizace.
2. Orgán příslušný k řešení krize, po dohodě s příslušným orgánem, může v případě potřeby požadovat od ústřední protistrany revizi tohoto plánu, aby bylo dosaženo cíle stanoveného v čl. 37 odst. 1.

Ústřední protistrana je povinna revizi podle prvního pododstavce předložit orgánu příslušnému k řešení krize k posouzení podle čl. 38 odst. 3.

ODDÍL 4

NÁSTROJ PŘEVODU ČINNOSTI

Článek 40

Nástroj převodu činnosti

1. Orgán příslušný k řešení krize může na kupujícího, který není překlenovací ústřední protistrana, převést následující:
 - a) nástroje vlastnického práva emitované ústřední protistranou v režimu řešení krize;
 - b) jakákoli aktiva, práva, povinnosti nebo závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize.

K převodu uvedenému v prvním pododstavci dochází bez získání souhlasu akcionářů ústřední protistrany nebo jakékoli třetí strany jiné než nabyvatel a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků na základě právních předpisů týkajících se obchodních společností nebo cenných papírů, s výjimkou ustanovení článku 41.

2. Převod podle odstavce 1 se provádí za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.

Pro účely prvního pododstavce učiní orgán příslušný k řešení krize přiměřené kroky k dosažení obchodních podmínek odpovídajících ocenění podle čl. 24 odst. 3.

3. Pokud není v tomto nařízení uvedeno jinak, úhrada ceny prodáváného podniku jeho kupujícím bude sloužit ve prospěch:
 - a) majitelů nástrojů vlastnického práva, pokud byl převod činnosti uskutečněn převodem nástrojů vlastnického práva emitovaných ústřední protistranou v režimu řešení krize z držitelů těchto nástrojů na kupujícího;
 - b) ústřední protistrany v režimu řešení krize, pokud byl převod činnosti uskutečněn převodem některých nebo všech aktiv nebo závazků této ústřední protistrany na kupujícího.
 - c) členů clearingového systému, kteří neselhali a kteří před vyřešením krize utrpěli ztrátu.

Rozdělení úhrady ceny prodáváného podniku kupujícím se provádí podle postupné ochrany proti selhání ústřední protistrany podle článků 43 a 45 nařízení (EU) č. 648/2012 a priorit nároků v rámci standardního úpadkového řízení.

4. Orgán příslušný k řešení krize může uplatnit pravomoc převodu podle odstavce 1 víc než jednou za účelem doplňkového převodu nástrojů vlastnického práva emitovaných ústřední protistranou nebo podle okolností aktiv, práv, povinností a závazků ústřední protistrany.
5. Orgán příslušný k řešení krize může se souhlasem kupujícího převést aktiva, práva, povinnosti a závazky, které byly převedeny na kupujícího, zpět na ústřední protistranu a nástroje vlastnického práva zpět na jejich původní vlastníky.

Pokud orgán příslušný k řešení krize využije pravomoci převodu podle prvního pododstavce, ústřední protistrana nebo původní vlastníci si vezmou svá aktiva, závazky, práva, povinnosti či nástroje vlastnického práva zpět.

6. Převod podle odstavce 1 proběhne bez ohledu na to, zda kupující je oprávněn poskytovat služby a provádět činnosti plynoucí z této akvizice.

Pokud kupující nebude oprávněn poskytovat služby nebo provádět činnosti plynoucí z akvizice, pak orgán příslušný k řešení krize po poradě s příslušným orgánem provede odpovídající hloubkovou kontrolu ve společnosti kupujícího a zajistí, aby si kupující co nejdříve, nejpozději do měsíce od použití nástroje prodeje podniku, o povolení příslušných činností zažádal. Příslušný orgán zajistí urychlené vyřízení takových žádostí.

7. Pokud převod nástrojů vlastnického práva podle odstavce 1 povede k akvizici nebo rozšíření akcionářských práv podle čl. 31 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012, provede příslušný orgán posouzení podle příslušného článku v termínu, který ani nezdrží uplatnění nástroje prodeje podniku, ani nezabrání dosažení relevantních cílů řešení krize.

8. Pokud příslušný orgán neprovede posouzení podle odstavce 7 k datu účinků převodu nástrojů vlastnického práva, uplatní se následující:

- a) převod nástrojů vlastnického práva nabude právní moci ihned k datu jejich převodu;
- b) v průběhu lhůty pro posouzení a jakékoli lhůty pro prodej nástrojů vlastnického práva stanovené v písmeni f) je pozastaveno hlasovací právo nabyvatele spojené s těmito nástroji vlastnického práva a toto právo má pouze orgán příslušný k řešení krize, který není povinen vykonat a nenese žádnou odpovědnost za výkon nebo zdržení se výkonu takového hlasovacího práva;
- c) v průběhu lhůty pro posouzení a jakékoli lhůty pro prodej nástrojů vlastnického práva stanovené v písmeni f) se na tento převod neuplatní žádné pokuty a opatření v případě porušení požadavků na akvizici nebo dispozici s akcionářskými právy podle článku 12 nařízení (EU) č. 648/2012;
- d) příslušný orgán písemně oznámí orgánu příslušnému k řešení krize a nabyvateli výsledek svého posouzení podle článku 32 nařízení (EU) č. 648/2012 ihned po jeho dokončení;
- e) pokud příslušný orgán nebude proti převodu nic namítat, budou hlasovací práva spojená s převáděnými nástroji vlastnického práva považována za plně převedena na nabyvatele od data oznámení podle písmene d);
- f) pokud bude mít příslušný orgán proti převodu nástrojů vlastnického práva námitky, bude nadále platit písmeno b) a orgán příslušný k řešení krize může po zvážení tržních podmínek stanovit období, během nějž nabyvatel bude povinen tyto nabyté nástroje vlastnického práva opět prodat.

9. Pro účely výkonu práva poskytovat služby v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012 se kupující považuje za pokračování ústřední protistrany v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež tato ústřední protistrana vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům, povinnostem nebo závazkům.

10. Nabyvatel podle odstavce 1 smí uplatňovat členská práva ústřední protistrany na přístup k platebním a účetním systémům nebo jiné infrastruktuře finančního trhu, pokud splní kritéria členství nebo účasti na těchto systémech nebo infrastrukturách.
Pokud nabyvatel kritéria uvedená v prvním pododstavci nesplní, může nadále tato práva ústřední protistrany vykonávat a přistupovat k těmto systémům a infrastrukturám po dobu stanovenou orgánem příslušným k řešení krize. Tato doba nesmí přesáhnout 12 měsíců.
11. Nabyvateli nebude bráněno v přístupu k platebním a účetním systémům ani jiné infrastruktuře finančního trhu na základě nedosažení ratingu některé ratingové agentury nebo proto, že tento rating bude nižší, než je pro přístup k těmto systémům a infrastrukturám požadováno.
12. Pokud není v tomto nařízení uvedeno jinak, akcionáři, věřitelé, členové clearingového systému a klienti ústřední protistrany řešící krizi a další třetí strany, jejichž aktiva, práva, povinnosti nebo závazky nejsou převáděny, nebudou mít na převáděná práva, povinnosti, aktiva a závazky ani v souvislosti s nimi žádná práva.

Článek 41

Nástroj převodu činnosti: procesní požadavky

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize použije ve vztahu k ústřední protistraně řešící krizi nástroj převodu činnosti, bude povinen veřejně oznámit tento převod nebo zajistit uvedení příslušných aktiv, závazků, práv a povinností nebo nástrojů vlastnického práva, které mají být převedeny, na trh. Soubory práv, povinností, aktiv a závazků lze uvádět na trh odděleně.
2. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, uskuteční se uvedení na trh podle odstavce 1 v souladu s těmito kritérii:
 - a) je co nejtransparentnější a podstatně nezkresluje aktiva, práva, povinnosti, závazky nebo nástroje vlastnického práva této ústřední protistrany s ohledem na okolnosti a zejména na potřebu udržet finanční stabilitu;
 - b) nepřiměřeně neupřednostňuje ani nediskriminuje konkrétní potenciální kupující;
 - c) je prosté jakéhokoli střetu zájmů;
 - d) zohledňuje potřebu uskutečnit rychlá opatření k řešení krize;
 - e) usiluje o dosažení nejvyšší možné prodejní ceny za dotčené nástroje vlastnického práva, aktiva, práva, povinnosti nebo závazky.Kritéria uvedená v prvním pododstavci krize nebrání orgánu příslušnému k řešení kontaktovat konkrétní potenciální kupující.
3. Odchylně od odstavce 1 se stanoví, že orgán příslušný k řešení krize může uvést aktiva, závazky, práva, povinnosti a nástroje vlastnického práva na trh bez dodržení kritérií uvedených v odstavci 2, pokud by jejich dodržení bránilo splnění jednoho nebo více cílů řešení krize.

ODDÍL 5

NÁSTROJ PŘEKLENOVACÍ ÚSTŘEDNÍ PROTISTRANY

Článek 42

Nástroj překlenovací ústřední protistrany

1. Orgán příslušný k řešení krize může na překlenovací ústřední protistranu převést následující:
 - a) nástroje vlastnického práva emitované ústřední protistranou v režimu řešení krize;
 - b) jakákoli aktiva, práva, povinnosti nebo závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize.

K převodu uvedenému v prvním pododstavci může dojít bez získání souhlasu akcionářů ústřední protistrany v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než překlenovací ústřední protistrana a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků na základě právních předpisů týkajících se obchodních společností nebo cenných papírů, s výjimkou ustanovení článku 43.

2. Překlenovací ústřední protistrana je právnická osoba, která splňuje všechny tyto požadavky:
 - a) je řízena orgánem příslušným k řešení krize a je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize;
 - b) je vytvořena za účelem přijímání a držení některých nebo všech nástrojů vlastnického práva emitovaných ústřední protistranou v režimu řešení krize nebo některých nebo všech aktiv, práv, závazků a povinností ústřední protistrany s cílem zachování zásadních funkcí ústřední protistrany a následnému prodeji ústřední protistrany.
3. Při použití nástroje překlenovací ústřední protistrany orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby celková hodnota závazků a povinností převedených na překlenovací ústřední protistranu nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z ústřední protistrany v režimu řešení krize.
4. Pokud není v tomto nařízení uvedeno jinak, bude jakákoliv úhrada ceny zaplacená překlenovací protistranou sloužit ve prospěch:
 - a) majitelů nástrojů vlastnického práva, pokud byl převod na překlenovací ústřední protistranu uskutečněn převodem nástrojů vlastnického práva emitovaných ústřední protistranou v režimu řešení krize z držitelů těchto nástrojů na překlenovací protistranu;
 - b) ústřední protistrany v režimu řešení krize, pokud byl převod na překlenovací ústřední protistranu uskutečněn převodem některých nebo všech aktiv nebo závazků této ústřední protistrany na překlenovací ústřední protistranu.
5. Orgán příslušný k řešení krize může uplatnit pravomoc převodu podle odstavce 1 víc než jednou za účelem doplňkového převodu nástrojů vlastnického práva emitovaných ústřední protistranou nebo jejích aktiv, práv, povinností a závazků.
6. Orgán příslušný k řešení krize může přenést práva, povinnosti, aktiva a závazky, které byly převedeny na překlenovací ústřední protistranu zpět do ústřední

protistrany v režimu řešení krize, nebo nástroje vlastnického práva zpět jejich původním majitelům, kde je tento převod výslovně stanovený v nástroji, kterým je převod uvedený v odstavci 1 prováděný.

Pokud orgán příslušný k řešení krize využije pravomoci převodu podle prvního pododstavce, ústřední protistrana v režimu řešení krize nebo původní vlastníci budou povinni převzít zpět svá aktiva, závazky, práva, povinnosti či nástroje vlastnického práva za předpokladu, že jsou splněny podmínky v prvním pododstavci tohoto odstavce nebo v odstavci 7.

7. V případě, že zvláštní nástroje vlastnického práva, aktiva, práva, povinnosti nebo závazky nespádají do kategorií, nebo nesplňují podmínky pro převod, nástroje vlastnického práva, aktiva, práva, povinnosti a závazky uvedené v nástroji, kterým byl převod proveden, může je orgán příslušný k řešení krize převést z překlenovací ústřední protistrany zpět do ústřední protistrany v režimu řešení krize nebo původním vlastníkům.
8. Převod uvedený v odstavcích 6 a 7 mohou být provedeny kdykoliv a musí být v souladu s jakýmkoliv jinými podmínkami stanovenými v nástroji, kterým se převod k příslušnému účelu provádí.
9. Orgán příslušný k řešení krize může převést nástroje vlastnického práva nebo aktiva, práva, povinnosti nebo závazky z překlenovací ústřední protistrany na třetí stranu.
10. Pro účely výkonu práva poskytovat služby v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012 se překlenovací ústřední protistrana považuje za pokračování ústřední protistrany v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež tato ústřední protistrana vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům, povinnostem nebo závazkům.

Pro jakékoliv jiné účely mohou orgány příslušné k řešení krize vyžadovat, aby se překlenovací ústřední protistrana považovala za pokračování ústřední protistrany v režimu řešení krize a mohla i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež ústřední protistrana v režimu řešení krize vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům, povinnostem nebo závazkům.

11. Překlenovací ústřední protistraně nesmí být bráněno ve výkonu práv z členství a přístupu k platebním a účetním systémům a dalším infrastrukturám finančního trhu ústřední protistrany v režimu řešení krize za předpokladu, že splňuje kritéria pro členství a účast v těchto systémech a infrastrukturách.

Pokud překlenovací ústřední protistrana kritéria uvedená v prvním pododstavci nesplní, může nadále tato práva ústřední protistrany vykonávat a přistupovat k těmto systémům a infrastrukturám po dobu stanovenou orgánem příslušným k řešení krize. Tato doba nesmí přesáhnout 12 měsíců.

12. Překlenovací ústřední protistraně nesmí být odpírán přístup k platebním a účetním systémům ani jiné infrastruktury finančního trhu z důvodu, že překlenovací ústřední protistrana nemá rating od některé ratingové agentury, nebo že tento rating je nižší, než je pro přístup k těmto systémům a infrastrukturám požadováno.
13. Akcionáři nebo věřitelé ústřední protistrany v režimu řešení krize a další třetí strany, jejichž aktiva, práva, povinnosti nebo závazky nejsou převáděny překlenovací ústřední protistraně, nebudou mít na práva, povinnosti, aktiva a závazky převáděná

překlenovací ústřední protistraně ani v souvislosti s nimi žádné požadavky, ani proti její radě nebo vrcholnému vedení.

14. Překlenovací ústřední protistrana nebude mít žádné povinnosti ani odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům ústřední protistrany v režimu řešení krize a rada nebo vrcholové vedení překlenovací ústřední protistrany nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou svým jednáním nebo opomenutím při výkonu svých povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle platného vnitrostátního práva.

Článek 43

Překlenovací ústřední protistrana: procesní požadavky

1. Překlenovací ústřední protistrana musí splňovat všechny tyto následující požadavky:
- a) překlenovací ústřední protistrana si vyžádá schválení orgánu příslušného k řešení krize pro všechny následující:
 - i) pravidla založení překlenovací ústřední protistrany;
 - ii) členy rady překlenovací ústřední protistrany, pokud tito členové nejsou přímo jmenováni orgánem příslušným k řešení krize;
 - iii) odpovědnosti a odměny členů rady překlenovací ústřední protistrany, kde odměna a odpovědnosti nejsou stanoveny orgánem příslušným k řešení krize;
 - iv) strategie a rizikový profil překlenovací ústřední protistrany;
 - b) překlenovací ústřední protistrana bude oprávněna poskytovat služby nebo vykonávat činnosti vyplývající z převodu uvedeného v čl. 42 odst. 1, v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012.

V případě, že překlenovací protistrana není oprávněna, jak je požadováno podle odst. 1 písm. b), orgán příslušný k řešení krize požádá o schválení příslušného orgánu k provedení převodu uvedeného v čl. 42 odst. 1. V případě, že příslušný orgán schválí takový převod, uvede období, pro které se upouští od povinnosti překlenovací ústřední protistrany splnit požadavky nařízení (EU) č. 648/2012. Toto období nesmí být delší než 12 měsíců.

2. S výhradou případných omezení uložených v souladu s předpisy Unie nebo vnitrostátními pravidly hospodářské soutěže, bude vedení překlenovací ústřední protistrany provozovat překlenovací ústřední protistranu s cílem zachování přístupu zainteresovaných stran k zásadním funkcím překlenovací ústřední protistrany a prodat překlenovací ústřední protistranu nebo některé z jejích aktiv, práv, povinností a závazků jednomu nebo více kupujícím ze soukromého sektoru. Prodej se uskuteční, pokud jsou vhodné tržní podmínky a ve lhůtě stanovené v odstavci 5, případně 6 tohoto článku.
3. Orgán příslušný k řešení krize zlikviduje překlenovací ústřední protistranu v jakémkoliv z těchto případů:
- a) jsou-li splněny cíle řešení krize;
 - b) překlenovací ústřední protistrana se sloučí s jiným subjektem;

- c) překlenovací ústřední protistrana přestane splňovat požadavky stanovené čl. 42 odst. 2;
 - d) překlenovací ústřední protistrana nebo v podstatě veškerá její aktiva, práva, povinnosti nebo závazky byly prodány v souladu s odstavcem 4;
 - e) lhůta uvedená v odstavci 5 vyprší;
 - f) smlouvy, u nichž provedla clearing překlenovací ústřední protistrana, byly vyrovnány, jejich platnost vypršela nebo byly ukončeny a práva a povinnosti ústřední protistrany týkající se těchto smluv jsou proto zcela naplněné.
4. Před prodejem překlenovací ústřední protistrany nebo jejích aktiv, práv, povinností a závazků musí orgán příslušný k řešení krize inzerovat dostupnost prvků zamýšlených k prodeji a zajistí, aby byly uváděny na trh otevřeně a transparentně a nebyly podstatně zkresleny.
- Orgán příslušný k řešení krize provádí prodej podle prvního pododstavce za obchodních podmínek a nesmí neoprávněně upřednostňovat ani diskriminovat potenciální odběratele.
5. Orgán příslušný k řešení krize ukončí provoz překlenovací ústřední protistrany dva roky po datu, ve kterém byl proveden poslední převod z ústřední protistrany v režimu řešení krize.
- V případě, že orgán příslušný k řešení krize ukončí provoz překlenovací ústřední protistrany, musí požádat příslušný orgán, aby odňal překlenovací ústřední protistraně oprávnění.
6. Orgán příslušný k řešení krize může prodloužit dobu uvedenou v odstavci 5 o jeden nebo více dalších jednoletých období, kdy je prodloužení nezbytné k likvidaci překlenovací ústřední protistrany, jak je uvedeno v odst. 3 písm. a) až d).
- Rozhodnutí o prodloužení doby uvedené v odstavci 5 musí být odůvodněné a obsahovat podrobné posouzení situace překlenovací ústřední protistrany v souvislosti k relevantním tržním podmínkám a vyhlídkám na trhu.
7. Je-li překlenovací ústřední protistrana zlikvidována za okolností uvedených v odst. 3 písm. d) nebo e), překlenovací ústředí protistrana se zlikviduje v běžném úpadkovém řízení.
- Není-li stanoveno jinak v tomto nařízení, veškerý výnos, který vznikne v důsledku překlenovací ústřední protistrany, bude ve prospěch jejích akcionářů.
- Je-li překlenovací ústřední protistrana využita pro převod aktiv a závazků více než jedné ústřední protistrany v režimu řešení krize, budou výnosy uvedené v druhém pododstavci připsány podle odkazu k aktivům a závazkům převedeným z každé ústřední protistrany v režimu řešení krize.

ODDÍL 6

DODATEČNÉ MECHANISMY FINANCOVÁNÍ

Článek 44 *Alternativní finanční prostředky*

Orgán příslušný k řešení krize může uzavírat smlouvy, aby si půjčoval nebo získal jiné formy finanční podpory, včetně předfinancovaných zdrojů dostupných v jakýchkoliv nevyčerpaných výchozích fondech v ústřední protistraně v režimu řešení krize, pokud je to nezbytné k zajištění účinného využití nástrojů k řešení krize.

ODDÍL 7

VLÁDNÍ NÁSTROJE STABILIZACE

Článek 45 *Vládní nástroje finanční stabilizace*

1. Orgán příslušný k řešení krize může používat vládní nástroje finanční stabilizace v souladu s články 46 a 47 za účelem vyřešení ústřední protistrany, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - a) finanční podpora je nezbytná ke splnění cílů řešení krize;
 - b) finanční podpora se použije jako poslední možnost, poté co byly zváženy a v maximální možné míře využity všechny ostatní nástroje k řešení krize, při současném zachování finanční stability, jak určí příslušné ministerstvo nebo vláda po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize;
 - c) finanční podpora je v souladu s rámcem Unie pro státní podporu;
 - d) příslušný orgán vyžaduje, aby orgán příslušný k řešení krize poskytl tuto finanční podporu.
2. Za účelem použití vládních nástrojů finanční stabilizace budou mít příslušná ministerstva nebo vlády příslušné pravomoci k řešení krize uvedené v článcích 48 až 59, a zajistí dodržení článků 52, 54, 75 a 70.
3. Vládní nástroje finanční stabilizace se považují za používané jako poslední možnost pro účely písmene b) odstavce 1, pokud jsou splněny alespoň některé z následujících podmínek:
 - a) příslušné ministerstvo nebo vláda a orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s centrální bankou a příslušným orgánem shledají, že by použití nástrojů k řešení krize nestačilo k zabránění významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém;
 - b) příslušné ministerstvo nebo vláda a orgán příslušný k řešení krize shledají, že by uplatnění nástrojů k řešení krize nestačilo k ochraně veřejného zájmu, jestliže již předtím centrální banka mimořádně poskytla ústřední protistraně likviditu;
 - c) ve vztahu k nástroji pro přechodné veřejné vlastnictví příslušné ministerstvo nebo vláda po konzultaci s příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize shledají, že by uplatnění nástrojů k řešení krize nestačilo k ochraně

veřejného zájmu, jestliže již předtím byla ústřední protistraně poskytnuta veřejná kapitálová podpora prostřednictvím nástroje pro kapitálovou podporu.

Článek 46

Nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu

1. Veřejná finanční podpora může být poskytnuta na rekapitalizaci ústřední protistrany výměnou za nástroje vlastnického práva.
2. Ústřední protistrany podléhající nástroji pro veřejnou kapitálovou podporu musí být spravovány na komerčním a profesionálním základě.
3. Nástroje vlastnického práva uvedené v odstavci 1 musí být prodány soukromému kupujícímu, jakmile to obchodní a finanční okolnosti dovolí.

Článek 47

Nástroj pro přechodné veřejné vlastnictví

1. Ústřední protistrana může být vzata do přechodného veřejného vlastnictví prostřednictvím jednoho či více převodních příkazů nástrojů vlastnického práva provedených členským státem na nabyvatele, který je jedním z následujících:
 - a) osoba jmenovaná členským státem;
 - b) společnost v plném vlastnictví členského státu.
2. Ústřední protistrana podléhající nástroji pro přechodné veřejné vlastnictví musí být spravována na komerčním a profesionálním základě a prodána soukromému kupujícímu, jakmile to obchodní a finanční okolnosti dovolí.

KAPITOLA IV

Pravomoci k řešení krize

Článek 48

Obecné pravomoci

1. Orgán příslušný k řešení krize má všechny nezbytné pravomoci k tomu, aby efektivně využíval nástroje k řešení krize, včetně všech těchto pravomocí:
 - a) pravomoc vyžádat si od jakékoli osoby poskytnutí orgánu příslušnému k řešení krize jakékoliv informace, které požaduje k tomu, aby rozhodl o opatření k řešení krize a jeho přípravě, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánu řešení krize nebo požadovaných prostřednictvím kontrol na místě;
 - b) pravomoc převzít kontrolu nad ústřední protistranou v režimu řešení krize a vykonávat veškerá práva a pravomoci svěřené držitelům nástrojů vlastnického práva a radě ústřední protistrany;
 - c) pravomoc převést nástroje vlastnického práva emitované ústřední protistranou v režimu řešení krize;
 - d) pravomoc převést na jiný subjekt, s jejím souhlasem, práva, aktiva, povinnosti a závazky ústřední protistrany;
 - e) pravomoc snížit, a to až na nulu, jistinu způsobilých závazků ústřední protistrany v režimu řešení krize nebo jí neuhrazenou částku splatnou ve vztahu k dluhovým nástrojům či jiným nezajištěným závazkům;

- f) pravomoc převádět dluhové nástroje nebo jiné nezajištěné závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize do nástrojů vlastnického práva této ústřední protistrany nebo překlenovací ústřední protistrany, na kterou byly převedeny aktiva, práva, povinnosti a závazky z ústřední protistrany v režimu řešení krize;
- g) pravomoc zrušit dluhové nástroje emitované ústřední protistranou v režimu řešení krize;
- h) pravomoc snížit, případně až na nulu, jmenovitou hodnotu nástrojů vlastnického práva ústřední protistrany v režimu řešení krize a tyto nástroje vlastnického práva zrušit;
- i) pravomoc uložit ústřední protistraně v režimu řešení krize nebo jejímu mateřskému podniku vydat nové nástroje vlastnického práva, včetně prioritních akcií a podmíněných konvertibilních nástrojů;
- j) s ohledem na dluhové nástroje a další závazky ústřední protistrany pravomoc pozměnit či změnit jejich splatnost, změnit výši splatného úroku nebo změnit datum, k němuž se úrok stává splatným, včetně pozastavení plateb na přechodnou dobu;
- k) pravomoc uzavřít a ukončit finanční smlouvy;
- l) pravomoc odvolat nebo vyměnit radu a vrcholové vedení ústřední protistrany v režimu řešení krize;
- m) pravomoc požadovat po příslušném orgánu, aby včas posoudil kupujícího kvalifikované účasti, odchýlně od lhůt stanovených v článku 31 nařízení (EU) č. 648/2012;
- n) pravomoc snížit, a to až na nulu, množství variační marže splatné účastníkovi clearingového systému ústřední protistrany v režimu řešení krize;
- o) pravomoc převést otevřené pozice a všechna související aktiva, včetně příslušného převodního titulu a bezpečnostních dohod o finančním zajištění, dohod o zápočtu a nettingových dohod, z účtu člena clearingového systému, který selhal, na člena clearingového systému, který neselhal, způsobem, který je v souladu s článkem 48 nařízení (EU) č. 648/2012;
- p) pravomoc prosadit jakékoliv stávající a nesplacené smluvní povinnosti účastníků ústřední protistrany v režimu řešení krize;
- q) pravomoc vymáhat veškeré stávající i nesplněné závazky z mateřského podniku ústřední protistrany v režimu řešení krize, včetně poskytnutí finanční podpory ústřední protistraně formou záruk nebo úvěrových linek;
- r) pravomoc požadovat po členech clearingového systému, aby poskytli další příspěvky v hotovosti.

Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonávat pravomoci uvedené v prvním pododstavci jednotlivě nebo v libovolné kombinaci.

2.

Není-li stanoveno jinak v tomto nařízení a rámci Unie pro státní podporu, orgán příslušný k řešení krize nemůže být předmětem žádného z těchto požadavků tam, kde vykonává pravomoci uvedené v odstavci 1:

- a) požadavek získat povolení nebo souhlas z jakékoliv veřejné nebo soukromé osoby;

- b) požadavky týkající se převodu finančních nástrojů, práv, povinností, aktiv a závazků ústřední protistrany v režimu řešení krize nebo překlenovací ústřední protistrany;
- c) požadavek uvědomit jakoukoli veřejnou nebo soukromou osobu;
- d) požadavek na zveřejňování jakéhokoliv oznámení nebo prospektu;
- e) požadavek na podání nebo registrování jakéhokoliv dokument u jakéhokoliv jiného orgánu.

Článek 49
Doplňkové pravomoci

1. V případě, že pravomoc uvedená v čl. 48 odst. 1 je vykonávána, orgán příslušný k řešení krize může rovněž vykonávat některou z těchto doplňkových pravomocí:
 - a) s výhradou článku 65 stanovit, že k převodu dojde bez jakéhokoliv závazku nebo zatížení pro převáděné finanční nástroje, práva, povinnosti, aktiva nebo závazky;
 - b) odstranit práva k nabývání dalších nástrojů vlastnického práva;
 - c) požadovat po relevantním orgánu, aby ukončil nebo pozastavil přijetí jakýchkoliv finančních nástrojů emitovaných ústřední protistranou k obchodování na regulovaném trhu nebo jejich kótování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady³² č. 2001/34/ES;
 - d) stanovit, aby se s kupujícím nebo překlenovací ústřední protistranou pro účely veškerých práv nebo závazků ústřední protistrany v režimu řešení krize nebo opatření, která ústřední protistrana v režimu řešení krize přijala, včetně veškerých práv nebo závazků souvisejících s účastí na infrastruktuře trhu, zacházelo podle článků 40 a 42, jako by se jednalo o ústřední protistranu v režimu řešení krize;
 - e) uložit ústřední protistraně v režimu řešení krize nebo kupujícímu nebo překlenovací protistraně, kde je to relevantní, aby si vzájemně poskytovali informace a součinnost;
 - f) zajistit, aby člen clearingového systému, který je příjemcem jakýchkoliv pozic mu přidělených z titulu pravomocí v čl. 48 odst. 1 písm. o) a p), převzal jakákoliv práva nebo povinnosti související s účastí v ústřední protistraně ve vztahu k těmto pozicím;
 - g) zrušit či změnit podmínky smlouvy, ve které je ústřední protistrana v režimu řešení krize stranou, nebo nahradit kupujícím nebo překlenovací ústřední protistranou ústřední protistranu v řešení krize jako jednu ze stran;
 - h) upravovat nebo pozměňovat provozní pravidla ústřední protistrany v režimu řešení krize, a to i pokud jde o její podmínky účasti podle článku 37;
 - i) převést členství člena clearingového systému z ústřední protistrany v režimu řešení krize na kupujícího ústřední protistrany nebo překlenovací ústřední protistranu.

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kótování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6. 7. 2001, s. 1).

Jakékoli právo na odškodnění podle tohoto nařízení nesmí být považováno za závazek nebo přítěž pro účely písmene a) prvního pododstavce.

2. Orgán příslušný k řešení krize může stanovit opatření pro zachování kontinuity nezbytná k zajištění toho, aby akce řešení krize byla účinná a převáděný podnik mohl být provozován kupujícím nebo překlenovací ústřední protistranou. Uvedená opatření pro zachování kontinuity mohou zahrnovat:
 - a) kontinuitu smluv uzavřených ústřední protistranou v režimu řešení krize tak, aby kupující nebo překlenovací protistrana převzaly práva a závazky této ústřední protistrany v souvislosti s jakýmkoli převedeným finančním nástrojem, právem, povinností, aktivem nebo závazkem a aby tuto ústřední protistranu v režimu řešení krize výslovně nebo implicitně nahradili ve všech příslušných smluvních dokumentech;
 - b) nahrazení ústřední protistrany v řešení krize kupujícím nebo překlenovací ústřední protistranou ve veškerých právních řízeních týkajících se jakéhokoli převedeného finančního nástroje, práva, povinnosti, aktiva nebo závazku.
3. Pravomocemi uvedenými v odst. 1 písm. d) a v odst. 2 písm. b) není dotčeno:
 - a) právo zaměstnance ústřední protistrany na ukončení pracovní smlouvy;
 - b) podle článků 55, 56 a 57 výkon smluvních práv účastníka smluvního vztahu, včetně práva na ukončení, kde je stanoveno v podmínkách smlouvy, kvůli jednání nebo opomenutí ze strany ústřední protistrany před převodem nebo kupujícím nebo překlenovací ústřední protistranou po převodu.

Článek 50 *Zvláštní správa*

1. Orgán příslušný k řešení krize může jmenovat zvláštního správce k nahrazení rady ústřední protistrany v režimu řešení krize. Zvláštní správce musí mít dostatečně dobrou pověst a musí mít dostatečnou odbornost v oblasti finančních služeb, řízení rizik a clearingových služeb v souladu s čl. 27 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení (EU) č. 648/2012.
2. Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a rady ústřední protistrany. Zvláštní správce smí vykonávat tyto pravomoci pouze pod kontrolou orgánu příslušného k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize může omezit činnosti zvláštního správce nebo vyžadovat předchozí souhlas pro určité úkony.

Orgán příslušný k řešení krize zveřejní jmenování uvedené v odstavci 1 a podmínky spojené s tímto jmenováním.
3. Zvláštní správce je jmenován nejvýše na jeden rok. Orgán příslušný k řešení krize může prodloužit tuto lhůtu v případě potřeby k dosažení cílů řešení krize.
4. Zvláštní správce přijme veškerá nezbytná opatření k podpoře cílů řešení krize a realizuje opatření k řešení krize přijatá orgánem příslušným k řešení krize. V případě nesouladu nebo rozporu má tato zákonná povinnost přednost před jakoukoli jinou povinností správy v souladu se stanovami ústřední protistrany nebo vnitrostátními právními předpisy.
5. Zvláštní správce vypracovává zprávy pro jmenující orgán příslušný k řešení krize v pravidelných intervalech stanovených orgánem příslušným k řešení krize a na

začátku a na konci mandátu. Tyto zprávy podrobně popisují finanční situaci ústřední protistrany a uvádějí důvody pro přijatá opatření.

6. Orgán příslušný k řešení krize může zvláštního správce kdykoliv odvolat. V každém případě zvláštního správce odvolá v následujících případech:
 - a) pokud se zvláštnímu správci nedaří plnit jeho povinnosti v souladu s podmínkami stanovenými orgánem příslušným k řešení krize;
 - b) pokud by cílů řešení krize bylo lépe dosaženo odvoláním nebo výměnou tohoto zvláštního správce;
 - c) pokud již nejsou podmínky pro jmenování splňovány.
7. Stanoví-li vnitrostátní insolvenční zákon jmenování insolvenční správy, zvláštní správce jmenovaný podle odstavce 1 může být také jmenován insolvenčním správcem.

Článek 51

Pravomoc vyžadovat poskytnutí služeb a zařízení

1. Orgán příslušný k řešení krize může požadovat, aby ústřední protistrana v režimu řešení krize nebo jakýkoli subjekt její skupiny nebo člen clearingového systému poskytl jakékoliv služby nebo zařízení nezbytné k tomu, aby kupující nebo překlennovací ústřední protistrana mohli účinně provozovat podnik, jenž na ně byl převeden.

První pododstavec se použije bez ohledu na to, zda subjekt ve stejné skupině jako ústřední protistrana nebo jeden z členů clearingového systému ústřední protistrany vstoupil do běžného úpadkového řízení nebo je sám v režimu řešení krize.
2. Orgán příslušný k řešení krize může vymáhat uložené povinnosti podle odstavce 1, orgány příslušnými k řešení krize v jiných členských státech, ve kterých jsou tyto pravomoci vykonávány v souvislosti se subjekty, které patří do stejné skupiny jako ústřední protistrana v režimu řešení krize, nebo členy clearingového systému této ústřední protistrany.
3. Služby a zařízení uvedené v odstavci 1 nesmí obsahovat žádnou formu finanční podpory.
4. K dispozici budou služby a zařízení poskytované podle odstavce 1:
 - a) za stejných obchodních podmínek, na nichž byly poskytovány ústřední protistraně bezprostředně před učiněním opatření k řešení krize, kdy existuje dohoda k těmto účelům;
 - b) za přiměřených obchodních podmínek, kde neexistuje dohoda k těmto účelům nebo kdy taková dohoda uplynula.

Článek 52

Pravomoc vynucovat opatření k řešení krize nebo opatření k předcházení krizím ze strany ostatních členských států

1. Pokud se nástroje vlastnického práva, aktiva, práva, povinnosti nebo závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize nacházejí nebo řídí právem členského státu jiného, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, musí mít jakýkoli převod těchto nástrojů, aktiv, práv, povinností a závazků účinek v souladu s právními předpisy tohoto jiného členského státu.

2. Orgánu členského státu příslušný k řešení krize musí být poskytnuta veškerá nezbytná pomoc ze strany orgánů jiných příslušných členských států, aby bylo zajištěno, že veškeré nástroje vlastnického práva, aktiva, práva, povinnosti a závazky přecházejí na kupujícího nebo překlenovací ústřední protistranu v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.
3. Akcionáři, věřitelé a třetí strany, kteří jsou ovlivněny převodem nástrojů vlastnického práva, aktiv, práv, povinností nebo závazků uvedených v odstavci 1, nesmějí být oprávnění zabránit, napadnout nebo zrušit tento převod podle práva členského státu, který spravuje tento převod.
4. V případě, že orgán členského státu příslušný k řešení krize používá nástroje k řešení krize uvedené v člancích 28 a 32, a smlouvy, závazky, nástroje vlastnického práva nebo dluhové nástroje ústřední protistrany v režimu řešení krize zahrnují nástroje, smlouvy a závazky, které se řídí právem jiného členského státu, nebo závazky vůči věřitelům a smlouvy v souvislosti s účastníky clearingového systému nacházejícími se v tomto jiném členském státě, musí příslušné orgány tohoto jiného členského státu zajistit, aby jakékoliv opatření vyplývající z těchto nástrojů k řešení krize vstoupilo v platnost.

Pro účely prvního pododstavce nejsou akcionáři, věřitelé a účastníci clearingového systému ovlivnění těmito nástroji k řešení krize oprávnění napadnout snížení jistiny nebo splatné částky nástroje nebo závazku nebo jeho přeměny nebo restrukturalizace.
5. Následující práva a záruky musí být stanoveny v souladu s právem členského státu orgánu příslušného k řešení krize:
 - a) právo akcionářů, věřitelů a třetích stran podat podle článku 72 podat návrh na soudní přezkum převodu akcií, jiných nástrojů vlastnického práva, aktiv, práv, povinností nebo závazků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
 - b) právo postižených věřitelů podat podle článku 72 návrh na soudní přezkum snížení jistiny nebo splatné částky nebo konverzi nebo restrukturalizaci nástroje, závazku nebo smlouvy, na něž se vztahuje odstavec 4 tohoto článku;
 - c) záruky pro částečné převody podle kapitoly VII ve vztahu k aktivům, právům, povinnostem nebo závazkům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 53

Pravomoc ve vztahu k aktivům, smlouvám, právům, závazkům, povinnostem a nástrojům vlastnického práva osob nacházejících se nebo se řídících právem třetích zemí

1. V případě, kdy se opatření k řešení krize týká aktiv nebo smluv osob nacházejících se ve třetí zemi nebo nástrojů vlastnického práva, práv, povinností nebo závazků řídících se právem třetí země, může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby:
 - a) ústřední protistrana v řešení krize a příjemce těchto aktiv, smluv, nástrojů vlastnického práva, práv, povinností a závazků přijali veškerá nezbytná opatření, k zajištění, že opatření vstoupí v platnost;
 - b) ústřední protistrana v řešení krize byla držitelem nástrojů vlastnického práva, aktiv či práv nebo se zbavila závazků či povinností jménem příjemce, dokud opatření nabude účinnosti;
 - c) přiměřené výdaje příjemce řádně vynaložené na provedení kteréhokoli opatření podle písmen a) a b) tohoto odstavce byly hrazeny některým ze způsobů uvedených v čl. 27 odst. 9.

2. Pro účely odstavce 1 může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby ústřední protistrana zajistila zahrnutí ustanovení do svých smluv a jiných dohod s členy clearingového systému a držiteli nástrojů vlastnického práva a dluhových nástrojů nebo jiných závazků nacházejících se ve třetích zemích, kterým souhlasí být vázáni jakýmkoliv opatřením, pokud jde o jejich aktiva, smlouvy, práva, povinnosti a závazky přijaté orgánem příslušným k řešení krize, včetně použití článků 55, 56 a 57.
3. V případě, že opatření k řešení krize uvedené v odstavci 1 nevstoupí v platnost, bude takové opatření neplatné ve vztahu k dotčeným nástrojům vlastnického práva, aktivům, právům, povinnostem nebo závazkům.

Článek 54

Vyloučení některých smluvních podmínek z včasné intervence a řešení krize

1. Opatření k předcházení krizím nebo opatření k řešení krize přijatá v souladu s tímto nařízením nebo jakákoliv událost přímo spojená s uplatňováním tohoto opatření se nepovažují za rozhodnou událost pro vymáhání nebo za úpadkovou událost ve smyslu směrnice 2002/47/ES a směrnice 98/26/ES za předpokladu, že hmotněprávní závazky vyplývající ze smlouvy, včetně platebních a dodacích závazků a poskytování záruky, jsou nadále prováděny.

Pro účely prvního pododstavce musí být řízení třetích zemí k řešení krize uznaná v souladu s článkem 75 nebo jiným způsobem, pokud tak orgán příslušný k řešení krize rozhodne, a musí být považována za opatření k řešení krize přijaté v souladu s tímto nařízením.

2. Opatření k předcházení krizím nebo opatření k řešení krize uvedená v odstavci 1 nesmí být použita k:
 - a) vykonávání jakýchkoliv práv na ukončení, pozastavení, pozměnění, netting nebo vzájemné započtení, včetně práv, jež jsou ve vztahu ke smlouvě uzavřené kterýmkoli subjektem skupiny, do které patří ústřední protistrana, která zahrnuje křížová ujednání pro případ selhání nebo povinnosti, které jsou zaručeny nebo jinak podporovány jakýmkoliv subjektem skupiny;
 - b) získání držení jakéhokoli majetku ústřední protistrany nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny, která zahrnuje křížová ujednání pro případ selhání, vykonávání kontroly nad nimi nebo vymáhání jakéhokoli zajištění s nimi souvisejícího;
 - c) postihnutí jakýchkoli smluvních práv dotčené ústřední protistrany nebo subjektu ve vztahu ke smlouvě, která zahrnují křížová ujednání pro případ selhání.

Článek 55

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Orgán příslušný k řešení krize může pozastavit jakékoli povinnosti platby nebo plnění obou protistran k jakékoliv smlouvě uzavřené ústřední protistranou v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení o pozastavení v souladu s článkem 70 do konce pracovního dne, který následuje po takovém zveřejnění.

Pro účely prvního pododstavce se koncem pracovního dne rozumí půlnoc v členském státě orgánu příslušného k řešení krize.

2. Pokud by jakákoli povinnost platby nebo plnění měla nastat v průběhu doby pozastavení, platba bude splatná nebo povinnost plnění nastane okamžitě po skončení doby pozastavení.
3. Orgán příslušný k řešení krize nebude vykonávat pravomoc podle odstavce 1 na povinnosti platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů určených pro účely směrnice č. 98/26/ES, včetně ostatních ústředních protistran a centrálních bank.

Článek 56

Pravomoc omezit vynucování práv ze zajištění

1. Orgán příslušný k řešení krize může zabránit zajištěným věřitelům ústřední protistrany v režimu řešení krize vynucování práv ze zajištění ve vztahu k jakýmkoli aktivům této ústřední protistrany v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení o omezení v souladu s článkem 70 do konce pracovního dne, který následuje po takovém zveřejnění.

Pro účely prvního pododstavce se koncem pracovního dne rozumí půlnoc v členském státě orgánu příslušného k řešení krize.

2. Orgán příslušný k řešení krize nevykoná pravomoc uvedenou v odstavci 1 ve vztahu k jakýmkoli právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů uvedených pro účely směrnice 98/26/ES, včetně jiných ústředních protistran a centrálních bank nad aktivity zastavenými nebo poskytnutými ústřední protistranou v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.

Článek 57

Pravomoc dočasně pozastavit práva na ukončení

1. Orgán příslušný k řešení krize může pozastavit práva na ukončení jakékoli strany smluvního vztahu s ústřední protistranou v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení o ukončení v souladu s článkem 70 do konce pracovního dne, který následuje po takovém zveřejnění, za předpokladu, že povinnosti platby a plnění a poskytování zajištění budou nadále prováděny.

Pro účely prvního pododstavce se koncem pracovního dne rozumí půlnoc v členském státě řešení krize.

2. Orgán příslušný k řešení krize nebude vykonávat pravomoc podle odstavce 1 ve vztahu k systémům nebo provozovatelům systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, včetně ostatních ústředních protistran a centrálních bank.
3. Smluvní strana může vykonat právo na ukončení podle dané smlouvy před uplynutím doby uvedené v odstavci 1, pokud tato strana od orgánu příslušného k řešení krize obdrží oznámení o tom, že práva a závazky, na něž se smlouva vztahuje, nebudou:
 - a) převedeny na jiný subjekt;
 - b) podléhat odpisu, konverzi nebo použití nástroje k řešení krize k alokaci ztrát či pozic.
4. Tam, kde nebyla dána výpověď uvedená v odstavci 3, mohou být práva na ukončení vykonána po uplynutí doby pozastavení, s výhradou článku 54, a to následovně:
 - a) pokud práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě byly převedeny na jiný subjekt, může protistrana vykonat práva na ukončení v souladu s podmínkami

uvedené smlouvy pouze za předpokladu, že přijímající subjekt způsobí, že událost pro vymáhání trvá nebo pokračuje;

- b) pokud práva a závazky uvedené ve smlouvě zůstávají ústřední protistraně a orgán příslušný k řešení krize použil u uvedené smlouvy nástroj k řešení krize k alokaci ztrát nebo pozic, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy ke dni ukončení pozastavení podle odstavce 1.

Článek 58

Pravomoc vykonávat kontrolu nad ústřední protistranou

1. Orgán příslušný k řešení krize může vykonávat kontrolu nad ústřední protistranou v režimu řešení krize:
 - a) řídit činnosti a služby ústřední protistrany, vykonávat pravomoci jejích akcionářů a rady a konzultovat výbor pro rizika;
 - b) spravovat aktiva a majetek ústřední protistrany a nakládat s nimi.Kontrolu uvedenou v prvním pododstavci může vykonávat buď přímo orgán příslušný k řešení krize, nebo nepřímo osoba nebo osoby jmenované orgánem příslušným k řešení krize.
2. V případě, že orgán příslušný k řešení krize vykonává kontrolu nad ústřední protistranou, nemůže být orgán příslušný k řešení krize považován za stínového ředitele nebo de facto ředitele podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 59

Výkon pravomocí orgány příslušnými k řešení krize

Podle článku 72 podniknou orgány příslušné k řízení krize opatření k řešení krize pomocí úředního příkazu v souladu s národními správními pravomocemi a postupy.

KAPITOLA V

Záruky

Článek 60

Zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení

V případě, že orgán příslušný k řešení krize používá jeden nebo více nástrojů k řešení krize, zajistí, aby akcionářům, věřitelům a účastníkům clearingového systému nevznikaly:

- a) v případě selhání člena clearingového systému větší ztráty, než by vznikly, kdyby orgán příslušný k řešení krize nepřijal opatření k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně v době, kdy se orgán příslušný k řešení krize domníval, že podmínky pro řešení krize podle čl. 22 odst. 1 byly splněny, a namísto toho by podléhali případným nevyrovnaným závazkům podle ozdravného plánu ústřední protistrany či jiných smluvních vztahů ve svých provozních předpisech;
- b) v případě jiném než selhání člena clearingového systému větší ztráty, než by vznikly, kdyby byla ústřední protistrana zlikvidována v běžném úpadkovém řízení, včetně zohlednění jejích smluvních ujednání v jejích provozních předpisech.

Článek 61

Ocenění pro použití zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení

1. Pro účely posouzení souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, jak je stanovena v článku 60, zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby bylo provedeno ocenění nezávislou osobou co nejdříve poté, co bylo provedeno opatření k řešení krize.
2. Ocenění uvedené v odstavci 1 zahrnuje:
 - a) zacházení, kterého by se akcionářům, věřitelům a účastníkům clearingového systému dostalo, kdyby orgán příslušný k řešení krize nepřijal opatření k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně, pokud se orgán příslušný k řešení krize domníval, že podmínky pro řešení krize podle čl. 22 odst. 1 byly splněny, a namísto toho by podléhali případným nevyrovnaným závazkům podle ozdravného plánu ústřední protistrany či jiných smluvních vztahů ve svých provozních předpisech nebo by ústřední protistrana byla zlikvidována v běžném úpadkovém řízení;
 - b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům, věřitelům a účastníkům clearingového systému dostalo v rámci řešení krize ústřední protistrany;
 - c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).
3. Pro účely výpočtu zacházení uvedených v odstavci 2 musí ocenění uvedené v odstavci 1 opominout jakékoliv poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory ústřední protistraně v režimu řešení krize.
4. Ocenění uvedené v odstavci 1 se odlišuje od ocenění prováděného podle čl. 24 odst. 3.
5. S přihlédnutím k regulačním technickým normám, které byly sestaveny podle čl. 74 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, sestaví ESMA návrh regulačních technických norem specifikujících provádění ocenění uvedeného v odstavci 1.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních norem Komisi do [*PO vložte prosím datum 12 měsíců po vstupu nařízení v platnost*].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 62

Záruka pro akcionáře, věřitele a účastníky clearingového systému

Pokud v souladu s oceněním provedeným podle článku 61 utrpěl jakýkoliv akcionář, věřitel nebo účastník clearingového systému větší ztrátu, než kterou by utrpěl, pokud by orgán příslušný k řešení krize neučinil opatření k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně a namísto toho by podléhali případným nevyrovnaným závazkům podle ozdravného plánu ústřední protistrany nebo jiných ujednání v jejích provozních předpisech či při likvidaci ústřední protistrany v běžném úpadkovém řízení, takový akcionář, věřitel nebo účastník clearingového systému bude mít nárok na vyplacení rozdílu.

Článek 63

Záruky pro protistrany u částečných převodů

Ochrany podle článků 64, 65 a 66 se použijí v následujících případech:

- a) pokud orgán příslušný k řešení krize převede některá, ale ne všechna aktiva, práva, povinnosti nebo závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize, nebo překlenovací ústřední protistrany, na kupujícího;
- b) pokud orgán příslušný k řešení krize vykonává pravomoci uvedené v čl. 49 odst. 1 písm. g).

Článek 64

Ochrana dohod o finančním zajištění, vzájemném započtení a nettingových dohod

Orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby použití nástroje k řešení krize nemělo za následek převod některých, ale ne všech, práv a závazků na základě dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení nebo nettingových dohod mezi ústřední protistranou v režimu řešení krize a ostatními stranami dohod, nebo při úpravě nebo zrušení práv a závazků v rámci těchto dohod s využitím doplňkových pravomocí.

Dohody uvedené v prvním odstavci zahrnují zejména jakoukoli dohodu, podle které mají účastníci nárok na započtení nebo netting těchto práv a závazků.

Článek 65

Ochrana dohod o zajištění

Orgán příslušný k řešení krize zajistí, že použití nástroje k řešení krize nepovede k žádnému z následujících případů, s ohledem na dohody o zajištění mezi ústřední protistranou v režimu řešení krize a ostatními stranami těchto dohod:

- a) převodu aktiv, kterými je závazek zajištěn, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden uvedený závazek a výnos ze zajištění;
- b) převodu zajištěného závazku, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden výnos ze zajištění;
- c) převodu uvedeného výnosu ze zajištění, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden zajištěný závazek;
- d) změně nebo ukončení dohody o zajištění využitím doplňkových pravomocí, pokud by závazek v důsledku takové změny nebo ukončení přestal být zajištěn.

Článek 66

Ochrana mechanismů strukturovaného financování a krytých dluhopisů

Orgán příslušný k řešení krize zajistí, že použití nástroje k řešení krize nepovede k žádnému z následujících případů s ohledem na mechanismy strukturovaného financování, včetně krytých dluhopisů:

- a) převodu některých, avšak nikoli všech aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, jehož stranou je řešená instituce;
- b) ukončení nebo změně aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, jehož stranou je řešená instituce, prostřednictvím doplňkových pravomocí.

Pro účely prvního pododstavce mechanismy strukturovaného financování zahrnují sekuritizaci a nástroje používané pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny podobným způsobem jako kryté dluhopisy, jejichž součástí je poskytnutí a držení zajištění stranou uvedeného ujednání nebo svěřenským správcem, zmocněncem či jinou jmenovanou osobou.

Článek 67

Částečné převody: ochrana obchodních, clearingových a vypořádacích systémů

1. Orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby použitím nástroje k řešení krize nebylo dotčeno fungování systémů a pravidel systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, pokud orgán příslušný k řešení krize:
 - a) převede některá, ale nikoli všechna, aktiva, práva, povinnosti nebo závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize na kupujícího;
 - b) zruší nebo změní podmínky smlouvy, jejíž stranou je ústřední protistrana v režimu řešení krize, nebo nahradí kupujícího nebo překlenovací ústřední protistranu jako stranu.
2. Pro účely odstavce 1 zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby použití nástrojů k řešení krize nevedlo k některému z následujících výsledků:
 - a) zrušení příkazu k převodu v souladu s článkem 5 směrnice č. 98/26/ES;
 - b) ovlivnění vymahatelnosti příkazů k převodu a vzájemného započtení podle požadavků článků 3 a 5 směrnice č. 98/26/ES;
 - c) ovlivnění využívání finančních prostředků, cenných papírů nebo úvěrových produktů podle požadavků článku 4 směrnice č. 98/26/ES;
 - d) ovlivnění ochrany zajištění bezpečnosti, jak vyžaduje článek 9 směrnice č. 98/26/ES.

KAPITOLA VI

Procesní povinnosti

Článek 68

Oznamovací povinnost

1. Ústřední protistrana uvědomí příslušný orgán, pokud se domnívá, že selhává nebo pravděpodobně selže, jak je uvedeno v čl. 22 odst. 2.
2. Příslušný orgán uvědomí orgán příslušný k řešení krize o jakýchkoli oznámeních obdržných podle odstavce 1 a o jakémkoliv ozdravení nebo jiných opatřeních v souladu s kapitolou IV, jejichž přijetí příslušný orgán po ústřední protistraně požaduje.

Příslušný orgán uvědomí orgán příslušný k řešení krize o jakékoliv mimořádné situaci uvedené v článku 24 nařízení (EU) č. 648/2012 spojené s ústřední protistranou a o každém oznámení přijatém v souladu s článkem 48 uvedeného nařízení.
3. Pokud příslušný orgán nebo orgán příslušný k řízení krize zjistí, že jsou podmínky uvedené v čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) splněny ve vztahu k ústřední protistraně, oznámí to neprodleně těmto orgánům:

- a) příslušnému orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize pro tuto ústřední protistranu;
- b) příslušnému orgánu pro mateřský podnik ústřední protistrany;
- c) centrální bance;
- d) příslušnému ministerstvu;
- e) ESRB a určenému vnitrostátnímu makroobezřetnostnímu orgánu.

Článek 69

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize

1. Po oznámení od příslušného orgánu podle čl. 68 odst. 3 určí orgán příslušný k řešení krize, zda je potřeba nějaké opatření k řešení krize.
2. Rozhodnutí, zda učinit opatření k řešení krize, či ne ve vztahu k ústřední protistraně, musí obsahovat následující informace:
 - a) posouzení orgánu příslušného k řešení krize, zda ústřední protistrana splňuje podmínky pro řešení krize;
 - b) jakékoliv opatření, které orgán příslušný k řešení krize hodlá podniknout, včetně rozhodnutí o podání žádosti o likvidaci, jmenování správce nebo jiného opatření v rámci platného běžného úpadkového řízení nebo, podle čl. 27 odst. 1 písm. e), podle vnitrostátního práva.

Článek 70

Procesní povinnosti orgánů příslušných k řešení krize

1. Co možná nejdříve po učinění opatření k řešení krize uvědomí orgán příslušný k řešení krize všechny následující:
 - a) ústřední protistranu v režimu řešení krize;
 - b) kolegium k řešení krize;
 - c) určený vnitrostátní makroobezřetnostní orgán a ESRB;
 - d) Komisi, Evropskou centrální banku a EIOPA;
 - e) provozovatele systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, kterých se ústřední protistrana v režimu řešení krize účastní.
2. Oznámení podle odstavce 1 musí zahrnovat kopii jakéhokoli příkazu nebo nástroje, jimiž je prováděno příslušné opatření, a uvádět datum nabytí účinnosti opatření k řešení krize.

Oznámení kolegiu k řešení krize podle odst. 1 písm. b) rovněž uvede, zda se opatření k řešení krize odchyluje od plánu řešení krize, a poskytne důvody pro každou takovou odchylku.

3. Kopie příkazu nebo nástroje, kterými se přijímá opatření k řešení krize, nebo oznámení shrnující účinky opatření k řešení krize a případné podmínky a dobu pozastavení nebo omezení podle článků 55, 56 a 57 budou zveřejněny všemi těmito prostředky:
 - a) internetové stránky orgánu příslušného k řešení krize;
 - b) internetové stránky příslušného orgánu, pokud se liší od orgánu příslušného k řešení krize, a na internetových stránkách ESMA;

- c) internetové stránky ústřední protistrany v režimu řešení krize;
 - d) pokud jsou nástroje vlastnického práva nebo dluhové nástroje ústřední protistrany v režimu řešení krize přijaty k obchodování na regulovaném trhu, prostředky užívané ke zveřejnění regulovaných informací o ústřední protistraně v režimu řešení krize v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady³³ 2004/109/ES.
4. Pokud nástroje vlastnického práva nebo dluhové nástroje nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby byly dokumenty dokládající příkaz uvedený v odstavci 3 zaslány držitelům nástrojů vlastnického práva a věřitelům ústřední protistrany v režimu řešení krize, kteří jsou známi na základě rejstříků nebo databází ústřední protistrany v režimu řešení krize, jež jsou dostupné orgánu příslušnému k řešení krize.

Článek 71 *Důvěrnost informací*

1. Požadavky služebního tajemství jsou vázány následující osoby:
- a) orgány příslušné k řešení krize;
 - b) příslušné orgány, ESMA a EBA;
 - c) příslušná ministerstva;
 - d) zvláštní správci nebo dočasní správci jmenovaní podle tohoto nařízení;
 - e) potenciální nabyvatelé oslovení příslušnými orgány nebo vyzvaní orgány příslušnými k řešení krize, bez ohledu na to, zda k uvedenému oslovení nebo výzvě došlo v rámci přípravy pro použití nástroje prodeje obchodních činností, a bez ohledu na to, zda oslovení vyústilo v akvizici;
 - f) auditoři, účetní, právní a odborní poradci, odhadci a jiní odborníci, které si přímo či nepřímo najmou orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, příslušná ministerstva nebo potenciální nabyvatelé uvedení v písmenu e);
 - g) centrální banky a ostatní orgány zapojené do procesu řešení krize;
 - h) překlenovací ústřední protistrana;
 - i) jakékoli jiné osoby, které přímo či nepřímo, dlouhodobě nebo příležitostně poskytují nebo poskytovaly služby osobám uvedeným v písmenech a) až k);
 - j) vrcholné vedení, členové rady ústřední protistrany a zaměstnanci orgánů nebo subjektů uvedených v písmenech a) až k) před, během a po jejich jmenování;
 - k) všichni ostatní členové kolegia k řešení krize neuvedení v písmenech a), b), c) a g).
2. Aby se zajistilo dodržování požadavků na důvěrnost stanovených v odstavcích 1 a 3, zajistí osoby uvedené v písmenech a), b), c), g), h) a k) odstavce 1, aby existovala interní pravidla, včetně pravidel o zabezpečení důvěrnosti informací mezi osobami přímo zapojenými do procesu řešení krize.

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31. 12. 2004, s. 38).

3. Osoby uvedené v odstavci 1 nesmějí důvěrné informace, které získají během své profesní činnosti nebo od příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize v souvislosti se svými úkoly podle tohoto nařízení, poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou informací podaných v rámci plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení či v souhrnné nebo agregované formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé ústřední protistrany, nebo s výslovným a předchozím souhlasem orgánu nebo ústřední protistrany, které dané informace poskytly.

Před zveřejněním jakéhokoliv druhu informací posoudí osoby uvedené v odstavci 1 dopady, které by poskytnutí těchto informací mohlo mít na veřejný zájem, pokud jde o finanční, měnovou a hospodářskou politiku, na obchodní zájmy fyzických a právnických osob a na účel kontrol, na vyšetřování a na audity.

Postup kontroly dopadů poskytování informací zahrne konkrétní posouzení dopadů jakéhokoli sdělení obsahu a podrobností ozdravných plánů a plánů řešení krize podle článků 9 a 13 a výsledku jakéhokoli posouzení provedeného podle článků 10 a 16.

Pokud jakákoli osoba nebo subjekt uvedený v odstavci 1 poruší tento článek, nese občanskoprávní odpovědnost v souladu s vnitrostátním právem.

4. Odchylně od odstavce 3 si osoby uvedené v odstavci 1 mohou vyměňovat důvěrné informace s kýmkoli z následujících za předpokladu, že existují dohody o utajení pro účely této výměny:

- a) s jakoukoliv osobou, pokud je to nezbytné pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize;
- b) s parlamentními vyšetřovacími výbory v jejich členském státu, účetními dvory v jejich členském státu a jinými subjekty pověřenými šetřením v jejich členském státu;
- c) s vnitrostátními orgány odpovědnými za dozor nad platebními systémy, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány příslušnými k dohledu nad jinými subjekty finančního sektoru, orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy a pojišťovnami a inspektory jednajícími jejich jménem, orgány odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, orgány odpovědnými za ochranu stability finančního systému a s osobami provádějícími povinný audit účtů.

5. Tento článek nebrání:

- a) zaměstnancům a odborníkům orgánů nebo subjektů uvedených v písmenech a) až g) a v písmenu k) odstavce 1, aby mezi sebou sdíleli informace v rámci orgánu nebo subjektu;
- b) orgánům příslušným k řešení krize a příslušným orgánům, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, ve sdílení informací mezi sebou a s ostatními orgány příslušnými k řešení krize v Unii, jinými příslušnými orgány v Unii, příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, osobami provádějícími povinný audit účtů, orgánem EBA nebo, podle článku 78, orgány třetích zemí vykonávajícími úkoly odpovídající úkolům orgánů příslušných k řešení krize, nebo pod podmínkou přísných požadavků na

důvěrnost, potenciálnímu nabyvateli pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize.

6. Tímto článkem není dotčeno vnitrostátní právo upravující poskytování informací pro účely soudních řízení v trestních nebo občanskoprávních věcech.

KAPITOLA VII

Právo na soudní přezkum a vyloučení jiných opatření

Článek 72

Soudní povolení ex ante a práva na soudní přezkum

1. Rozhodnutí přijmout opatření k prevenci krizí a opatření k řešení krize mohou podléhat soudnímu povolení ex ante za předpokladu, že postup týkající se tohoto soudního povolení a zvážení soudem je rychlý.
2. Všechny osoby ovlivněné rozhodnutím přijmout opatření k prevenci krize nebo rozhodnutí vykonávat jakoukoliv pravomoc, jinou než opatření k řešení krize, mají právo podat návrh na soudní přezkum tohoto rozhodnutí.
3. Všechny osoby ovlivněné rozhodnutím učinit opatření k řešení krize mají právo podat návrh na soudní přezkum tohoto rozhodnutí.
4. Právo podat návrh na soudní přezkum podle odstavce 3 podléhá těmto podmínkám:
 - a) rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vymahatelné a vyplývá z něj vyvratitelná právní domněnka, že by odklad jeho výkonu byl proti veřejnému zájmu;
 - b) postup týkající se návrhu na soudní přezkum musí být urychlený;
 - c) soud použije ekonomické posouzení skutkového stavu prováděné orgánem příslušným k řešení krize jako základ pro své vlastní hodnocení.
5. Pokud je to nezbytné k ochraně zájmů třetích osob jednajících v dobré víře, které nabyly nástroje vlastnického práva, aktiva, práva, povinnosti či závazky ústřední protistrany v režimu řešení krize v důsledku použití opatření k řešení krize, se zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize nedotýká žádných následných správních aktů nebo transakcí uzavřených dotčeným orgánem příslušným k řešení krize, která byla založena na zrušeném rozhodnutí.

Pro účely prvního pododstavce budou nápravná opatření, která má k dispozici žadatel, pokud je rozhodnutí orgánu příslušným k řešení krize zrušeno, omezena na náhradu škody vzniklé v důsledku tohoto rozhodnutí.

Článek 73

Omezení jiných řízení

1. Běžné úpadekové řízení nesmí být zahájeno ve vztahu k ústřední protistraně s výjimkou podnětu orgánu příslušného k řešení krize nebo s jeho souhlasem v souladu s odstavcem 3.
2. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení musí být neprodleně informovány o každé žádosti o zahájení běžných úpadekových řízení ve vztahu k CCP, a to bez ohledu na to, zda je CCP v režimu řešení krize nebo bylo rozhodnutí zveřejněno v souladu s čl. 70 odst. 3.

3. Orgány odpovědné za běžné úpadekové řízení mohou toto řízení zahájit pouze poté, co je orgán příslušný k řešení krize uvědomil o svém rozhodnutí nepřijmout žádné opatření k řešení krize ve vztahu k ústřední protistraně nebo pokud nebylo obdrženo žádné oznámení ve lhůtě sedmi dnů od oznámení uvedeného v odstavci 2.

Pokud je to nezbytné pro efektivní využívání nástrojů k řešení krize a pravomocí, mohou orgány příslušné k řešení krize požádat soud, aby uplatnil pozastavení na přiměřenou dobu v souladu se sledovaným cílem na jakémkoliv soudní řízení nebo řízení, ve kterém ústřední protistrana v režimu řešení krize je nebo se může stát stranou.

HLAVA VI VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 74

Dohody se třetími zeměmi

1. V souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU může Komise předložit Radě doporučení na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a relevantními orgány třetích zemí souvisejících s plánováním ozdravných postupů a řešení krize ve vztahu k ústředním protistranám a ústředním protistranám ze třetích zemí v těchto situacích:
 - a) pokud ústřední protistrana ze třetí země poskytuje služby nebo má pobočky v jednom nebo více členských státech;
 - b) pokud ústřední protistrana se sídlem v členském státě poskytuje služby nebo má jednu nebo více poboček ve třetí zemi.
2. Dohody uvedené v odstavci 1 usilují zejména o ustavení postupů a ujednání v rámci spolupráce při provádění úkolů a výkonu pravomocí uvedených v článku 77, včetně výměny informací nezbytné k těmto účelům.

Článek 75

Uznání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

1. Tento článek se použije na postupy třetích zemí k řešení krize, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda podle čl. 74 odst. 1 s dotyčnou třetí zemí. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 74 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není uznávání a vymáhání postupů třetích zemí v uvedené dohodě upraveno.
2. Příslušné vnitrostátní orgány uznají řízení ze třetích zemí k řešení krize v souvislosti s ústřední protistranou ze třetí země v jakémkoli z těchto případů:
 - a) ústřední protistrana ze třetí země poskytuje služby nebo má dceřiné společnosti se sídlem v jednom nebo více členských státech;
 - b) ústřední protistrana ze třetí země má aktiva, práva, povinnosti a závazky nacházející se v jednom nebo více členských státech nebo se řídí právem těchto členských států.

Příslušné vnitrostátní orgány zajistí vymáhání uznaných řízení třetích zemí k řešení krize v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.
3. Příslušné vnitrostátní orgány musí mít přinejmenším pravomoc provést následující:
 - a) vykonávat pravomoci k řešení krize, pokud jde o:
 - i) aktiva ústřední protistrany ze třetí země, jež se nacházejí v jejich členském státu, nebo jež se řídí právem jejich členského státu;
 - ii) práva nebo závazky ústřední protistrany ze třetí země, pokud jsou zaúčtovány v jejich členském státě, pokud se řídí právem jejich členského státu nebo pokud jsou nároky týkající se těchto práv a závazků vymahatelné v jejich členském státě;

- b) provést, nebo požadovat po jiné osobě, aby provedla, převod nástrojů vlastnického práva v dceřiné společnosti se sídlem v určujícím členském státě;
 - c) vykonat pravomoci uvedené v člancích 55, 56 a 57 ve vztahu k právům jakékoli strany smlouvy se subjektem podle odstavce 2 tohoto článku, pokud jsou tyto pravomoci nezbytné k vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize;
 - d) učinit nevymahatelným jakékoli právo ukončit, likvidovat nebo urychlit smlouvy, které uzavřely, nebo postihnout smluvní práva, která mají subjekty uvedené v odstavci 2 a jiné subjekty skupiny, pokud toto právo vzniká na základě opatření k řešení krize přijatého ve vztahu k ústřední protistraně ze třetí země, ať už přímo orgánem třetí země příslušným k řešení krize, nebo jinak podle právních nebo regulatorních požadavků týkajících se mechanismů k řešení krize v uvedené zemi, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.
4. Uznáním a vymáháním postupů třetích zemí k řešení krize nejsou dotčena žádná běžná úpadková řízení podle použitelného vnitrostátního práva.

Článek 76

Právo zamítnout uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

Odchylně od čl. 75 odst. 2 příslušné vnitrostátní orgány mohou odmítnout uznat nebo vymáhat řízení třetí země k řešení krize v jakémkoli z následujících případů:

- a) postupy třetí země k řešení krize by měly nepříznivé dopady na finanční stabilitu jejich členského státu;
- b) věřitelům nebo účastníkům clearingového systému nacházejícím se ve svém členském státu by se podle vnitrostátních postupů třetích zemí k řešení krize nedostalo stejného zacházení jako věřitelům nebo účastníkům clearingového systému z třetí země s podobnými zákonnými právy;
- c) uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize by mělo pro jejich členský stát závažné fiskální důsledky;
- d) uznání nebo vymáhání by byly v rozporu s vnitrostátním právem.

Článek 77

Spolupráce s orgány třetích zemí

- 1. Tento článek se použije na spolupráci se třetí zemí, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda s ní uvedená v čl. 74 odst. 1. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 74 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není předmět tohoto článku v uvedené dohodě upraven.
- 2. Příslušné orgány nebo orgány příslušné k řešení krize případně uzavřou dohody o spolupráci s těmito příslušnými orgány třetích zemí, přičemž vezmou v úvahu stávající dohody o spolupráci ustavené podle čl. 25 odst. 7 nařízení (EU) č. 648/2012:
 - a) pokud ústřední protistrana ze třetí země poskytuje služby nebo má pobočky v jednom nebo více členských státech, příslušné orgány třetí země, kde má ústřední protistrana sídlo;

- b) pokud ústřední protistrana poskytuje služby nebo má jednu nebo více dceřiných společností ve třetích zemích, příslušné orgány třetích zemí, kde jsou tyto služby poskytovány, nebo tam, kde mají dceřiné společnosti sídlo.
3. Dohody o spolupráci uvedené v odstavci 2 stanoví postupy a ujednání mezi zúčastněnými orgány pro sdílení informací nezbytných pro provádění následujících úkolů a pro výkon následujících pravomocí a pro jejich spolupráci při uvedených činnostech, pokud jde o ústřední protistrany uvedené v odst. 2 písm. a) až d) nebo skupiny, jež takové ústřední protistrany zahrnují:
- a) vypracování plánů řešení krize v souladu s článkem 13 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
 - b) posouzení možnosti obnovit platební schopnost takových institucí a skupin v souladu s článkem 16 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
 - c) použití pravomocí k řešení nebo odstranění překážek pro možnost obnovení platební schopnosti podle článku 17 a případných podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - d) použití opatření včasného zásahu podle článku 19 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - e) použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí svěřených relevantním orgánům třetí země.
4. Ujednání o spolupráci uzavřená mezi orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány v členských státech a třetích zemích podle odstavce 2 mohou obsahovat ustanovení týkající se těchto záležitostí:
- a) výměny informací nezbytných pro vypracování a vedení plánů k řešení krize;
 - b) konzultace a spolupráce při vypracování plánů řešení krize, včetně zásad pro výkon pravomocí podle článku 75 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - c) výměny informací nezbytných pro použití nástrojů k řešení krize a pro výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - d) včasného varování nebo včasné konzultace stran ujednání o spolupráci před přijetím jakéhokoli významného opatření podle tohoto nařízení nebo relevantního práva třetí země, jímž by byla dotčena ústřední protistrana nebo skupina, které se ujednání týká;
 - e) koordinace komunikace s veřejností v případě společných opatření k řešení krize;
 - f) postupů a ujednání pro výměnu informací a spolupráci podle písmen a) až e), případně včetně ustavení a fungování skupin krizového řízení.
- V zájmu zajištění společného, jednotného a důsledného uplatňování odstavce 3 ESMA vydá pokyny o druzích a obsahu ustanovení uvedených v odstavci 4 do [PO vložte prosím datum odpovídající 18 měsícům od vstupu nařízení v platnost].
5. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány oznámí ESMA veškeré dohody o spolupráci, které podle tohoto článku uzavřely.

Článek 78
Výměna důvěrných informací

1. Orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, příslušná ministerstva a případně další relevantní vnitrostátní orgány si budou vyměňovat důvěrné informace, včetně ozdravných plánů, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) uvedené orgány třetích zemí podléhají požadavkům na služební tajemství a souvisejícím normám, jež jsou podle názoru všech dotčených orgánů považovány alespoň za rovnocenné požadavkům uloženým podle článku 71;
 - b) tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby relevantní orgány třetích zemí vykonávaly své funkce podle vnitrostátního práva, jež jsou srovnatelné s funkcemi podle tohoto nařízení, a nejsou používány k jakýmkoli jiným účelům.
2. Pokud se výměna informací týká osobních údajů, řídí se nakládání s těmito osobními údaji a jejich předávání orgánům třetích zemí platným právem Unie a vnitrostátním právem v oblasti ochrany údajů.
3. Pokud důvěrné informace pocházejí z jiného členského státu, mohou orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a příslušná ministerstva sdělit uvedené informace relevantním orgánům třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) relevantní orgán členského státu, odkud informace pocházejí, souhlasí s jejich sdělením;
 - b) informace se sdělují pouze pro účely povolené orgánem uvedeným v písmenu a).
4. Pro účely tohoto článku se za důvěrné informace považují informace, jež podléhají požadavkům na důvěrnost podle práva Unie.

HLAVA VII

ZMĚNY NAŘÍZENÍ (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012 A (EU) 2015/2365

Článek 79

Změny nařízení (EU) č. 1095/2010

Nařízení (EU) č. 1095/2010 se mění takto:

1) v článku 4 se v odstavci 3 doplňuje nový bod iv), který zní:

„(iv) s ohledem na nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] orgán příslušný k řešení krize, jak je definován čl. 2 odst. 1 bodě 3 nařízení (EU) č. [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“;

2) v článku 40 se v odstavci 5 doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely postupu v oblasti působnosti nařízení (EU) [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran] může člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) případně doprovázet zástupce orgánu příslušného k řešení krize z každého členského státu; tento zástupce nemá hlasovací právo.“.

Článek 80

Změny nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

1) Vkládá se nový článek 6a, který zní:

„Článek 6a

Pozastavení povinnosti clearingů v režimu řešení krize

1. Pokud ústřední protistrana splňuje podmínky podle článku 22 nařízení (EU) [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran], orgán příslušný k řešení krize ústřední protistrany určený podle čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení nebo příslušný orgán člena clearingového systému ústřední protistrany v režimu řešení krize může požádat Komisi, aby dočasně pozastavila povinnost clearingů stanovenou v čl. 4 odst. 1 pro určité kategorie OTC derivátů, pokud jsou splněny následující podmínky:

- a) ústřední protistrana v režimu řešení krize má povoleno podle článku 14 provádět clearing pro určité kategorie OTC derivátů, na něž se vztahuje povinnost clearingů podle čl. 4 odst. 1, pro které je požadováno pozastavení;
- b) pozastavení povinnosti clearingů stanovené v článku 4 pro uvedené určité kategorie OTC derivátů je nezbytné, aby se předešlo vážnému ohrožení finanční stability v Unii v souvislosti s řešením krize ústřední protistrany, zejména pokud jsou splněny obě následující kritéria:
 - i) existují nepříznivé události nebo nepříznivý vývoj, které představují vážné ohrožení finanční stability;

- ii) opatření je nezbytné pro řešení této hrozby a nebude mít škodlivý účinek na finanční stabilitu, který by byl neúměrný vzhledem k přínosům opatření.

Žádost uvedená v prvním pododstavci musí být doložena důkazem, že jsou splněny podmínky stanovené v písmenech a) a b) prvního pododstavce.

Orgán uvedený v prvním pododstavci oznámí svou odůvodněnou žádost ESMA a ESRB zároveň s tím, že je žádost oznámena Komisi.

2. ESMA do 24 hodin od doručení žádosti uvedené v odstavci 1 a po konzultaci s ESRB vydá stanovisko k zamýšlenému pozastavení, přičemž zohlední nutnost, aby se předešlo vážnému ohrožení finanční stability v Unii, cíle řešení krize stanovené v článku 21 nařízení (EU) *[o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]* a kritéria stanovená v čl. 5 odst. 4 a 5 tohoto nařízení.
 3. Stanovisko uvedené v odstavci 2 se nezveřejní.
 4. Komise do 48 hodin od doručení žádosti uvedené v odstavci 1 a v souladu s odstavcem 6 přijme rozhodnutí o dočasném pozastavení povinnosti clearingů pro určité kategorie OTC derivátů, nebo o zamítnutí požadovaného pozastavení.
 5. Rozhodnutí Komise se sdělí orgánu, který požádal o pozastavení, a ESMA a zveřejní se na internetových stránkách Komise. Pokud se Komise rozhodne pozastavit povinnost clearingů, musí být tato skutečnost zveřejněna ve veřejném rejstříku uvedeném v článku 6.
 6. Komise může rozhodnout o dočasném pozastavení povinnosti clearingů uvedeném v odstavci 1 pro určité kategorie OTC derivátů za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) a b). Při přijímání takového rozhodnutí musí Komise zohlednit stanovisko vydané ESMA podle odstavce 2, cíle řešení krize podle článku 21 nařízení (EU) *[o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]*, kritéria stanovená v čl. 5 odst. 4 a 5 týkající se uvedených kategorií OTC derivátů a nutnost pozastavení, aby se předešlo vážnému ohrožení finanční stability.
 7. Pozastavení povinnosti clearingů podle odstavce 4 platí po počáteční období nepřesahující tři měsíce ode dne vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
 8. Komise může prodloužit pozastavení podle odstavce 7 o jedno nebo více období, jež v souhrnu nepřesahují tři měsíce od konce počátečního období pozastavení, pokud důvody pro pozastavení nadále platí.
 9. Není-li pozastavení prodlouženo do konce počátečního období nebo do konce jakéhokoli následujícího období obnovení, jeho platnost automaticky skončí.
 10. Komise uvědomí ESMA o svém záměru prodloužit pozastavení povinnosti clearingů. ESMA do 48 hodin od oznámení ze strany Komise o jejím záměru prodloužit pozastavení povinnosti clearingů vydá stanovisko k prodloužení pozastavení, přičemž zohlední nutnost toho, aby se předešlo vážnému ohrožení finanční stability v Unii, cíle řešení krize stanovené v článku 21 nařízení (EU) *[o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran]* a kritéria stanovená v čl. 5 odst. 4 a 5 tohoto nařízení.“;
- 2) V článku 28 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výbor pro rizika podává radě rady ke všem opatřením, která mohou mít dopad na řízení rizik ústřední protistrany, jako jsou významná změna jejího modelu rizik, postupy v případě selhání, kritéria pro přijímání členů clearingového systému, clearing nových kategorií nástrojů nebo outsourcing funkcí. Výbor pro rizika uvědomí radu včas o jakémkoliv novém riziku ovlivňujícím odolnost ústřední protistrany. Rady výboru pro rizika se nevyžadují pro každodenní operace ústřední protistrany. Je třeba vyvíjet náležité úsilí, aby byly s výborem pro rizika konzultovány skutečnosti, které mohou mít dopad na řízení rizik ústřední protistrany v naléhavých situacích, včetně skutečností týkajících se expozic členů clearingového systému vůči ústřední protistraně a vzájemných závislostí s jinými ústředními protistranami.“

3) V článku 28 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Ústřední protistrana bezodkladně informuje příslušný orgán a výbor pro rizika o každém rozhodnutí, kdy se rada rozhodne neřídit se radou výboru pro rizika, a vysvětlí toto rozhodnutí. Výbor pro rizika nebo kterýkoli člen výboru pro rizika může informovat příslušný orgán o jakýchkoli oblastech, v nichž podle jeho názoru rada výboru pro rizika nebyla dodržena.“;

4) V článku 38 se vkládá nový odstavec 6, který zní:

„Členové clearingového systému ústřední protistrany informují své stávající i potenciální klienty o možných ztrátách nebo jiných nákladech, které mohou nést během fáze ozdravení ústřední protistrany, včetně typu náhrady, kterou mohou obdržet, s přihlédnutím k čl. 48 odst. 7 nařízení (EU) č. 648/2012. Klientům musí být poskytnuty dostatečné informace, aby bylo zajištěno, že rozumí ztrátám, k nimž dojde v nejhorším případě, nebo jiným nákladům, kterým by mohli čelit, pokud by ústřední protistrana podstoupila ozdravná opatření“;

5) v článku 81 se v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno q), které zní:

„q) orgánům příslušným k řešení krize určeným podle článku 3 nařízení (EU) [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“.

Článek 81 Změna nařízení (EU) 2015/2365

v článku 12 se v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno n), které zní:

„n) orgány příslušné k řešení krize určené podle článku 3 nařízení (EU) [o ozdravných postupech a řešení krize ústředních protistran].“.

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 82 *Přezkum*

Komise do [...] přezkoumá provádění tohoto nařízení a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě. K této zprávě v případě potřeby připojí legislativní návrh.

Článek 83 *Vstup v platnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [PO: *Vložte prosím datum uvedené v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci směrnice, kterou se mění směrnice 2014/59/EU*].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně